

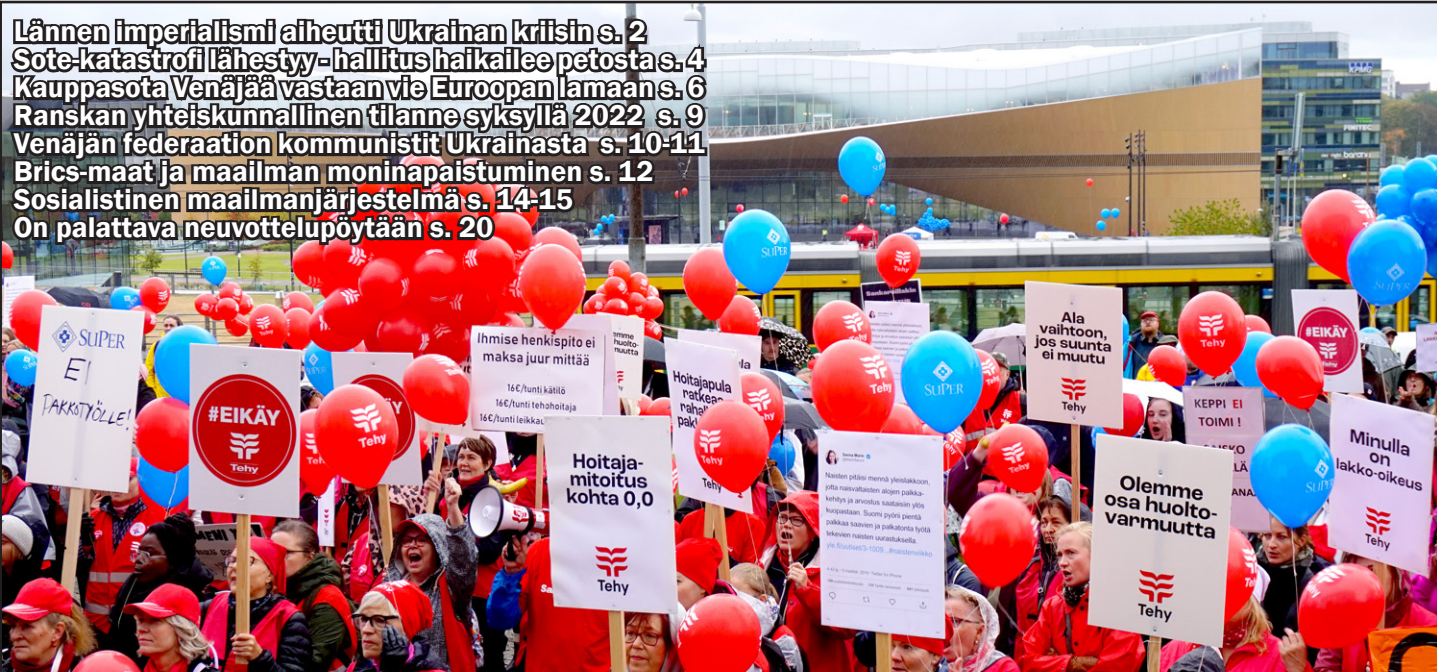
Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 5/22, lokakuu-joulukuu 2022, 21. vuosikerta, irtonumero 2 €

Viekö kauppasota Venäjää vastaan Euroopan itsemurhaan?

Lännen imperialismi aiheutti Ukrainan kriisin s. 2
Sote-katastrofi lähestyy - hallitus haikailee petosta s. 4
Kauppasota Venäjää vastaan vie Euroopan lamaan s. 6
Ranskan yhteiskunnallinen tilanne syksyllä 2022 s. 9
Venäjän federaation kommunistit Ukrainasta s. 10-11
Brics-maat ja maailman moninapaistuminen s. 12
Sosialistinen maailmanjärjestelmä s. 14-15
On palattava neuvottelupöytään s. 20



Sote-henkilökunta muistutti välttämättömyydestä korjata palkkojen pitkäaikaista jälkeensääntöä mm. eduskuntatalolla 19.9.2022

Viime TES-kieroksella palkankorotus oli noin 2 %, vaikka ennakoitiin tulevasta hintojen noususta. Sovittiin, että palkoista neuvotellaan uudelleen vuoden 2022 lopulla. Äsken palkkaneuvottelut mm. teknologiateollisuuden osalta päättyivät tuloksettomina ja työntekijäpuoli irtisanoi sopimukset päättymään marraskuun lopulla. Palkoista myös Tehy ja Super kävivät työtaistelun. Nyt pelätään, että hoitoalan sopimuksen osalta hallitus suunnittelee käynnistämänsä kauppasodan verukkeella petosta. Palkankorotuspaine on lähellä 10 %. Varaudutaan isoon työtaisteluun.

Sivut 4 ja 5

Ainoa tie: On palattava neuvottelupöytään



Senaatintorilla 8.10.22 muistutettiin, että Nato ei tuo rauhaa

STOP-Nato liike järjesti 8.10.2022 toimintapäivän. Muistutettiin, että militarisoinnin sijaan varoja tulee käyttää rauhanomaisiin tarkoituksiin. Ennen Naton eskaloiman kriisin kärjistyistä Kansan äänen numerossa 1/2022 etusivulla otsikoimme: "Tilanne kärjistyy - uusi turvallisuussopimus Eurooppaan". Sanoimme, että mahdollisuus estää konflikti, on neuvotella Eurooppaan uusi turvallisuussopimus. Kriisiin jouduttiin, kun Nato vastoin ETYJ:n periaatteita ryhmitti sotakalustonsa kiinni Venäjän rajoihin. Venäjän kanssa ei haluttu neuvotella. Ainoa tie rauhaan on palata neuvotteluihin.

Katso takasivu 20

Energiakriisi voitetaan kansojen välisellä yhteistyöllä



Pienrakennusten katoille asennetut pienvoimalat lisääntyvät. Tässä sellainen on autotallin katolla.

Hallituksen itse aiheuttaman sähkökriisin oloissa on puute perusvoimasta. Siksi kiinnostus sähkön pientuotantoa kohtaan on kasvanut niin, että ei löydy tarpeeksi pienten aurinkovoimaloiden asentajia. Tiellä liikkuja huomaa, miten erilaisten voimaloiden määrä on lisääntynyt. Ongelmaksi muodostuu säätövoiman saanti, jolla tasata kulutusta, kun aurinko ei paista. Nyt tiedetään energiakriisin lisänsänteen konkurssien määrää. Ainoa mahdollisuus kriisistä selviytymiseen on palauttaa sähkön ja kaasun tuonti naapurista Venäjältä ja luopua lännen pakotepolitiikasta.

Katso sivut 3 ja 5

Sivut 2-3

- Puolueettomuus ja Venäjä-suhteet on palautettava
- Lännen imperialismi aiheutti Ukrainan kriisin
- Uusliberalismin raiskaamat sähkömarkkinat

Sivut 4-5

- Sote-katastrofi lähestyy - hallitus haikailee TES-petosta.
- Teollisuusliitto irtisanoi teknologiateollisuuden työehtosopimukset
- Sähkön ja energian riittävyydestä ei kerrota totuutta
- Kauppasota Venäjää vastaan vie Euroopan lamaan

Sivut 6-7

- Ukrainan ihmisoikeustilanne Euroopan huonoin
- Joululahjaideat esittelyssä
- Ruotsin vaalien ympäriltä
- Piä mölyt mahassas

Sivut 8-9

- Uutisia Koreasta
- Imperialistisen mielenhallinnan maailmassa
- Sotarikos
- Ranskan yhteiskunnallinen tilanne syksyllä 2022
- Nobelin palkintojen jako taas politisoitumassa

Sivut 10-11

- Venäjän Federaation kommunistien arvio Ukrainan tilanteesta

Sivut 12-13

- Brics-maat ja maailman moninapaistuminen
- Historiallista viisastelua
- Yksinoikeus pakotteisiin ja boikottiin
- Kiina antaa anteeksi 23 lainaa

Sivut 14-15

- Historiallisen materialismin perusteista
- Yhteiskunnallinen luokkajako epädemokratian juuret

Sivut 16-17

- Onko Ukrainan valtakoneisto fasisminen?
- Ukrainan operaation uusi vaihe (1/2)
- Kahdeksan vuotta Maidanista

Sivut 18-19

- Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- On palattava neuvottelupöytään
- Luottamuksesta vihaan ja sen hinta
- Ulla Klötzer- Naiset Rauhan puolesta järjestön puheenvuoro

Kaikkien maiden proletaarit -liittyykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:
Tommi Lievemaa,
0408335360

Helsinki 7.11.2022

Puolueettomuus ja Venäjä-suhteet on palautettava

Suomen nykyinen Venäjän vastainen ulkopolitiikka saa päivä päivältä uusia kierroksia. Viimeisin hallituksen ajama hanke on raja-aita Venäjän vastaiselle rajalle. Järjetön hanke on saanut täyden parlamentaarisen tuen, vaikka kansanedustajat eivät tunnu tietävän mitä tai ketä raja-aidalla on tarkoitus torjua. Aita tulee jäämään historiaan Suomen ulkopoliittisen alennustilan symbolina ja monumenttina.

Suomen uusi ulkopolitiikka kiteytyy pääministeri Sanna Marinin julistukseen, jonka mukaan kaikki siteet Venäjään on katkaistava. Tätä linjaa hallitus on noudattanut määrätietoisesti. Kaikki yhteydet Venäjään on käytännössä katkaistu, kaupankäynti on lopetettu ja poliittiset suhteet laitettu poikki. Kiveäkään ei jätetä kääntämättä Venäjän vastaisessa kiihkossa. Alko ilmoitti hiljattain kaatavansa viemäriin 11 000 pulloa venäläisiä viinoja. Posti kertoi lopettavansa tankkauksen Teboil-huoltoasemilla, vaikka Teboil-yrittäjät ovat suomalaisia. Pääministeri Marin on valmis kieltämään kaikki kiinteistökaupat venäläisiltä Suomessa.

Aiemmin venäläisiä kissoja estettiin osallistumasta kissanäytelyyn Suomessa. Ammatikseen Venäjällä pelaavat suomalaisurheilijat, kuten jääkiekkoilijat, poistuivat Venäjältä heti viime keväänä. Niitä yksitáistapauksia, jotka halusivat jäädä Venäjälle, paheksuttiin ja suorastaan vainottiin suomalaismediassa. Mikkelin musiikkijuhlien venäläinen johtaja sai keväällä potkut "väärin" mielipiteidensä takia. Kukaan tai mikään ei ole säästynyt tältä Venäjän vastaiselta inkvisitiolta.

Tätä hysteeristä, irrationaalista kiihkoa perustellaan "Venäjän hyökkäyssodalla Ukrainaan", kuten mediapoolin virallinen nimitys kuuluu. Päättäjiamme eivät sodat ole aiemmin juuri vaivanneet. Päinvastoin, ahkerimpaan sotijaan Yhdysvaltoihin on koko ajan tiivistetty suhteita. Suomi ei myöskään ole reagoinut mitenkään Kiovan vuodesta 2014 Itä-Ukrainan venäläisväestöön kohdistamaan terroriin ja tappamiseen.

Olemme yhä enemmän osallistuneet Naton ja lännen operaatioihin, esimerkiksi Afganistanissa. Vuonna 2003 olimme lähellä päätyä mukaan "halukkaiden koalitioon" USA:n laittomassa hyökkäyssodassa Irakia vastaan. Entinen presidentti Ahtisaari sekä pääministeri Lipponen kannattivat innokkaasti hyökkäystä Irakiin, eikä heitä vaivannut todisteiden puute väitetyistä Irakin "joukkotuhoaseista".

Suomen jyrkkä Venäjän vastainen linja johtuu yhä syvemmästä sitoutumisestamme länteen, ennen muuta USA:an ja Natoon. Suomen ja koko EU:n ulkopolitiikkaa sanellaan Washingtonista käsin. Euroopalle äärimmäisen vahingollisia Venäjän energiapakotteita noudatetaan USA:n määräyksestä. Samalla USA on kaupannut omaa nesteytettyä kaasuaan laivateitse Eurooppaan, tietenkin moninkertaiseen hintaan.

On olemassa merkkejä siitä, että länsi ottaa Venäjän jälkeen tähtäimeensä Kiinan. Sekä Venäjän että Kiinan vastaisessa kampanjassa on kyse USA:n pyrkimyksestä varmistaa yksinapaisen maailman säilyminen, maailman, jota johtaa yksin USA. Venäjän, Kiinan ja BRICS-maiden nousu on myrkyä USA:n pyrkimyksille. Ukrainan konflikti taustoitteen on nähtävä osana lännen kamppailua Venäjän heikentämiseksi.

Suomella ei ole mitään syytä olla mukana tukemassa USA:n yksinvaltaa maailmassa. On palattava puolueettomuuspolitiikkaan, peruttava Nato-hakemus sekä aloitettava pitkä ja kivinen tie Venäjä-suhteiden palauttamiseksi.

Tolmituksen pääkirjoitus: Tommi Lievemaa

Tilaan

Kansanään

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 20 €.

☐ Olen maksanut tilaushinnan 20 €

☐ Maksettu tilille Op FI08 5541 1420 0279 66

☐ Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etinimi

Lähiosoite

Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni, Vellamonkatu 6-8 A 1, 00550 Helsinki

Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com

Tilausohje: Jos tilaat Kansan äänen ainoastaan maksamalla tilausmaksun pankkitilille FI08 5541 1420 0279 66, laita viesti-osaan ehdottomasti osoitteesi. Ilman osoitetta emme voi lähettää lehtiä sinulle. Osoitteen voit ilmoittaa myös sähköpostilla os: tilaukset.kansanaani@gmail.com.

Lännen imperialismi aiheutti Ukrainan kriisin

Pysähtyykö lännen imperialismi Ukrainaan?

NATOn laajentumisesta on puhuttu paljon Ukrainan konfliktiin liittyen, mutta IMF:n eli kansainvälisen valuuttarahaston rooli on jäänyt vähemmälle huomiolle. NATO ja IMF ovat hyvin samankaltaisia organisaatioita, niiden molempien perimmäisenä tarkoituksena on edistää USA:n imperialismiin leviämistä ja levittämistä.

Meillä on lukuisia esimerkkejä siitä, miten IMF on tarjonnut lainoitustaan ja lainoituksen edellytyksenä vaatinut talouksien avaamista ja valtionomistuksen yksityistämistä. Tällä tavalla on tasoitettu tietä sille, että kohteena olevan maan luonnonvarat ja maa-alueet joutuvat ulkomaisten suuryritysten hallintaan. Kansalaiselle tämä merkitsee pysyvää alentuvaa tulotasoa ja eriarvoisuuden kasvua. Vain ne, joilla on rahaa, menestyvät. Ja rikastuvat lisää.

Janukovits hylkäsi IMF:n shokkiterapian

Ennen vuotta 2014, jolloin Viktor Janukovitš toimi vielä Ukrainan presidenttinä, Ukraina neuvotteli IMF:n kanssa lähentymisestä EU:n kanssa. Janukovits katkaisi neuvottelut, sillä hänen olisi pitänyt leikata ukrainalaisten palkkoja ja sosiaalimenoja sekä lopettaa kaasutuet integroituaan EU:hun. Siitä tuli hänen anteeksiantamaton rikoksensa.

Neuvottelujen katkaiseminen IMF:n kanssa merkitsi pakenemista ei vain kansainvälisen pääoman hegemoniasta, jonka tarkoituksena oli saada aikaan Ukrainaan uusliberalistinen hallinto, vaan myös länsimaisten imperialististen valtojen kuten Yhdysvaltojen ja samalla Naton hegemoniasta.

Yhdysvallat suuttui Janukovitšin jyrkkyydestä ja siitä, että hän kääntyi Venäjän puoleen IMF:n sijasta. Janukovits kaadettiin USA:n tukemassa vallankaappauksessa, jonka toteuttamisessa auttoi Ukrainan natsisekmentti.

Uusliberalismi tuli Ukrainaan vallankaappauksella

Vuoden 2014 vallankaappauksen jälkeen valtaan nousut hallitus aloitti uudelleen neuvottelut EU:n kanssa. Se saikin IMF:ltä 27 miljardin dollarin lainasitoumuksen osoittamalla hyviä aikomuksia puolittamalla ukrainalaisten kaasutuen.

Tällä lainalla oli useita huomionarvoisia piirteitä. Ensinnäkin se oli valtava, paljon suurempi (itse asiassa yli kuusi kertaa) kuin mitä IMF normaalisti myöntäisi vastaavassa tilanteessa. Toiseksi se annettiin valtiolle, joka on keskellä sisällissotaa, mikä on vastoin IMF:n tavanomaista käytäntöä. Kolmanneksi alusta asti tiedettiin, että lainaa ei voida mitenkään maksaa takaisin. Ainoa keino saada se takaisin olisi, että suurpääoma ottaisi hallintaansa Ukrainan maa-alueet ja mineraalivarat ja saisi siitä lypsylehmän.

Venäjän erikoisoperaation jälkeen Ukraina kääntyi jälleen IMF:n puoleen tuen saamiseksi. Sen jälkeen, kun nykyinen kriisi päättyi, riippumatta siitä, missä muodossa päättyi, Ukrainasta tulee toinen Kreikka Eurooppaan. Myös Kreikan tapauksessa IMF:n laina oli paljon suurempi kuin järjestön tavanomaisen käytäntö on. Ja paljon suurempi kuin Kreikka tarvitsi. Suurin osa siitä oli tarkoitettu varmistamaan, että Kreikalle lainanneet eurooppalaiset pankit saivat rahansa takaisin. Nyt Kreikka on jäänyt ikuisen velan kierteeseen.

On hyvä huomata, että Putinin taistelu länsimaista imperialismia vastaan ei suinkaan ole taistelua kansainvälisen rahoitusjärjestelmän hegemoniaa vastaan. Hän ei ole sosialisti, joka kävisi ideologista taistelua naapurimaan ylivaltaa vastaan. Hänen huolensa koskee vain Venäjän turvallisuutta. Se rajoittuu siihen, että NATO ei rajaudu Venäjään. Ja hänen avuntarjouksensa Janukovitshille IMF:n avun sijasta syntyi vain tästä syystä. Hän on toisin sanoen huolissaan vain IMF:n roolista USA:n geopolittisten etujen edistämisenä, ei IMF:n roolista uusliberalismin edistämisenä yleensä.

Ukraina laitetaan polvilleen IMF:n ehdoilla

Länsi valmistautuu ryöstämään sodanjälkeistä Ukrainaa uusliberaalisella shokkiterapialla. Tähän kuuluu yksityistämistä, sääntelyn purkamista ja työntekijöiden oikeuksien leikkaamista. Länsimaiden hallitusten ja yritysten edustajat tapasivat Sveitsissä heinäkuussa 2022 ja suunnittelivat ankaraa uusliberaalia politiikkaa sodan jälkeiseen Ukrainaan. Tähän kuuluu työläinsäädännön leikkaamista, avoimia markkinoita, tulien alentamista, teollisuudenalojen sääntelyn purkamista ja valtion omistamien yritysten myyntiä yksityisille sijoittajille.

Itseasiassa vuodesta 2017 alkaen länsimaisten hallitusten ja yritysten edustajat ovat pitäneet vuosittaisia konferensseja, joissa on keskusteltu tavoista hyötyä Ukrainassa ruokkimastaan sisällissodasta. Esimerkiksi vuoden 2018 Ukrainan uudistuskonferenssin asiakirjoissa korostettiin, että on tärkeää yksityistää suurin osa Ukrainan jäljellä olevasta julkisesta sektorista, ja todettiin, että uudistuksen perimmäinen tavoite on myydä valtion omistamia yrityksiä yksityisille sijoittajille. Raportissa kehoitettiin sääntelyn purkamiseen, energiauudistukseen sekä vero- ja tulliuudistukseen. Nämä uusliberalistiset uudistukset ovat hyvin epäsuosittuja tavallisten ukrainalaisten keskuudessa. Kyselyn mukaan vain 12,4 % kannatti valtionyhtiöiden yksityistämistä.

Ukraina luopuu työläinsäädännöstä

Yhteiskunnallinen kehitys Ukrainassa on ollut vielä synkempää tänä vuonna. Maaliskuussa 2022 Ukrainan parlamentti hyväksyi hätäläinsäädännön, joka sallii työnantajien keskeyttää työehtosopimusten noudattaminen. Toukokuussa se hyväksyi pysyvän uudistuspaketin, jossa valtaosa ukrainalaisista työntekijöistä (alle 200 työntekijän yrityksissä) jätettiin työläinsäädännön ulkopuolelle.

Vaikka näiden muutosten välittömiä hyötyjä ovat ukrainalaiset työnantajat, länsimaiden hallitukset ovat lobanneet Ukrainan työläinsäädännön vapauttamiseksi vuosia. Vuonna 2021 vuotaneet asiakirjat osoittivat, että Britannian hallitus valmensi Ukrainan viranomaisia vakuuttamaan vastahakoinen kansa luopumaan työntekijöiden oikeuksista ja toteuttamaan ammattiliittojen vastaista politiikkaa. Koulutusmateriaaleissa valitettiin, että yleinen mielipide ehdotetuista uudistuksista oli ylivoimaisesti kielteinen, mutta se tarjosi viestintästrategioita, joiden avulla ukrainalaiset saatettiin opetettua tukemaan niitä.

Elpymiskonferenssi sanelee Ukrainan suunnan

Heinäkuussa 2022 pidetyssä lännen masinoiman Ukrainan elpymiskonferenssin asiakirjoissa ja Ukrainan elpymissuunnitelmassa vaadittiin työsuojelun leikkaamista. Se hyökkäsi Ukrainan jäljellä olevia työntekijöitä puolustavia lakeja vastaan, jotka ovat "jääneet Neuvostoliiton ajalta". Elvytysuunnitelman mukaan "vanhentunut työläinsäädäntö johtaa monimutkaisiin palkkaus- ja irtisanomisprosesseihin, ylitöiden sääntelyyn jne.". Esimerkkinä tästä oletetusta vanhentuneesta työläinsäädännöstä länsimaiden tukemassa suunnitelmassa valitettiin, että Ukrainassa työntekijöille myönnetään vuoden työkokemuksen jälkeen yhdeksän viikon irtisanomisaika, kun Puolassa ja Etelä-Euroopassa irtisanomisaika on vain neljä viikkoa.

Samaan tapaan kansallinen elvytysuunnitelma kehotti Ukrainaa leikkaamaan yritysten ja varakkaiden kapitalistien veroja. Suunnitelmassa otettiin kantaa myös maatalousmaan omistukseen. "Sodan jälkeinen hetki saattaa tarjota mahdollisuuden viedä päätökseen vaikea maareformi laajentamalla maatalousmaan osto-oikeus oikeushenkilöille, myös ulkomaisille", raportissa todetaan. "Ukrainan maatalouden avaaminen kansainväliselle pääomalle lisää todennäköisesti koko sektorin tuottavuutta.", se lisäsi. Eli Ukrainan elpymiskonferenssin suunnitelma on tyypillinen oikeistolainen ohjelma, joka sisältää joukkoyksityistämisen, teollisuuden sääntelyn purkamisen, työsuojelun poistamisen, rikkaiden verojen leikkaa-

Jatkuu sivulla 3

Uusliberalismin raiskaamat sähkömarkkinat

Tilanne Euroopan energiemarkkinoilla on kaoottinen. Julkisesta keskustelusta syntyy kuva, että se on sota Ukrainassa, mikä on sotkenut tämänkin. Ukrainan tapahtumat eivät kuitenkaan selitä esimerkiksi sähkön hinnan nousua Suomessa. Kuten kuvasta voi todeta, on sähkön hinta irronnut kuluttajahintaindeksistä huomattavasti ennen nykyistä kriisiä. Sähkön tuotanto Suomessa ei ole missään määrin riippuvainen tapahtumista Ukrainassa.

Se, mikä on aiheuttanut tämän viimeaikaisen, ennen kokemattoman nousun meidän sähkölaskuihin, johtuu keskeisessä Euroopassa huomattavasti ennen nykyisen kriisin puhkeamista tehdyistä energiaratkaisuista. Siellä päätettiin luopua ydinvoimasta. Nyt Saksassa – ja myös Ruotsissa – suunnitellaan uusia ydinvoimaloita.

Sähkön, ja muunkin energian, hintojen holtiton heilahtelu juontuu alkujaan 1990-luvulla tehdystä ratkaisuisista. Tuolloisessa uusliberalismin uutuudenhuumassa käynnistettiin kehitys, mikä teki suomalaisesta sähköstä pörssissä ostettavan ja myytävän tuotteen. Aloitettiin eurooppalaisten sähköverkkojen integrointi. Käytännössä yhteen kytkettyjen sähkökaapeliverkkojen rakentaminen.

Teknisesti yhteisessä verkostossa virtaavan sähkön hinta on yhteismarkkinoiden idean mukaisesti ”tasattu” samaan tasoon koko Euroopan Unionin alueella. Tuo hintojen taseaus tapahtuu kansainvälisissä sähköpörssieissä, ja yleiseksi hintatasoksi lukkiutuu kulloisellakin hetkellä tarjottu korkein hinta.

Suomessa sähkö tuotetaan pääosin vesi- ja ydinvoimalla. Jos

Olkiluodon ydinvoimala saadaan täydellä teholla käyttöön tulevaisu talveksi, on Suomi suotuisissa sääolosuhteissa energian kulutuksessa omavarainen. Tuotamme siis sen, minkä kulutamme. Hinta vaan määrätään aivan toisaalla, eikä siinä hinnanmuodostuksessa oteta huomioon meidän tuotannon rakenneta eikä sen kustannustasoa.

Mitä nyt voi tehdä?

Heilahtelevat pörssihinnat ovat ongelma niille, joilla on nyt tai lähiaikoina sähkösopimus katkolla. Nyt ollaan raa’asti markkinavoimien armoilla, ja niiden joiden juuri nyt on pakon edessä tehtävä uusi sähkösopimus, on otettava se riski, mikä liittyy pörssispekulaatioihin yleensäkin. Vaihtoehtoja on käytännössä kaksi. Sopimuksen voi sitoa määräjäksi tarjolla olevaan tasoon, tai sitten sen voi sitoa niin sanottuun spotti-markkinaan, jolloin kulloisenkin hetken oman kulutuksen kustannus määräytyy pohjoismaisen ja sitä kautta keski-eurooppalaisen hintatason mukaan. Tässä jälkimmäisessä vaihtoehdossa kuluttajan kannattaa hankkia valmius seurata pohjoismaisen sähköpörssin Nord Pool’in hintatasoa tunneittain. Omaa kulutusta voi sitten säädellä sen mukaan.

Talouden ennustajat nojaavat tulevan arvioinneissaan niin sanottuihin futuurimarkkinoihin. Tällä hetkellä pidetään todennäköisenä, että jo ensi keväänä sähkön hinta tulee laskemaan tämän hetkistä huippuhinnoista. Pidempiaikainen sitoutuminen mihin tahansa tasoon ei ehkä juuri nyt kannata.

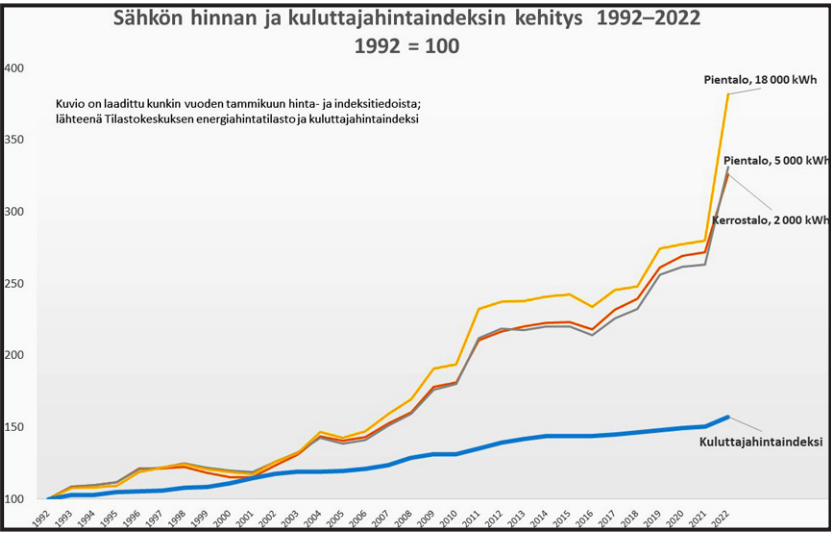
Avoimia kysymyksiä

Kun kaikki ongelmat ajatellaan nyt Ukrainan tapahtumista johtuviksi, nousee mieleen kysymys, minkä hinnan me olemme valmiit maksamaan näiden ”läntisten arvojen” puolesta käytävässä taistelussa. Ovatko nyt esillä olleet vaihtoehtoiset energian toimittajat Lähi-idässä ja Pohjois-Afrikassa yhteensopivia niiden täällä vaalittavien ”arvojen” kanssa?

Jos paljon hoettu irrottautuminen fossiilienergiasta aiotaan viedä edes vähänkään merkittävälle tasolle, ja jos korvattavien lähteiden olisi oltava paikallista ”lähienergiaa” tuottavia, olisi merien rannat ja vaarojen ja tuntureiden laet rakennettava täyteen tuulimyllyjä, samoin olisi aurinkopaneeleilla katettava kaikki mahdolliset katot, ym. taseat. Olisiko tämä pitkän päälle kestävä ratkaisu kasvavaan energian tarpeeseen?

Herätys!

Geologian tutkimuskeskus (GTK) on tehnyt kattavan arvion maapallon



mineraalivaroista. Aika herätä -niminen selvitys on suorasanainen varoitus siitä, että maapallosta ei löydy mineraaleja kaikkeen siihen, mitä vihreäksi siirtymäksi nimetty maailmanpelastusteoria vaatisi.

Liikenteen sähköistäminen ei tässä katsannossa tule olemaan kummoinenkaan ekoteko. Maaperän akkumateriaalit eivät riitä kattamaan koko maailman autokannan sähköistämistä. Aurinkopaneeli on mineraalitarpeella mitattuna niin paljon vaativa, että se on ”haukunut hintansa” vasta noin 50 vuodessa. Tuulimyllyt vaativat runsaasti mineraalivaroja, ja voivat elinkaarensa päättyttyä olla iso jäteongelma.

Pisimmälle kantava skenaario näyttää GTK:n tutkimuksessa perustuvan ydinvoiman voimakka-

Unto Nikula Rovaniemi

Lännen imperialismi aiheutti Ukrainan kriisin...

Jatkoa sivulta 3

misen ja taakan asettamista ukrainalaisille työntekijöille.

Ukraina joutuu todennäköisesti velkoihin, joita se ei voi maksaa takaisin. Merkittävä osa velkarahasta on samalla siirtynyt korruptoituneelle lännen tukemille eliiteille sodan aikana. Tämä tarkoittaa, että yhdysvaltalaiset rahoituslaitokset voivat määrätä Ukrainan uusliberalistia rakennesopeutuspolitiikasta ja alistaa Ukrainan talouden. Samaan aikaan suuri osa siitä, mikä oli jäljellä maan sotaa edeltävästä teollisuus-pohjasta, on fyysisesti tuhoutunut sodan seurauksena. Miljoonat ukrainalaiset ovat jo muuttaneet maasta, eivätkä he todennäköisesti palaakaan, jos heillä on mahdollisuus saada työviisumi EU:ssa. Tilanne on vielä synkempi, kun ottaa huomioon, että Ukraina oli jo paljon ennen Venäjän helmikuun hyökkäystä Euroopan köyhin maa.

Kukoistava Neuvosto-Ukraina nyt Euroopan köyhin maa

Neuvosto-Ukraina kukoisti Neuvostoliiton raskaan teollisuuden keskuksena. Neuvostoliiton jälkeinen Ukraina on ollut lännen tai Venäjän tukeman kilpailevan eliitin temmelyskenttä.

Neuvostoliiton jälkeistä Ukrainaa ovat tuhonneet jatkuvat talouskriisit sekä rehoittava ja järjestelmällinen korruptio. Sillä on jatkuvasti ollut pienemmät tulot ja alhaisempi elintaso kuin naapurimaila, mukaan lukien Venäjä. Ukraina ei ole pystynyt palauttamaan talouden kokoa tasolle, joka sillä oli vuonna 1990 ennen Neuvostoliiton hajoa-

mista. Ukrainalaisten työntekijöiden elämänlaatu ja heidän pääsynsä sosiaalipalveluihin ovat heikentyneet merkittävästi Neuvostoliiton hajottua.

Maatalous imperialistien haltuun

Kun Ukraina erosi Neuvostoliitosta vuonna 1991, kolhooseilla työskennelleille maanviljelijöille annettiin kullekin pienet tontit. Maan myyminen ei ollut mahdollista. Seitsemän miljoonaa ukrainalaista maanviljelijää omisti pieniä tontteja yhteensä noin 79 miljoonaa hehtaaria. Loput 25 miljoonaa hehtaaria olivat valtion omistuksessa.

Pienet maanomistajat vuokrasivat maansa ukrainalaisille oligarkeille, jotka puolestaan tekisivät salaisia sopimuksia Monsanto (nyk. Bayer) ja muiden ulkomaisten yritysten kanssa geneettisesti muunnellun maissin ja soijapapujen viljelystä Ukrainassa. Vuonna 2016 Yhdysvaltain maatalousministeriön raportin mukaan noin 80 % Ukrainan soijapavuista ja 10 % maissista kasvatettiin laittomasti geneettisesti muunnetuista siemenistä.

Yksi Zelenskyn ensimmäisistä teoista vuonna 2019 oli yrittää kumota vuoden 2001 maanmyyntikielto. Tämä on luonnollista, sillä maanomistuksen vapauttaminen on yksi kansainvälisen suurpääoman keskeisimmistä vaatimuksista Ukrainan talouden vapauttamiseksi. Maanviljelijät ja kansalaiset järjestivät valtavia mielenosoituksia vuoden 2020 aikana estääkseen Zelenskyn ehdottamat muutokset.

Maanomistuksen säätely puretaan lännen vaatimuk-

sesta

Lopulta Zelensky allekirjoitti toukokuussa 2021 lain nro 2194 maan sääntelyn purkamisesta. Zelensky väitti, että uusi laki sallii vain Ukrainan kansalaisten ostaa tai myydä viljelysmaata muutaman ensimmäisen vuoden aikana. Lakiin oli kuitenkin kirjoitettu porsaanreikä, jonka myötä ulkomaisessa omistuksessa olevat, Ukrainassa yli kolme vuotta toimineet yritykset voivat myös ostaa maata.

Tammikuun 2024 jälkeen Ukrainan kansalaiset ja yritykset voivat ostaa jopa 10 000 hehtaaria maata. Ja huhtikuussa 2021 tehty muutos maamarkkinalakiin avasi toisen porsaanreiän ulkomaiselle maatalousyritykselle ottaa haltuunsa rikkaan mustan mullan maa-alueet. Jos pellon käyttötarkoitus muutetaan pelto- maasta liikemaaksi, se voidaan myydä kenelle tahansa, myös ulkomaalaisille. Mikään ei estä niitä käyttämästä sitä viljelyyn.

Kun Bayer, Corteva ja Cargill hallitsevat jo raportoitua 16,7 miljoonaa hehtaaria Ukrainan parhaimmasta mustan maasta, ja IMF:n ohjauksella Zelenskyn hallitus antoi mahdollisuuden myydä loputkin. Tulos on erittäin huono tulevaisuuden kannalta. Maanhallinnan ohella kansainvälinen suurpääoma on ostanut suuria osuuksia johtavista Ukrainan maatalousyrityksistä. Ukrainan ja EU:n assosiaatiosopimuksen mukaan Ukrainan pitäisi helpottaa investointiehtoja ja avata maatalous kansainvälisten järjestöjen aloitteille. Dupont on jo investoinut satoja miljoonia dollareita siementenkäsittelylaitosten rakentamiseen Ukrainassa.

Ukrainan kansallisen siemenyhdistyksen hallituksen jäsenis-



Itä-ukrainassa ja myös pitkälle Venäjän alueella mustan mullan alueet tuottavat viljaa vientiin. Tämä kuva donetskista osoittaa, että alueella löytyy myös malmivaroja. Siksi myös Hitler pyrki valloittamaan Donetsk. Samasta syystä myös USA ja IMF ovat täällä.

tä löytyy mm. Bayerin ja Dupontin edustajia. Tämä järjestö pyrkii ottamaan käyttöön uusia teknologioita ja ottamaan aktiivisesti osaa siemenmarkkinoiden edistämistä koskevan lainsäädännön kehittämiseen. Monikansalliset maatalousjättiläiset yrittävät aktiivisesti sisältä päin muuttaa Ukrainan lainsäädäntöä. Tämän tyyppisen myyräntyön seurauksena GMO-tuotteiden merkitsemistä vaativa lainsäädäntö kumottiin vuonna 2012. Sattumalta Bayern kaksinkertaisti omaisuutensa Ukrainassa samana vuonna.

Länsi ei saa voittoa Ukrainassa

Ukrainan konfliktissa on perimmiltään kyse siitä, saavatko USA:n johtamat imperialistit hallintaansa Venäjän luonnonvarat. Ukraina itsessään on myös houkutteleva ja tärkeä kohden läntiselle imperialismille. Ukrainan luonnonvarat ovat mittavat ja hedelmällistä maatalousmaata on runsaasti. Masinoimalla vuonna 2014 alkaneen sodan imperialistit ovat toistaiseksi saavuttaneet Ukrainaan liittyneen tavoitteensa. Uk-

seen lisäämiseen globaalissa energiataloudessa. Mutta silläkin tiellä tulee karhu vastaan. Maapallon uraanivarat ovat rajalliset, ja nyt vielä jäljellä olevat, tunnetut uraanilähteet kattavat nekin vain muutamia kymmeniä vuosia koko ajan kasvavasta tarpeesta.

Lopputulena GTK:n tutkimuksessa päädytään globaalin ahdistuksen ratkaisuna energian kulutuksen radikaaliin vähentämiseen. Johtoajatuksena pitäisi olla kaiken ylenmääräisen kulutustavaratuotannon sijasta resurssien suuntaaminen enenevässä määrin uusien energian tuotantotapojen kehittämiseen ja maailmanlaajuisen ruokahuollon varmistamiseen.

Unto Nikula Rovaniemi

raina on alistettu lännen täysimääräiselle riistolle. Tavallisille ukrainalaisille tämä tarkoittaa alentuvaa elintasoa ja jatkuva köyhyyttä.

Itseasiassa länsimaisen työväenluokan pitää ottaa oppia tästä tapahtumasarjasta. Työväenluokan on pysäytettävä imperialismi eteneminen, jos haluamme säilyttää työväenluokan sodan jälkeen taistelemat etuudet ja hyvinvoinnin. Jos Ukraina olisi valinnut IMF:n sijaan yhteistyön Venäjän kanssa, Ukrainan köyhtymiskierre olisi voinut pysäyttää. Meidän kaikkien etu niin Suomessa kuin Ukrainassakin on, että lännen imperialismi ei voita taistelua Ukrainasta. On mahdotonta tietää, mikä on lännen imperialismi seuraava uhri, jos länsi saa tavoitteensa läpi Ukrainassa. Lännen häviö antaa hyvän lähtölaukauksen imperialismiin vastaisen rintaman rakentamiseksi eri puolilla maapalloa.

KÄ/toimitus

Lähteitä: Prabhat Patnaik 2022: The IMF connection with the Ukraine crisis. Monthly Review 7.2.2022.

Sote-katastrofi lähestyy – hallitus haikailee TES-petosta

Hallitus valmisteli useita hoitajajärjestöjen Tehyn ja SuPerin työtaistelutoimien murtamiskeinoja ja valmisteli potilasturvallisuuden takaamiseksi valmisteltua lakia, jolla hoitajat voidaan pakottaa töihin. Järjestöjen hallitukselle jättämän lausunnon mukaan lain edellytykset työtaisteluoikeuden ja henkilökohtaisen vapauden rajaamiseksi eivät täyty. Ne pitävät sairaanhoitopiirien ilmoituksia potilasturvallisuuden vaarantumisesta virheellisinä.

Aki Lindén perusteli lain tarvetta sillä, että hoitajajärjestöt eivät ole luvanneet antaa lakkovaroituskoh-teisiin suojelutyötä, mikä ei pitänyt paikkaansa. Jos jossain diktatuuri-maassa hallitus suunnittelisi perusoikeuksien rajoittamista joltain ammattiryhmältä sekä YK:n pakkotyön ja orjuuden vastaisen sopimuksen rikkomista, media tuomitsisi sen. Kun samaa tehdään Suomessa, media tukee hallitusta ja oppositio-ta. Kokoomus ja persut hyväksyivät lain hyppien kiljuen. Mutta hallituksen juonittelu jatkui sopimuksen mitätöimiseksi. Suomen fasistikauden Martti Pihkalan lakonmurtajajärjestö ”Vientirauhan” henki elää jälleen!

Tehy ja SuPer tyrmäsivät pakkotyölain

Tehy ja SuPer ehdottivat, että hoitajien työhön pakkottamisen sijaan vastuussa olevat ministerit pohtisivat rakentavampaa ratkaisua eli lakia hoitohenkilökunnan saatavuuden turvaamisesta. Lailla nostettaisiin hoitajien palkkatasoa sellaiseksi, että se lisää alan pito- ja veto-voimaa. Kyse olisi akuutettiin kriisiin vastaamisesta määräaikaikaisella lainsäädännöllä, jotta tilanne saadaan korjaantu-

maan. Hallituksen lakiesitys täysin tarpeeton – ”Vie käytännössä kokonaan työtaisteluoikeuden”. Järjestöjen mukaan esitys pyrkii estämään myös tulevat sote-alan työtaistelut. Hallitus vei eduskuntaan pakkotyölain eli perustuslaissa taattujen kansalaisoikeuksien kumoamisen hoitajien osalta. Se merkitsisi hoitajien osalta askelta kohti 1930-luvun käytäntöjä.

Hoitajaliittojen työtaistelutoimet saivat kansalaisilta lähes yksimielisen tuen

Hoiva-alan kriisin ratkaiseminen vaatii koko politiikan ja talouden uudelleenajattelua. Hoitajien peräänantamattomuus oli upeata. He taistelivat koko sote-järjestelmän puolesta. Työtaistelut ovat saaneet poikkeuksellisen laajan julkisen tuen. Solidaarisuus on ollut minusta vaikuttavaa.

Valtio hyväksyy hoitajien sopimukset

Sanna Marin väittää, että valtiovalalla ei ole vaikutusvaltaa kunta- ja hoitoalan työehtosopimuksiin! Neuvottelujärjestö KT on valtion työrukenen: valtionvarministeriö nimit-



Kuva: Heikki Männikkö

Super ja TeHy protestoivat voimakkaasti tavoitteidensa puolesta Helsingissä 16.9.2022. Todettiin mm. orjuuden olevan työtä, josta ei voi kieltäytyä. Nyt hallitus suunnittelee ”oharia” tehtyyn sopimukseen.

tää sen valtuuskunnan jäsenet ja varajäsenet. KT edustaa valtiota neuvotteluissa. Sote-alan sopimukset koskevat 1.1.2023 lähtien vain valtiota, koska kunnissa ei soten alarajon jälkeen ole sote-tointoa. KT:n valtuustossa on usean puolueen edustus, koska halutaan varmistaa sopimuksen toteutuminen. Eduskunta hyväksyy sopimuksen lopullisesti lisäbudjetissa.

Sote-uudistus voi poikia jopa miljardin lisälaskun

Sote-uudistus siirtää yli 170 000 työntekijää uusille hyvinvointialueille. Niiden muodostamisen kustannukset voivat olla satoja miljoonia euroja tai jopa miljardin. Kustannuksia syntyy, kun uusille hyvinvointialueille eri työnantajilta siirtyvien työntekijöiden palkkoja sovite-

taan yhteen eli harmonisoidaan. Tarvittava rahamäärä riippuu siitä, sovittaisiinko palkat yhteen esimerkiksi korkeimman tulotason tai mediaanitulon mukaan. Rahoitus sote-palveluihin tulee vastedes valtiolta. Tavalla tai toisella valtion kontolle jää myös palkkaharmonisoinnin kustannukset.

Hoitajien sopimus – yritetäänkö valtio petosta?

Hoitajalakkojen alettua valtiota edustava KT ilmoitti suostuvansa Tehyn ja Superin vaatimuksiin ja solmittiin TE-sopimus. KT:n nettisivuilakin ilmoitettiin, että sopimusesityksessä hyväksytään mm. hoitajien vaatimukset. Sen jälkeen, kun nimet olivat paperissa, KT:n johtaja Markku Jalonen julisti: Aprillia. Sopimuksella ei tarkoiteta palkkojen korottamista, vaan sillä kuitataan ainakin osittain sotelain edellyttämät palkkojen harmonisointikustannukset.

Lehtitietojen mukaan palkankorotusrahalla maksetaan työnantajan kustannuksia mm. palkanmaksujärjestelmän hankintakuluja.

Työntekijät näkevät asian toisin. Työntekijäjärjestöjen mukaan sote-alalla tehtäväkohtaisten palkkojen keskiarvo nousee keskimäärin vähintään 17,3 prosenttia viiden vuoden aikana etupainotteisesti siten, että kolmena ensimmäisenä vuonna nousu on 15,3 prosenttia. Kun laskennassa huomioidaan ns. korkoa korolle ilmiö, korotusten summa on 18,7 %.

Tehy ja SuPer neuvottelivat SOTE-sopimukseen oman lisäpalkkaohjelman, joka on yli tuplasti parempi kuin koko kunta-alan ja hyvinvointialueiden palkkauksen kehitysohjelma. SOTE-sopimuksen lisäpalkkaohjelma tulee siis jo aiemmin voimaan tulleen koko kunta-alan ja hyvinvointialueiden palkkauksen kehitysohjelman ja muiden tes-korotusten päälle.

Hoitajaliitot toteavat, että sote-alaa koskee ihan sama lainsäädäntö kuin muitakin aloja. Kaikilla aloilla, joilla liikkeenluovutuksia tapahtuu, joudutaan palkkoja harmonisoimaan. Pääsääntö on, ettei kenenkään palkka saa tasauksessa laskea.

Valtion petosyritys ei onnistu

En ole lukenut TES-sopimusta, mutta en usko, että hoitajaliitot olisivat allekirjoittaneet sellaista kohtaa, jossa kohdennetaan sopimuksen mu-

Jatkuu sivulla 5

DSL tiedottaa



Osallistu Ympäristö vaatii rauhaa - hybriditapahtumaan 19.-20.11.

Työväenmuseumo Werstaan auditorio Tampereella täyttyy rauhan ja ympäristön puolesta toimivien keskusteluista planeettaa uhkaavien ongelmien ratkaisemiseksi lauantaina ja sunnuntaina 19.-20.11.2022 – tervetuloa lämpimästi osallistumaan!

Demokraattinen sivistysliitto on mukana tapahtuman koollekutsujana. Aloitteena on koota nykyistä paremmin yhteen rauhan ja ympäristön puolesta toimivia järjestöjä ja aktivisteja Suomessa ja kansainvälisesti. Ympäristö vaatii rauhaa -nimellä kulkevaan hankkeeseen, jonka isona valtakunnallisena ja kansainvälisenä tapahtumana Tampereen hybridiviikonloppu on ensimmäinen.

Luvassa on kiinnostavia ja eri yhteiskunnallisten teemojen yhteennivoutuvuutta käsitteleviä keskusteluja, työpajoja ja puheenvuoroja. Simultaanitulkkaus suomi-englanti-suomi järjestetään Zoomissa - jos osallistut paikan päällä Tampereella ja tarvitset tulkkausta, ota mukaasi jokin laite (puhelin, tietokone, tabletti...), jolla pääset Zoomiin sekä kuulokkeet ja kuuntele tulkkausta Zoomin välityksellä. Tapahtumaviikonlopusta otetaan tallenteet ja linkit niihin lisätään tapahtuman jälkeen osoitteeseen ymparistovaatiirauhaa.fi. Katso nettisivuilta myös viikonlopun ohjelma!

DSL:n yhteiskunnallisen vaikuttamisen kurssi 26.-27.11.

Kurssi pidetään Vähäjärven kurssikeskuksessa, Hämeenlinnan Hauholla 26.-27.11.2022.

DSL:n järjestämään viikonlopun opintokokonaisuuteen kuuluu yhteiskunnallista kirjoittamista, puhetautokoulutusta ja yhteiskunnallista valokuvaamista.

Kouluttajina Marko Korvela (yhteiskunnallinen kirjoittaminen), Raisa Lehtomäki (puhetauto) sekä Jore Puusa (yhteiskunnallinen valokuvaaminen).

Ennakkoilmoittautuminen viimeistään 7.11. sähköpostilla osoitteeseen dsl@desili.fi. Paikkoja kurssilla on 10-15. Lähetä ilmoittautumisen yhteydessä myös poliittinen/yhteiskunnallinen teksti (n. 3000 merkkiä). Tämän tekstin lähettäminen on kurssille pääsemisen ehtona.

Kurssimaksu 50 €. Mahdollisuus opintoseteliin. DSL korvaa matkakulut.

Tervetuloa oppimaan! Lisätietoja antaa DSL:n pääsihteeri Jari Karttunen (jari.karttunen@desili.fi, 040 573 9314).

Materiaalipankki hyötykäyttöön

DSL:n nettisivujen (desili.fi) materiaalipankista löydät mainioita ja käyttökelpoisia opintomateriaaleja hyödynnettäväksi osana opintotoimintaa. Materiaalipankki sisältää vapaasti käytettävissä ja hyödynnettävissä olevia tekstejä, videoita, dioja ja teoksia laajasti ja monipuolisesti eri yhteiskunnallisista ja teoreettisista aiheista. Materiaalipankin annista löytyy paljon hyödyllistä opintomateriaalia käytettäväksi esimerkiksi opintokerhojen ja opintotilaisuuksien aineistoja ja suunnittelua varten.

Tutustu osoitteessa www.desili.fi

Teollisuusliitto Irtisanoi teknologiateollisuuden työehtosopimukset

Työehtosopimusosapuolet sopivat vuoden 2022 tammikuussa, että vuoden 2023 palkoista neuvotellaan kuluvan vuoden syksyllä. Mikäli palkoista ei saavuteta yhteistä näkemystä, on työehtosopimus mahdollista irtisanoa päättymään 30.11.2022. Teollisuusliitto irtisanoi teknologiateollisuuden työntekijöitä koskevan työehtosopimuksen, malmikaivosten työehtosopimuksen sekä pelti- ja teollisuuseristysalan työehtosopimuksen. Sopimukset on irtisanottu päättymään marraskuun lopulla. Neuvottelut Teknologiateollisuuden työnantajat ry:n kanssa vuoden 2023 palkankorotuksista ovat päättyneet tuloksettomina.

Työnantajapuolen tarjouksella ei kyetä riittävällä tavalla turvaamaan Teollisuusliiton jäsenten ostovoimaa. Työnantaja on tarjonnut teollisuuden työntekijöille vähemmän kuin sovittelija tarjosi julkiselle sektorille. Sopimusten irtisanomisen myötä irtisanotut työehtosopimukset ovat kokonaisuudessaan auki. Teollisuusliitto valmistautuu nyt normaaliin tapaan neuvottelukierrokseen, jossa ammattiosastoilta pyydetään esityksiä 31.10.2022 mennessä työehtosopimuksen tavoitteiksi. Työrauhavelvoite toimialalla päättyy marraskuun lopulla.

SAK:n kysely: Useammat työnantajat rikkovat TES:n tai lakien määräyksiä

SAK:n kyselyyn vastanneiden luottamushenkilöiden mukaan 32 prosenttia työnantajista on syyllistynyt kuluneen 12 kuukauden aikana laki- ja työehtosopimusrikkomuksiin. Vuonna 2016 näin ilmoitti 28 prosenttia vastanneista. Laki- tai sopimusrikkomukset

ovat lisääntyneet lähes kaikilla toimialoilla eivätkä ne ole vähentyneet yhdelläkään alalla. Yleisimmin työnantajat rikkovat voimassa olevaa työehtosopimusta. Tulos on karu ja kertoo siitä, että lakien ja sopimusten noudattamisessa on paljon parannettavaa. Niillä työpaikoilla, joissa työnantaja laiminlyö sopimusten ja lakien noudattamisen, paikallista sopimista ei ole mielekästä lisätä.

Inflaatio laukkaa

EU - Euroopan tilastotoimiston Eurostatin keskiarvona 19.10 julkaisemat tiedot paljastavat, että EU:n inflaatio oli syyskuussa 10,9 prosenttia korkeampi viime vuoden syyskuuhun verrattuna. Inflaation kasvu on nyt historiallisen suurta. Korkeimmat inflaatiolukemat ovat Virossa, 24,1 prosenttia, Liettuassa 22,5 prosenttia ja Latviassa 22,0 prosenttia. Suomessa inflaatio on 8,4 prosenttia, mikä merkitsee vähintään 5 prosentin reaaliansioiden laskua.

KÄ/toimitus

Sähkön ja energian riittävydestä ei kerrota totuutta

Esimerkkinä voidaan käyttää Nesteen tuotantojohtajan Jori Sahlstenin ”höpinät” Clean World tapahtumassa Porvoossa. Neste on uutisoinut, että se aikoo muuttaa Porvoon jalostamon pelkästään uusiutuvia ja kierrätysraaka-aineita käyttäväksi laitokseksi. Raakaöljyn jalostaminen päättyisi noin vuonna 2035. Neste on jo tehnyt päätöksen uuden biojalostamonsa rakentamiseksi Rotterdamiin perusteluna parempi raaka-aineiden saanti. Sahlsten hehkuttaa: ”Olemme muuttumassa paikallisesta öljynjalostajasta yhdeksi maailman johtavista uusiutuvien ja kiertotalousratkaisujen tarjoajista, ja Porvoon jalostamo on muuttumassa maailmanluokan uusiutuvien ja kiertotaloustuotannon hubiksi”.

Mistä raaka-aineet?

Raakaöljyn jalostuksen loputtua ja -lostuskapasiteetti olisi 2–4 miljoonaa tonnia. Nykyinen raakaöljyn kapasiteetti on 10,5 miljoonaa tonnia. Suomalaisen kiertotalouden kinkkuravat ja paistootöljyt eivät riitä raaka-aineiksi ja metsät pitäisi kaataa uusiutuvaksi raaka-aineeksi. Onko ympäristötuhoa ja ruokapulaa aiheuttanut palmuöljysekoilu unohdettu. Samaan aikaan EU:n ennaltamisdirektiivit ja taksonomiasertifikaatit aiheuttavat nykyiselle ja suunnitellulle puunjalostusteollisuudelle raaka-puun niukkuutta. Öljy ei ole ainoastaan polttoainetta, vaan myös muovien ja muiden tuotteiden huomattava raaka-aine.

Riittääkö asfalteeni?

Nesteen Porvoon alueelle on valmistumassa uusi voimalaitos, jonka pääpolttoaineeksi on suunniteltu jalostuksen viimeinen ”pohjasakka” asfalteeni. Riittääkö sitä, kun ol-

laan siirrytty venäläisestä raskaasta Ural-öljystä Pohjanmeren kevyemmän Brent-laatuun ja maailmalta saatuihin satunnaisieriin.

Neste ja moni kemian teollisuusyritys tarvitsee vetyä prosesseissaan. Nyt sitä tuotetaan yleisesti fossiilisella kaasulla. Kerrotaan suunnitelmista tuottaa vetyä elektrolyysin avulla ”päästeettömällä” sähköllä vedestä. Metallin valmistusyritykset kertovat siirtyvänsä prosesseissaan maakaasusta käyttämään lämpöenergiana sähköä. Mutta mistä tarvittava sähkö, kun sähkön tuotantokapasiteetti ei ole riittävä ja käyttöhuippuina erittäin kallista.

Sähkö ja vety

Sähkön kulutus tulee tulevaisuudessa kasvamaan huomattavasti. Suomessa on pulaa erityisesti säästövoimasta mutta myös perustuotannosta, eikä Ruotsista tuotava kapasiteetti ole riittävää korvaamaan

puuttuvaa omaa tuotantoa. Sähkön kulutusta joudutaan säännöstelemään, ja kotitalouksien aluekohtaisilta sähkökatkoilta tuskin tullaan säästymään.

Tulevaisuudessa energiatarve ja sen tuottamisen ongelmat voidaan ratkaista siirtymällä vetytalouteen. Siihen kuluu kuitenkin vielä kymmeniä vuosia. Olkiluoto- kolmosen käynnistyminen ei ratkaise tuotannon vajetta. Venäläisen sähkötuotannon jatkaminen, joka on noin yhden ydinreaktorin kokoluokkaa, vähän parantaisi tilannetta. Fingridin pitkän tähtäimen suunnitelmiin sisältynyt uusi vaihtovirtayhteys Ruotsin vesivoimaluokalle olisi myös parantanut sähkövarmuutta.

Ongelmat ovat syntyneet jo vuosia sitten, kun on pyritty ”päästöttömään” sähkön tuotantoon. Ei huomioitu säätövoiman tarvetta, sähköverkkojen rakentamista, eikä fossiilisilla polttoaineella toimivien voimaloiden ja ydinvoiman poistamista sähkön tuotannosta ja verkosta ilman korvaavaa tuotantoa.

EU:n päätökset, kuten päästökauppa, josta on päätetty oleluksella, että sähkön tuotantokapasiteetti on riittävä, oli virhe. Pahin virhe on ollut pakotepolitiikka, joka on vaikuttanut katastrofaalisesti Eu-

roopan yhdistettyyn tuotantoon sekä sähköverkkoon ja markkinatalouteen perustuvaan kilpailutettuun sähkön hintaan.

Suomessa on myös nukkuttu ja tehty väärinä päätöksiä. Olemassaolevan verkon kehittäminen sekä sen lisärakentaminen on laiminlyöty. Virheellisiä päätöksiä olivat suunniteltujen tasavirtalinkkien rakentamisen torppaaminen. Pohjanlahden yli

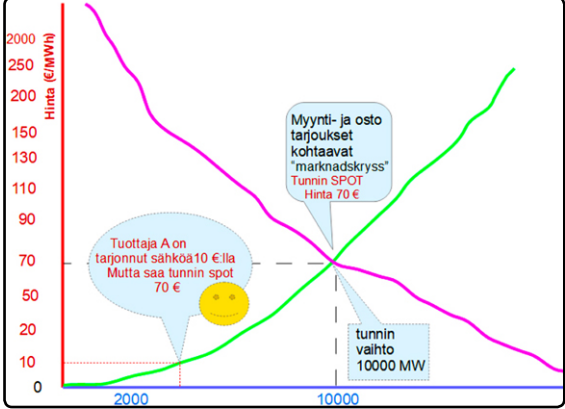
Ruotsin kautta Norjan vesivoimaan, pelkona oli, että hinnat laskisivat liikaa ja Kotkasta Sosnovyboriin poliittisista syistä.

Miten eteenpäin?

Pitkällä tähtäimellä vetytalous mahdollistaa sähkön varastoimisen, millä voidaan tasata sähkön epätasainen kulutus ja tuotanto.

Tällä hetkellä ainoa realistinen vaihtoehto on luopua EU:n ja USA:n pakotteista ja ottaa Euroopassa käyttöön koko energiasektorille

Tarjonnan ja kysynnän kohtaaminen



Spot-hinta, myös nimeltään päivittäinen hinta ja markkinahinta, asetetaan tunti tunnilta tarjonnan ja kysynnän perusteella. Joka aamu klo 13.00 asti sähköntuottajat ja -kauppiat tekevät tarjouksensa seuraavalle päivälle. Tarjous ilmaisee määrän (MWh/tunti), jonka kukin kauppias on halukas ostamaan tai myymään tietyllä hintatasolla (€/MWh) jokaisesta tunnista. Nord Pool julkaisee joka päivä klo 13.45 hinnat seuraavalle päivälle. Hinnaksi muodostuu korkein hinta kaikille huolimatta omasta tarjouksesta.

venäläinen maakaasu ja raakaöljy.

Suomen ensisijainen toimenpide on sähkön tuonti Venäjältä ja Nesteen palaaminen raskaaseen Ural-raakaöljyyn sekä maakaasun uudelleen käyttöönotto eri tuotannon tarpeisiin. Tästä voidaan jatkaa suunnitelmallisesti toimenpiteitä ilmastopäästöjen vähentämiseksi. Ihmisten ja perheiden talouksien romuttaminen ei ole oikein.

Kalevi Wahrman
Porvoo

Kauppasota Venäjää vastaan vie Euroopan lamaan

Euroopan unioni asetti uusia pakotteita Venäjälle viime helmikuussa, kun Venäjä liittyi jo 8 vuotta kestäneeseen Kiovan hallituksen aloittamaan bruttaaliin hyökkäyssotaan. Pakotteet kohdistuvat rahoitusalaan, energiaan, liikenteeseen, vientirajoituksiin ja viisumeihin. Sanna Marin luonnehtii pakotepakettia aiempaa painavammaksi ja voimakkaammaksi.

Venäjän siteet maailmantalouteen halutaan katkoa

Paketilla on ”maksimaalinen vaikutus” Venäjän talouteen ja poliittiseen eliittiin. Venäjän talouden arvioitiin romahtavan muutamassa päivässä tai viikossa. Pakotteet kohdistuvat viiteen pääsektoriin: rahoitusalaan, energiaan, liikenteeseen, vientirajoituksiin sekä diplomaattien ja liikemiesten viisumeihin.

”Pakotteet voivat viedä Suomen taantumaa”

Sote-katastrofi lähestyy – hallitus haikailee TES-petosta...

Jatkoa sivulta 4

kainen palkan lisäkorotus työnantajalle. Eduskunta ei voi muuttaa sopimusta. Ennustan, että palkat nousevat sopimuksen mukaisesti 1.1.2023. Päätös palkkaharmonisoinnin toteutuksesta tuskin valmistuu siihen mennessä. Jos valtiovalta ja alueet alkavat venkoilemaan asiasta, asia siirtyy työtuomioistuimiin. Nämä ovat aiemmissa vastaavissa tapauksissa katsonet, ettei palkkoja voi alentaa harmonisoinnissa. Onkin todennäköistä, että palkat nousevat ylempien palkkojen tasolle.

Mikäli hallitus haluaa nostaa riidan tästäkin asiasta hoitajien kanssa ja aikoo leikata jo sovitua etujen korotusta, sote-alan henkilöstöpula kärjistyy entistään. Kriisi

EU:n pakotteita arvioivat tuoreeltaan mm. pääekonomistit OP:n Reijo Heiskanen ja Hypon Juhana Brotherus. ”Miten sota näkyy tavalliselle suomalaiselle? Talouskasvu heikkenee, joten palkkakehitys on vaisumpaa; inflaatio nousee, mikä tarkoittaa etenkin energian ja raaka-aineiden osalta korkeampia kuluja; idänkauppa menee polvilleen, mikä tuo osalle yrityksiä isoja vaikeuksia ja vaikuttaa työllisyyteen sekä aluelouteen”.

Venäjällä on valtava ”sotakassa”

Maanpuolustus.net –sivuston mukaan ”Venäjä on kerännyt itselleen suuren sotakassan. Maa on kerännyt öljy- ja kaasutuloja puskurirahastoihin, joilla se voisi pehmentää menetettyjen vientitulojen vaikutusta. Turun yliopiston kauppatieteiden professorin Kari Lihdon mukaan Venäjän vararahastojen arvo oli tammikuun loppupuolella lä-

Maaialmalla siirrytään kuntapohjaisiin sote-järjestelmiin

Katastrofiltanne on joka tapauksessa edessä, jos koko sote-uudistusta ei peruta. Samanlaiset maakuntauudistukset on jouduttu perumaan Ruotsissa, Norjassa, Tanskassa, Virossa ja Hollannissa, koska suuret sotealueen osoittautuivat kalliiksi ja tehottomiksi. Maailmassa kehitys kulkee kohti pienempiä – käytännössä kuntapohjaisia järjestelmiä. Hallituksen ja eduskunnan pitää nopeasti tunnustaa tosiasiat ja nopeasti perua tuhoisa sote-uudistus!

Juhani Tanski
Kuopio



Venäjältä puun tuonti lopetettiin. Riittääkö nyt Suomen metsät? Onko jatkettava turpeen nostoa? Kuva Arkangelin alueen puuvarastoilta.

hes 200 miljardia dollaria, minkä lisäksi maalla on yli 600 miljardin dollarin valuuttavarannot.

Pakotteilla talous tärveltyy, politiikka ei muutu

Julkistalouden professori Rooe Uusitalo toteaa: ”Talouspakotteita on käytetty viime vuosikymmeninä ahkerasti. Suurvallalle asetetut pakotteet eivät kuitenkaan ole vielä kertaakaan saavuttaneet tavoitteitaan. Pakotteet vähentävät kauppaa ja romahduttavat ulkomaiset investoinnit. Tuoreen saksalaistutkimuksen mukaan pakotteiden kohteena olevan maan bruttokansantuote laskee keskimäärin neljä prosenttia pakotteiden asettamisen jälkeen.”

Ensi talvena Eurooppa palelee ja köyhtyy

Pula maakaasusta pakottaa EU-maita säännöstelemään sähkön ja lämmön jakelua viimeistään ensi talvena. Se enteilee vilua ja nälkää. Maakaasun virta Venäjältä EU-maihin supistui kuukausia rajummin kuin EU-maat ovat kyenneet hankimaan korvaavia energiaraaka-aineita tilalle. Kaasuvirtaa ovat supistaneet ensin EU-maiden määräämät Venäjän vastaiset tuontirajoitukset, mutta kaasuvirtaa ovat supistaneet myös Venäjän vastatoimet - kaasun

vientirajoitukset. Kesäkuussa kaasun putkitoimitukset Venäjältä EU-maihin olivat jopa 70 % niukemmat kuin 2–3 edellisvuonna keskimäärin. Ilmeisesti USA ja Britannia räjäyttivät Nord Stream –kaasuputken, kuten Joe Biden 7.2. painokkaasti lupasi. Syksyn mittaan osa maakaasulla lämpöä ja sähköä tuottavista EU-maista joutuu toteamaan, että kaasua ei riitä talven tarpeisiin - jakelua on pakko säännöstellä.

Taantuma vai lama

EU-maat saavat jonkin verran kalliista energiaa. Ennen kaasuputkien räjäytystä ennustettiin, että jos Venäjän kaasua ei tuoda tarpeeksi, syntyy taantuma. Ellei kaasua saada lainkaan EU:n energiakriisi kärjistyy ”taloutta murskaavalla” tavalla eli tulee lama.

Saksa varautuu levottomuuksiin

Vakava talouskriisi uhkaa talvella kaasuputkien räjäytyksen seurauksena. Saksan kotimaan tiedustelupalvelu BfV varoittaa, että energiakriisi voi aiheuttaa ensi talvena pahoja levottomuuksia. Thüringenin osavaltion tiedustelupalvelun johtaja Stephan Kramer sanoo: ”En halua kuvitella, mitä tapahtuu, jos väestön luottamus poliittiseen johtoon, de-

Juhani Tanski
Kuopio, 30.10.2022

mokratiaan ja valtioon murenee tai romahtaa”. Saksaan on syntynyt viime vuosina radikaaleja protestiliikkeitä, joiden taustalla on kansan turtautuminen eriarvoisuuteen, työttömyyteen ja talousongelmiin. Pahimpana riskinä pidetään sitä, että asuntojen lämmitys kallistuu merkittävästi samaan aikaan, kun teollisuustuotanto romahtaa ja työttömyys kasvaa dramaattisesti. Saksalaiset poliitikot myöntävät, että Venäjän vastustaminen on osoittautunut vaikeaksi ja kalliiksi.

EU:n kauppasota tuhoaa Suomenkin taloutta

Venäjän vastainen pakotepolitiikka on ajanut Suomen talouden suuriin vaikeuksiin. Taantumien merkkejä ovat historiallisen korkea inflaatio, elinkustannusten nopea kallistuminen, korkojen nousu ja talouden sakkautuminen. Sähkö maksaa maltaita, samoin polttoaineet. On arvioitu, että talvella ruoka maksaa 20 % enemmän kuin 2021. Silti Sanna Marinin hallitus esitti syyskuussa valtion ensi vuoden ”sotabudjetin”. Sotamenoja Natolle lisättiin 1 miljardilla kuuteen miljardin euroon ja EU:lle maksetaan miljardeja.

Pakotteet romahduttavat Venäjän talouden?

Naton ja EU:n ajatushautomoiden ja propagandistien mukaan talouspakotteet ovat romahduttamassa Venäjän talouden.

Yalen yliopiston tutkimus väittää, että (1) Yli 1000 kansainvälistä yhtiötä on lopettanut liiketoimensa Venäjällä. Ne ovat työllistäneet noin 12 % maan työvoimasta ja tuoneet huomattavan osan maan

Jatkuu sivulla 6

Ukrainan ihmisoikeustilanne on Euroopan huonoin

Paikallislehdissä on meneillään kampanja sananvapauden puolesta. Ilmoituksessa lukee mm. ”sananvapauden rajoittaminen on aina hälytysignaali siitä, että demokratia horjuu. Ei ole sattumaa, että diktaattorit rajoittavat aina ensimmäiseksi sananvapautta.” Juuri näin on käynyt Ukrainassa, vaikka läntinen media ylläpitää väitettä, että Ukraina olisi demokratia. Lännen tukema Ukrainan hallitus on hyödyntänyt helmikuun 24. päivänä alkanutta Venäjän erikoisoperaatiota lisätäkseen jyrkästi vasemmiston sortoa, kieltäen Ukrainan sosialistiset puolueet ja vangitakseen vasemmistoaktivisteja.

Ukrainan valtion turvallisuuspalvelusta on saatu laajalti tietoja vasemmistolaisten pidättämisestä ja kiduttamisesta. Uusnatsit ja äärioikeistolaiset ovat systemaattisesti soluttauneet Ukrainan poliisiin, armeijaan ja tiedustelupalveluihin sen jälkeen, kun Yhdysvaltain tukemassa ns. Maidanin vallankaappauksessa 2014 maahan asetettiin länsimielinen hallitus.

Vasemmiston toiminta kielletään Ukrainassa

Presidentti Zelensky ilmoitti 20. maaliskuuta tänä vuonna pitämässään puheessa, että Ukrainan kansallinen turvallisuus- ja puolustusneuvosto kieltää 11 oppositiopuoluetta, joista puolet on vasemmistolaisia. Kiellon perusteluiksi mainittiin puolueiden Venäjä-myönteisyys tai todistamattomat ”siteet” Moskovaan. Jotkut näistä oppositiopuolueista ovat kuitenkin julkisesti tuominneet Venäjän operaation. Ukraina hyödyntää sotatilaa Venäjän kanssa murskatakseen kaiken poliittisen opposition. Tästä huolimatta Yhdysvallat ja EU tukevat lujasti nykyhallintoa sen vahvistaessa absoluuttista valtaansa.

Zelensky allekirjoitti 20. maaliskuuta myös asetuksen kaikkien yksityisten tiedotusvälineiden hal- tuunotosta ja niiden yhdistämises-



Kauppasota Venäjää vastaan vie Euroopan lamaan....

Jatkoa sivulta 5

bruttokansantuotteesta. Yhtiöiden lähtö poistaa 30 vuoden investoinnit Venäjälle. (2) Venäjän öljytulot laskevat jyrkästi, koska Venäjä joutuu myymään öljyä korvaaville markkinoille Kiinaan ja Intiaan yli 30 dollaria Pohjanmeren Brent-laata halvemmalla. (3) Yhdysvaltain, EU:n ja Britannian vienti Venäjälle on romahtanut jopa puoleen sodan alkamisen jälkeen. Suuri osa Venäjän omasta tuotannosta perustuu ulkomaisten koneiden ja laitteiden käyttöön.

”Tutkimuksessa” esitetään useita tolkkuttomuuksia. Yritysten siirtyminen venäläisomistukseen ei ole katastrofi. Niiden alijohto ja henkilöstö on varmaankin joka firmassa venäläistä. He osaavat pyörittää tuotantoa. Koska tuotenimikkeet vaihtuvat ja vienti alenee. Toisaalta firmojen voittoja ei viedä ulkomaille.

Maakaasun hinta on noin 7–10 kertaistunut parissa vuodessa. Vaikka kaasuviennin volyymi länteen on romahtanut, tulot eivät ole romahtaneet. Venäjä on lisännyt energian

tä yhdeksi valtion valvomaksi alustaksi ja joilla on ”yhtenäinen tiedotuspolitiikka”. Tämä varmistaa, ettei Ukrainan hallituksen virallisesta propagandalinjasta poiketa. Poikkeaminen olisikin todellinen itsemurha nykyisessä Ukrainan ilmapiirissä.

Itse asiassa jo helmikuussa 2021 yli vuosi ennen Venäjän erikoisoperaatiota, Zelenski sulki samalla tavalla useita hänen hallitustaan arvostelleita tv-kanavia. Myöhemmin hän pidättyi oppositiopoliitikkoja, jotka haastoivat hänen rautaisen otteensa vallasta, kuten parlamentaarikko Viktor Medvedchukin. Zelensky teki tämän täydellä lännen tuella.

Kommunistien vaino alkoi jo Maidanin vallankaappauksen jälkeen 2014

Tämä ei ole ensimmäinen kerta, kun Ukraina toteuttaa ihmisoikeuksien vastaista politiikkaa. Maidanin vallankaappauksen jälkeen vuonna 2014 Ukrainan hallinto julisti käytännössä sodan vasemmistoa kohtaan. Kiova kielsi kaikki kommunistiset puolueet ja käynnisti äärioikeiston ”dekomunisointi”-kampanjan, joka teki laittomaksi olla kommunisti. Samaan aikaan lännen tukema Ukrainan hallitus antoi valtion kunnianosoituksen ukrainalaisille fasisteille, jotka olivat tehneet yhteistyötä Natsi-Saksan kanssa holokaustissa.

Britannialainen The Guardian myönsi tämän vuoden 2015 artikkelissa ”Ukraina kieltää Neuvostoliiton symbolit ja kriminalisoi sympatian kommunismia kohtaan”. The Guardian kirjoitti, että ”Ukrainassa on astunut voimaan kaksi uutta lakia, jotka kieltävät kommunistiset symbolit ja kunnioittavat kansallismielisiä ryhmiä, jotka tekivät yhteis-

vientiä itään ja etelään. Jää nähtäväksi kokeeko Venäjä tappioita pakotteista vai hyötykö se niistä samoin kuin vuoden 2014 jälkeen asetetuista pakotteista.

Marinin julistusten mukaan Suomi elää ”sotataloudessa” ja koko Eurooppa käy sotaa Venäjää vastaan. Kaikki Euroopan maat eivät ole liittyneet kauppasotaan Venäjää vastaan - saatikka sitten Naton laajenemissotaan. Sotakiikhkoinen Suomen ulkopoliittinen johto ei ehdottane rauhanneuvotteluja ennen, kuin Italia, Espanja, Saksa, ja Ranska aloittavat neuvottelut. Marin sysää itse aiheutettua energiapulaa, sähkön, polttoaineiden ja elintarvikkeiden huimaa hinnannousua Venäjän syyksi. Venäjä muka päätti Suomen puolesta, että halvan sähkön, öljyn ja maakaasun tuonti lopetetaan tai vähennetään sekä ostetaan hirmuisen kallista ruotsalaista ydinvoimaa ja lisään turve- ja kivihiihienergian tuottamista.

Omaan jalkaan ampuminen on lopetettava!

Juhani Tanski Kuopio

työtä natsien kanssa, mikä herättää huolta siitä, että Kiova voisi tukahduttaa sananvapauden ja pirstoa entisestään sodan runtelemaa maata”. Ukrainan äärioikeistolaisten ”dekomunisaatiolakien” rikkomisesta kiinni jääneitä henkilöitä uhkaa jopa viiden vuoden vankeustuomio. Vasemmistojärjestöjen jäseniä uhkaa jopa 10 vuoden vankeustuomio.

Natsien toiminnan arvostelusta rangaistaan ankaresti

Samaan aikaan Maidanin vallankaappauksen jälkeinen hallinto teki rikokseksi kritisoida äärintationalistisia natsien yhteistyökumppaneita, mukaan lukien fasistinen Ukrainan nationalistien järjestö (OUN) ja Ukrainan kapinallisarmeija (UPA). Näiden äärioikeistolaisten Ukrainan kuolemanpartioiden johtajista, mukaan lukien Hitlerin yhteistyökumppani Stepan Bandera, on tullut valtion sankareita. Yhdysvallat ja Euroopan unioni tukivat voimakkaasti Ukrainan hallintoa, kun se hyväksyi nämä ääriinjoukot, jotka loukkasivat räikeästi vasemmistolaisten ukrainalaisten kansalaisoikeuksia.

Venäjän operaation alkamisen jälkeen 24. helmikuuta, on toistuvasti raportoitu Ukrainassa

rehottavasta kidutuksesta ja muista äärimmäisistä ihmisoikeusloukkauksista, joihin Ukrainan turvallisuuspalvelussa toimivat uusnatsi- ja äärioikeistojoukot ovat syylistyneet. Ukrainan vasemmistolaiset ovat perustaneet Telegram-kanavan nimeltä ”Vasemmiston ja toisinajattelijoiden tukahduttaminen Ukrainassa”, jossa on jaettu hyytäviä raportteja lännen tukeman Ukrainan hallinnon suorittamista julmista ja väkivaltaisista rikoksista.

Ukrainan sisäinen turvallisuuspalvelu (SBU) on toiminut erityisen julmasti Ukrainan vasemmiston tukahduttamisessa. Vasemmistoaktivisteja ja toimittajia on kirjaimellisesti metsästetty ja kidutettu. SBU:n edustajat tappoivat myös Ukrainan neuvottelijan, joka oli ollut mukana rauhanneuvotteluissa Venäjän kanssa syyttäen häntä ”petoksesta”.

Länsi tukee ihmisoikeuksien tukahduttamista Ukrainassa

Maidanin vallankaappauksen jälkeen uusnatsimiliisit, kuten Azovrykmentti, liitettiin virallisesti kansalliskaartiin, kun taas fasistisesta Aidar-pataljoonasta tuli osa asevoimia. Naton jäsenvaltiot ovat lähettäneet aseita näille ukrainalaisille uusnatsseille ja jopa kouluttaneet heitä. Samalla kun Ukrainan hallinto krimi-

nalisoి socialistiset puolueet ja jättää vasemmistolaisia, länsimaisen median asiantuntijat ylistävät Ukrainaa yhteistyöstä uusnatsien kanssa.

David Frum, Yhdysvaltain presidentin George W. Bushin entinen puheenkirjoittaja ja nykyinen toimittaja totesi Twitterissä, että ”Ukraina saattaa olla ensimmäinen esimerkki ihmiskunnan historiassa maasta, josta sodan paineen alla on tulossa ”suvaitsevaisempi” ja ”liberaalimpi”. Tämä kuvastaa oikein hyvin, mitä EU:n ja Yhdysvaltain hallitukset ja media ymmärtävät suvaitsevaisuudella. Ajatellaan, että Ukrainan kokemus vasemmiston vainoamisessa on sovellettavissa myöhemmin myös lännessä.

Kaikki viittaa siihen, että taistelujen jatkuessa toisinajattelijoiden ja vasemmiston tukahduttaminen jatkuu. Demokraattisten voimien mahdollisuus puolustaa poliittisesti sorrettujen oikeuksia Ukrainassa on nyt hyvin rajallinen. Solidarisuus ukrainalaisille vasemmiston poliittisille vangeille ja ihmisoikeuksien puolustajille on erittäin tärkeää.

Toimitus, KÄ

Lähteitä:
Norton, Ben: Ukraine is brutally repressing the left, criminalizing socialist parties, imprisoning activists. Monthly Review (26.3.2022)

Joululahjaideat esittelyssä

Vastikään on Suomessa ilmestynyt kai kaksi kirjaa Suomen politiikan todellisilta tekijöiltä. Ulkopoliittisen instituutin johtajalta ilmestyi Minne menet Suomi? Ja Risto E.J. Penttilältä (ja Jyrki Karviselta) ”Pitkä tie Natoon”. Siinäpä lahjaideaa jouluksi – vai halloweeniksi?

Todellakin, tässä ovat Suomen politiikan todelliset tekijät. Todellisilla tekijöillä tarkoitetaan niitä, jotka vaikuttavat politiikkojen taustalla. Ikään kuin harmaita eminenssejä. Kaikkine pahoine mielle yhtymineen, jotka tällaisiin taustavaikuttajiin yhdistetään. Mutta todellisia tekijöitä he ovat sitä suuremmalla syyllä. Meni syteen tai saveen. Todennäköisesti saveen. Mutta tekemistä ei heiltä ainakaan puutu.

Penttilä: Pitkä tie Natoon

Mitäpä teemaksi keksittäisiin? Kirjojen otsikoista sitä ei ainakaan löydä. ”Pitkä tie Natoon” hehkuttaa Penttilää itseään loppujen lopuksi todellisena pitkän linjan miehenä. Tosin tällä hetkellä Suomi ei ole vasta kuin jättänyt Nato-jäsenyyshakemuksensa ja hakemus on ratifioitu kaikissa jäsenmaissa Unkaria ja Turkkiä lukuun ottamatta.

Mutkana matkassa on vielä se, että presidentti **Sauli Niinistö** on luvannut viedä Suomen Natoon ainoastaan yhdessä Ruotsin kanssa. Mutta eihän Penttilän kirjan otsikko muuta luvannutkaan, kuin sitä, että tie Natoon on pitkä. Sitä se ainakin on.

Aaltola: Minne menet Suomi?

Ja Aaltolan kirjan otsikko on yhtä epäselvä, jollei suorastaan harhaanjohtava. Kun kirjan kannessa lukee ”Minne menet Suomi?” herää se vaikutelma, että kirjoittaja itse – siis Aaltola – tietää, mihin Suomi on menossa. Ja vastaus on tietysti – tällä kertaa niukkaeleisemmin – Natoon. Tosin saman kritii-

kin tässä voi heittää Aaltolan kirjaa kuin Penttilänkin kirjaa vastaan. Suuntaa kyllä olisi selvillä, mutta päämäärään pääsemisen laita onkin toinen.

Näin siis Penttilän ja Aaltolan kirjat valaisevat toisiaan. Tai ehkä ”valaista” on turhan leveä sana. Valoa ei ole paljon, mutta rinnakkain luettuina nämä kirjat kyllä auttavat koukkimaan nuo muuten kadoksissa olleet teemat paremmin esiin.

Kuka Suomessa tekee päätökset?

Kysymys, johon nämä molemmat kirjat tahattomastikin kai vastaavat, on: ”Kuka Suomessa oikein päätökset tekee?” Ja jo se, että nämä kahden herran kirjat ilmestyivät niin sopivasti samaan aikaan kertoo, että heillä on myös jotakin sen kanssa tekemistä, kuka ne päätökset tekee. Nimittäin he itse.

Aivan valehtelematta: Penttilä ja Aaltola itse. Keitäpä muitakaan jäisi jäljelle sen jälkeen, mitä nämä herrat poliitikoista sanovat. Aaltola sanoo kirjassaan, että pääministeri Sanna Marin teki virheen sanoessaan kautensa alussa, että Suomi ei hänen kaudellaan mene Natoon. Aaltola vielä lisää, ettei Marinilla ollut muka valtuuksia sellaista sanoa. Ehkä Aaltola vielä viittasi valtiosääntöönkin.

Klappi – näin Suomea ohjataan

Mutta tuskin sitä valtuutusta on sen enempää Aaltolalla itselläänkään. Siis valtiosäännön mukaan. Kysyä täytyy: Mikä on ylipäänsä Ulkopoliittisen instituutin sanavalta näissä asioissa – ikään kuin Suomen valtion organigrammissa? Jonka johtaja siis Aaltola on?

Aaltola kehittää tähän hätään jonkinlaisen omituisen ”klappiteorian”. Aaltolan ajatus on kai se, että samoin kuin vanhoissa autonrateissa oli aina ennen vanhaan pieni tyhjä liike, ennen kuin pyörät

alkoivat kääntyä, samoin on klappia Suomen ulkopoliitikassa. Ja tuo Marinin lupaus – vai mikä liekään – siitä, ettei Suomi menisi Natoon hänen kaudellaan, on Aaltolan mielestä jonkinmoinen osoitus tuosta klapistä ulkopoliitikassa. Kai hän itsensä kuvittelee siihen todelliseksi ohjauspyörän kääntäjäksi.

Penttilä tukkii presidentin suun

Vaan kenelläpä se valta on sanoa, ettei Suomi mene Natoon? Presidentilläkö? No ei ainakaan Penttilän kirjan mukaan. Penttilähän oikein irstailee sillä, miten pahasti hän sai sanottua presidentti Tarja Haloselle, kun tämä taas ei halunnut viedä Suomea Natoon. Penttilä tyyntyytelee lukijaa sanomalla, ettei hän varsinaisesti Halosen eroa vaatinut – sanoi vain, että parempi olisi Halosen olla asettumatta enää ehdokkaaksi, jos ei Natoon meno miellyttä.

Politiikan todelliset tekijät eivät piileskele

Jostain mieleemme sopukoista tulee kyllä sellainenkin ajatus, että Halonen varsinkin oli kansan itse valitsema. Marin tosin vähemmän, sillä hänet nostettiin pääministeriksi Antti Rinteen tilalle SDP:ssä itessään. Jotenkin tätä tuntuu hulkuruiselta sitten pitää oivana esimerkkinä demokratiasta vastakoh-tana idän mustalle kurimukselle.

Ainoa, mikä Suomen meinin-gin tekee vähemmän mustaksi kuin idässä, on kai se, että Suomen ulkopoliitiikan todelliset tekijät – Aaltola ja Penttilä – ovat julkiksia. Täten he ovat siis kansaa lähellä. Siksi he eivät ole oikeastaan edes taustavaikuttajia – vaan päinvastoin tunkevat poliittikot taustalle. Piileskelystä näitä vaikuttajia ei ainakaan voi siis syyttää.

Jonathan Widell

Ruotsin vaalien ympäriltä

Ruotsin vaalit olivat tasaiset, kuten ne olivat neljä vuotta aiemminkin. Tällöin eduskunnassa silloin voittaneilla hallituspuolueilla oli yhden äänen enemmistö, mikä johti siihen, että hallituspuolueet saivat ajaa oikeistopolitiikkaa, koska ne joutuivat sopimaan yhteisestä ohjelmasta vaalikaudeksi. Tällöin ratkaisi Ruotsidemokraattien (SD) äänet sen tekemiseen.

Tämän vuoden vaaleissa sosialidemokraatit (S) lisäsivät vaalimenestystään, mutta hävisivät vaalit, koska sekä Vasemmistopuolue (V) ja Ympäristöpuolue (MP) menettivät ääniä ilmeisesti sosialidemokraateille. Moderaatit, Ruotsin Kokoomus (M), menettivät ääniä, mutta voittivat vaalit Ruotsidemokraattien (SD) äänivyöryn myötä. Tähän vaikutti myös osittain Keskustapuolueen (C) läheneminen Sosiaalidemokraatteja kohtaan ja erkaneminen oikeiston yhteistyöstä, mikä johti äänien menetykseen. Vaalien jälkeen Annie Lööf, keskustapuolueen puheenjohtaja ilmoitti eroavansa tehtävästään. Syyksi hän selitti häneen ja perheeseen kohdistuneet uhkaukset. Puolue etsii uutta puheenjohtajaa, mikä ei ole helppo tehtävä tänään. Kiinnostuneita ei näytä olevan montaa.

SD:n voittoputki jatkui

Tämän vuoden vaalien voittaja oli jo kolmannen kerran SD, joka on M:n avulla päässyt hyväksytyksi oikeiston taholta. Ennen vaaleja SD ohitti gallupeissa useaan otteeseen moderaatit. Mitä lähemmäksi vaaleja tultiin, sitä varmemmaksi äänimäärän lisääntyminen tuli. SD:n vaalimenestyksen takana on ollut johdonmukainen siirtolaispolitiikka ja rikollisuuden vastustaminen, mikä on johtanut Ruotsin vaikeisiin sisä-

siin ongelmiin lisääntyneinä ampu misina, ryöstöinä ja väkivallantekoi na. Muut puolueet ovat joutuneet lähestymään näiden ongelmien ratkaisemista samoilla keinoilla, kuin SD on ehdottanut. SD on saanut hyvitystä johdonmukaisuudestaan äänissä. Muutoin voi sanoa, että SD on yhdenasian puolue, sillä sen ei ole tarvinnut tähän mennessä ottaa vastuuta asioista. Sen tekemät ehdotukset ovat kovin oikealla, eivätkä useinkaan suosi tavallista kansalais ta, vaan yhtiöitä ja varakasta kansan osaa. Se on ilmeisesti tullut Ruotsin politiikkaan jäädäkseen. Sen aika on nyt, sillä maailman tämänhetkinen tilanne suosii puoluetta.

Hallitus ennätysajassa

Edellisten vaalien jälkeen hallituksen kokoaminen kesti yli 140 päivää, mutta nyt meni hieman nopeammin yli kuukauden kuitenkin. Ongelmana oli juuri SD, sillä puheenjohtaja Åkesson oli pyytänyt ministerin paikkaa hallituksessa, mutta ei saanut sitä pitkän vatkuttamisen jälkeen. Toisena ongelmana oli Liberaalien (L) mukanaolo hallituksessa, sillä puolue on hajautunut vakavasti kahteen suuntaan: radikaaleihin liberaaleihin, jotka puolustavat liberaalisia aatteita tarkasti ja toiseen, jossa sallitaan antamista ja ottamista. Vain hallitukseen kuulumisesta oli kova keskustelu. Liberaalien uusi puheenjohtaja Pehrson, joka valittiin vain vähän aikaa ennen vaaleja, on lähempänä viimeksi mainittuja tai hän vain halusi ministeriksi. Hänen avullaan L tosin ylitti 4 %:n kynnyksen, jonka alla puolue majaili useaan otteeseen keväällä ennen Sabunin eroa.

Uusi pääministerikandidaatti Ulf Kristersson sai tehtäväkseen hallituksen kokoamisen eduskunnan puhemieheltä. Tätä kirjoittaessa sitä ei ole vielä esitetty, koska eduskunnan täytyy ensin hyväksyä hänet

pääministeriksi. Siinä on ensimmäinen vaara, ettei se mene läpi liberaalien vuoksi. Pehrson on kuitenkin vakuuttanut, että kaikki liberaalit tulevat äänestämään Kristerssonia pääministeriksi.

"M:n ja SD:n Kaksoisvalta"

SD on saanut erinomaisen tilanteen hallita päätöksiä eduskunnassa, sillä puolue voi helposti saada asian sa läpi, sillä M ei voi muutoin saada ohjelmaansa läpi. Ohjelma lyötiin oikein komeassa ympäristössä läpi, nimittäin Tidön linnassa. Sopi näiden puolueiden makuun varmasti. Tidösopimus oli 60 sivua paksu opus, jossa on paljon asiaa, edellinen vain muutama sivua. Sisältö on koko yhteiskunnan alueelta. Useat SD:n ajamista asioista ovat mukana. Hallituksen esitys vahvistetaan ja sen tavoitteet esitetään tulevana maanantaina samalla, kun Kristersson hyväksytään pääministeriksi.

Kansa pannaan kärsimään

Jos mainitaan muutamia seikkoja, joita sopimus sisältää, niin voidaan mainita seuraavaa. Ehdotus tulee ainakin lisäämään eriarvoisuutta yhteiskunnassa. Nykyinen inflaatio ja nousevat asuntokorot tulevat köydyttämään kansaa. Voi olettaa, että sairaanhoidon, koulun ja vanhainhoidon romuttaminen jatkuu. Kristillidemokraattien puheenjohtaja Ebba Busch on saanut kansallisen ohjelman laatimisen varsinkin sairaanhoidolle, mikä voi muuttaa hie man asioita, mutta sen näkee sitten, mitä tapahtuu.

Muun muassa tullaan useiden avustuksien määriä vähentämään. Se voi lisätä levottomuutta, varsinkin vähätuloisten kesken. Kehitysapua vähennetään kovasti.

Rikollisuutta tarkastaessa havaitaan SD:n saaneen monta ehdotustaan läpi. Tuplarangaistukset rikollisille, jotka ovat jengeissä, ulkomaalaistaustaiset jengirikolliset pois maasta, anonymit todistajalausunnot, rankaisualennus ensikertalaisilta otetaan pois, kansallinen kerjäämiskielto.

Migraatio- ja siirtolaispolitiikassa samaten: siirtolaispolitiikan minimimäärä EU-oikeuden mukaan. Kiintiöpakolaisten määrä vähennetään yli 6000:sta 900:aan. Palumuuton tehostaminen, tehostettu työpaikkamuuttaminen, lähim-

teettipolitiikka hajottaa suomalais ta yhteisöä ja hyviä suhteitamme Venäjään, sen kansalaisiin. Identiteettipolitiikka ja sen hyväksyminen antaa kullekin toimijalle valtuudet vihata tai rakastaa ääneen ja tätä ääntä olemme saaneet kuulla, toimijoiden yksilöllisistä tarpeista arvostelijoiden vihaan.

Konformismi on sosiaalipsykologian sanastoa, joka tarkoittaa yhdenmukaistumista, samankaltaistumista, käyttäytymistä enemmistön tavoin. Vanhempiemme tuiskaus "piä mölyt mahassas" tarkoitti tuota samaa, käyttäydy enemmistön tavoin, älä riko yhteisön normeja. Yksilöiden henkisesti särkyessä, meidän tulisi etsiä ja tiedostaa yhteisöllisyyden merkitys sen jäsenten mieliin ja mielen terveyteen, rakentaa keskusteluyhteyksiä vihan purkausten ja välien katkomisten sijaan, ei antaa "mölylle" valtaa.

Hannu Ikonen
Lieksa



Kuva: Edgar Franco/Proletären

Isoja mielenosoituksia Nato-jäsenyyttä vastaan on Ruotsissa järjestetty kesästä lähtien eri puolilla maata. Toiminta on jatkunut näihin päiviin saakka, kunnes tämä maalle tuhoisa sopimus on saatu päätökseen. Toiminnan kokoajana on ollut Ruotsin Rauha ja välimiesliitto, joka kutsui Nato-vastaiset voimat neuvotteluun toiminnan järjestämiseksi.

mäismuuttamisen tehostaminen, oleskeluluvan poisottaminen tarvittaessa, kansalaisuuden hyväksymisen tarkentaminen.

Hyviäkin asioita ja ydinvoimaa

Hyviä asioita voivat olla sairaanhoidon alalla kansallinen synnytys suunnitelma, kotiabortit sallitaan, mahdollinen sairaanhoidon kansallistaminen, sairauspaikkojen lisääminen.

Koulumaailmaa muokataan uusiksi: sitova kansallinen kouluraha otetaan käyttöön, opetusaikaa pidennetään, uusi vapaakoululaki tehdään, pakollinen kouluvalinta, koulujen voittorahojen jakamiskielto ensimmäisinä vuosina (sitten ok).

Energian ja ilmastokysymysten kanssa painitaan edelleen. Oikeisto saa nyt toivomansa uuden ydinvoimalan tekemisen alkuun. Energiapolitiittisesti pyritään 100 prosenttiseen fossiilivapauteen. Tutkitaan, voidaanko ydinvoimalat Ringhals 1 ja 2 ottaa käyttöön.

Työttömyyskassan koronarotukset pidetään ennallaan, säästämislle vähennetty vero (suosii niitä, joilla rahaa), kotitalouksien sähkölaskuja korvataan jollain määrällä (Mikä?), työlinsaa vahvistetaan laittamalla avustuksille katto, aktiivointia vaaditaan niiltä, jotka saavat sosiaaliturvaa.

Eli kovin ovat vaihtelevaa uuden hallituksen tavoitteet. Oikeal-

la kädellä annetaan ja vasemmal la otetaan. Hallituksen matka tulee olemaan kovin kuoppainen ja se voi kaatua pienestäkin möhläyksestä. Kuten aiemmin on sanottu, niin sen voivat tehdä SD ja L koska vain. Taval liselle kansalaiselle tulee tiukat paikat nykyisen menon tähden.

Nato ongelma rasittaa

Ulkopolitiittisesti Ruotsi havittelee Natoon pääsyä ja toimii kuten Suomi, aivan kuin olisi Natossa jo mukana. Vastassa ovat kuitenkin Turkki ja Unkari, jotka ovat esteenä, koska eivät ole hyväksyneet maiden jäsenpyyntöä. Ne ovat huomanneet, että pohjoiset maat ovat ohjattavissa. Suomen ja Ruotsin välinen sopimus Turkin kanssa on todella hankala ja huonosti tehty, se antaa Turkille mahdollisuuden kiristää maita uusilla vaatimuksilla ja sitä hyödyttään. Erdogan on ainakin Ruotsin kohdalla tehnyt näin. Voi olla, että siinä käy niin, että Suomi menee Natoon ja Ruotsi ei. Mitä tahansa voi tapahtua.

Molemmat maat ovat luovuttaneet itsenäisyytensä ja ovat suuressa kansainvälisessä konfliktissa lastuina vain. Vielä on teoreettinen mahdollisuus, että maat voisivat saada takaisin puolueettoman ja itsenäisen asemansa.

Aika näyttää, mitä tapahtuu.

Esa Salomaa
Sandviken Ruotsi

Toimituksen väliotsikot

PIÄ MÖLYT MAHASSAS

Meille karjalaiset juuret omaaville, vanhemmille sukupolville on otsikon kehoitus tuttu, yhteisön jäsenten mieltä ei tullut pahoittaa. Ei ollut lupa purkaa tunteitaan ja tuntemuksiaan. Tänään on toisin, pahaolo tulee purkaa nyky-psykologian mukaan, että yksilö saisi mielelleen rauhan, mutta ei pohdita sitä kuinka se vahingoittaa yhteisöä (enemmistöä) ja sen mieliä. "Hullujen", mielisairaiden määrä jatkaa kasvuaan. Meitä hallitsee nyt sukupolvi, joka on joutunut – meidän kasvattamana – hyväksymään tämän yksilöä korostavan "totuuden", pahan olon purkamisesta, yhteisön olon unohtamisesta.

Tunteiden ja tuntemusten kirjo rakkaudesta vihaan, joita yksilöllisesti puretaan, on moninainen. Luomakunnassa olemme suoneet ihmisyydellemme roolin ajattelevina olioina ja kykenevinä yhteisöelämään. Yhteisö ei ole kuitenkaan etusijalla tunteiden maailmassa, viha ja sen näyttäminen ei rakenna yhteisöä ja yhteisöllisyyttä. "Venäjä-vihan" nopea kasvu kertoo siitä, että "mölyt eivät pysyneet mahassa", tunteet veivät älyn roolin, hallituksessakaan. Mitkä syyt antoivat tunteille etusijan Ukrainasodassa, olemmehan nähneet niitä kymmeniä omien sotiemme jälkeen?

Psykologian kuva maailmasta on yksilöllinen, ei sosiaalipsykologinen, joukkojen mieltä ymmärtävä. Tunteiden purkamista edelsi keskustelu "virikkeellisistä ympäristöistä", josta aikanaan kirjoitin, ollessani Porvoon koulu ltk:n pj, Kuopion yliopiston tutkimuksen pohjalta, ettei erityisluokkien tarvitse olla virikkeellisiä, "ärsykeitä" antavia koska monet oppilaat olivat ADHD ym. oirehtivia. Jotkut yksilöt olisivat tarvinneet "virikkeitä", mutta eivät koko luokat, mieluumminkin "valkoiset seinät".

Hallituksen ja sen jäsenten lausunnot sekä toimet Venäjää kohtaan antavat kuvan, että yksilöpsykologian tuottama identi-

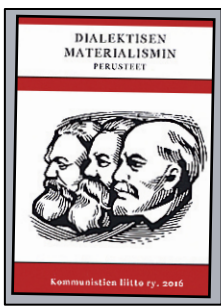
Työkansan tulee omaksua tieteellinen maailmankuva

Kommunistien Liiton "Dialektisen materialismin perusteet" on 30 vuoteen ensimmäinen aineisto, jossa työkansan maailmankuvaa päivitetään. Siinä olemme huomioineet mm. materia ja tajunta-käsitykseen liittyviä kysymyksiä, joita aiemmin ei ole käsitelty.

Dialektisen- ja historiallisen materialismin tunteminen on välttämätöntä, koska työväenluokan yhtenäisyyden perustan muodostaa marxilainen tieteellinen maailmankatsomus. Luokkataistelulle tieteelliseen tietoon perustuva maailmankuva antaa pitkän aikavälin suunnan ja auttaa jäsenlemaan oikein ajan kysymyksiä.

Tutkikaa "Dialektisen materialismin perusteet"

Vihkonen on jokaisen nuoren ja



työläisen käsikirja. Asioiden ilmaisu siinä voi olla puutteellista. Pyydämmekin lukijoita kommentoimaan kriittisesti aineistoa. Kritiikin perusteella toimitamme siitä historiallisen materialismin osion kanssa uuden painoksen. Kirjasi välityksen postitse tilaajille hoitaa Juha Kieksi (juha.kieksi@saunalah-ti.fi), jolloin hinta on seitsemän (7) euroa. Kirjaa saa myös Kansan äänen aktiiveilta.

Lisätietoja Kommunistien liiton sivulta: www.kommunistien-liitto.com.

Uutisia Koreasta

Maatalouskoneita toimitettiin Etelä-Hwanghaen maakuntaan



Etelä-Hwanghaen maakunta on KDKT:n tärkein maatalousalue. Syyskuussa 2022 alueelle toimitettiin 5500 uutta maatalouskonetta. Hanke pohjautuu puolueen asettamaan maaseudun vallankumouksen nopeuttamiseen koneistamalla ja teollistamalla maataloutta.

Maaseudun heikko koneistus on maanviljelyksen pullonkaula. KDKT:ssa pelloilla voidaan viljellä kaksi satoa vuodessa. Tämän onnistuminen edellyttää, että sato saadaan korjattua sen valmistuttua nopeasti. Samoin seuraava kylvö on saatava aikaan nopeasti, jotta toinen sato ehtii kypsyä. Tämä on hyvin vaikea toteuttaa, ellei maatalous ole koneellistettua.

Maaseudun konekannan modernisaatioon ja lisäämiseen pannaan nyt panoksia KDKT:ssa.

Junghung, vuoristokylä Samjiyossa

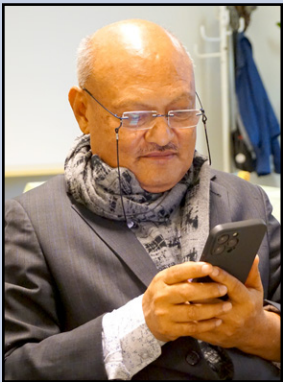


Junghungin kylä on hyötynyt modernisoinnista mm. rakennuskanan kautta (Kuva: Pictoral Korea 10/2020)

Junghungin vuoristokylä sijaitsee 1300 metrin korkeudessa Samjiyongissa Ryangganin maakunnassa. Alueelle perustettiin maatala 1960 luvulla. Sitten alue on kokonaan uudistettu. Vuonna 2018 puheenjohtaja Kim Jong Un vieraili maatilalla. Sen myötä tilasta päätettiin tehdä maatalouden koneellistamisen mallitila. Puheenjohtajan vierailun aikana kävi ilmi, että koneistuksessa on puutteita ja konekanta on vanhaa. Tilalla viljellään perunaa ja vehnää ja tila on onnistunut kohottamaan hehtaarisatoja pitkään.

Myös tilan asuntokanta on uudistettu kokonaan. Maatyöläiset voivat asua asunnoissa täysin ilman maksua.

Manik Lama: Suomen tilanne on monimutkainen



Manik Lama

Hermannin kerholla Helsingissä järjestettiin Lokakuussa Korean Työväenpuolueen kunniaksi tilaisuus, jota kunnioitti läsnäolollaan Nepal-Korea-Seuran varapuheenjohtaja Manik Lama. Hän muistutti puheessaan, että Nepalissa toimii useita kommunistisia puolueita. Osa kommunistisista puolueista on noussut myös maan parlamenttiin. Yhdistynyt maolainen rintama on huomattava poliittisen vallan käyttäjä Nepalissa.

Toveri Lama muistutti, että lyhyessä ajassa tilanne Itämeren alueella on muuttunut erittäin monimutkaiseksi. Itämerestä on tullut Nato-meri, jonka itäiseen pohjukkaan Venäjä on jäänyt pussiin. Venäjä kokee tullessa Itämerellä lännen eristämäksi.

”Pidän erittäin vaarallisena ja vastenmielisenä viimeaikaista kehitystä, jossa sota on tullut Eurooppaan. Tietenkään kysymys ei ole vain Ukrainan ja Venäjän sodasta, vaan sodassa ovat Venäjää vastaan Yhdysvallat, Nato ja länsimaat. Tilanne on erittäin monimutkainen”.

Nato perustettiin Pohjois-Atlantin puolustusliitoksi 1949. Järjestön johtava valtio on USA. Naton periaate on jatkuva laajeneminen. Varsovan liitto lakkautettiin Neuvostoliiton hajottua 1991. Mille perusperiaatteille Naton säilyttäminen ja laajeneminen perustuvat, kun Natoa vastassa ei ole kuin yksittäisiä maita.

Imperialistisen mielenhallinnan maailmassa

Korporaatiomedian ylösalaisin oleva maailma valehtelee: kuinka sadut ja katoavat tosiasiat pitävät työläiset tietämättömyydessä ja pelossa. Häiritsevien ajatusten ja tunteiden turmelumana, jotka tulevat esiin alitajunnan turvahuoneesta, levoton yksilö käyttää yhtä tai useampaa puolustusmekanismia lievittääkseen epämukavuutta ja palauttaakseen psyykkisen tasapainon.

Ehkä vähiten hyvänlaatuisin näistä, erityisesti sosiaalisesta näkökulmasta katsottuna, ja varmasti yksi vähiten ”kypsimmistä” on jakautuminen. Sen sijaan, että pelokas yksilö osallistuisi huolestuttavaan ”todelliseen” maailmaan, joka vaatii erottelukykä, neuvotte-luja ja riskejä, hän joutuu jäykän kaksijakoisen ajattelun saaliiksi, ja hänen on tarkasteltava ihmisiä ja tapahtumia mustavalkoisesti: sankari tai konna; oikein tai väärin; hyvä tai paha.

Tällaiset yksinkertaiset ker-tomukset, joita löytyy myyteistä, legendoista ja saduista, voivat hyvinkin tarjota lapsille jonkin verran ymmärrystä ja turvallisuutta, mutta ne vain ylläpitävät pelkoa ja tietämättömyyttä infantiili-soitujen ja kiusattujen työläisten keskuudessa.

Itseään palvelevat imperia-listit eivät ainoastaan luo ja jatka valheita, jotka pitävät työläiset peloissaan, vaan myös poistavat järjestelmällisesti tietoa, joka voisi tarjota käsityksen heidän järjes-telmänsä ytimessä olevasta riistos-ta ja tuhosta. Tämä tehdään sellai-sella kontrollilla, joka paljastaa ku-vitelman länsimaisesta ”demokra-tiasta” olevan eppisten mittasuh-teiden myytin rakentamista.

Rakennetaan myyttiä ”Venäjä paha, Ukraina hyvä”.

Valmistaakseen yleisöä tähän vii-meisimpään Naton johtamaan tulipaloon, hallitseva luokka on no-peasti ottanut viestinnän haltuunsa sensuroimalla ja kumoamalla eriävät äänet verkosta. Korporaatiomediassa on vedottu hyväksi havaittuihin russofobioihin, jotka

on luotu demo-nisoimaan sekä Neuvostoliittoa että glasnostin jälkeistä Venäjää.

Neuvosto-liittoa on pit-kään kuvattu autoritaariseksi, tehottomaksi ja synkäksi, jo-ta hallitsi tyrannimainen Stalin pahan labyrinttimäisestä Krem-listä. Valheita on kerrottu, histo-riaa väärennetty ja voitot jätetty huomiotta lännen työläisten va-kuuttamiseksi siitä, ettei kapitalis-mille ole olemassa toimivaa vaihto-ehto. Neuvostoliiton kaatumisen jälkeen Venäjää on kuvattu lait-tomaksi valtioksi, joka joutui gangsterioligarkkien uhriksi, jotka tyh-jentävät isänmaata arvokkaista re-sursseista samalla, kun he pelaavat KGB:n inspiroimia pelejään kaduilla, joita heidän varastetut ruplansa hankkivat niin nopeasti.

Ei pitäisi tulla yllätyksenä, kuinka nopeasti ja kattavasti tätä konfliktia on luonnehdittu ”Daavidin ja Goljatin” taisteluksi: Ukraina, pieni piiritetty maa, joka vastustaa urhoollisesti sotaisaa roistovaltiota, jota johtaa milloin ”hullu”, milloin ”hirviö”, ”Machiavelli”, ”häikäilemätön egomaanikko” - Vladimir Putin, stalinistisen diktatuurin ja roistojen ”demoninen” jälkeläinen.

Putin kuvaa oikein läntistä todellisuutta

Puhuessaan Venäjän duumassa 7. heinäkuuta presidentti Putin totesi: ”Nykyään nämä [angloamerikkalaisen imperialismiin] hallitsevat eliitit lisäävät sitä, missä määrin he manipuloivat tietoisuuttamme silmiemme edessä. Länsimaiden hallitsevat luokat, jotka ovat luonteeltaan ylikansallisia ja globalistisia [monopolikapitalistisia / imperialistisia], ymmärsivät, että heidän politiikkansa on yhä enemmän irrallaan todellisuudesta, terveestä järjestä ja to-tuudesta, ja he ovat alkaneet turvautua avoimesti despoottisiin me-



Entinen näyttelijä on täydellinen käsikassara imperialistiselle kerrontatuotantokoneelle Ukrainassa, jonka pääasiallisena pyrkimyksenä on ollut piilottaa totuus ja esittää Hollywood-satu länsimaisen korporaatiomedian kuluttajille.

netelmiin.

Kerro lisää, Vladimir, aikuiset ovat huoneessa: ”Länsi, joka aikoinaan julisti sellaisia demokra-tian periaatteita kuin sananvapaus, moniarvoisuus ja eriävien mielipi-teiden kunnioittaminen, on nyt rappeutunut päinvastaiseksi: totalitarismiksi. Tämä sisältää sensuurin, mediakiellot sekä toimittajien ja julkisuuden henkilöiden mieli-valtaisen kohtelun.

Nämä eivät ole mielenvikai-sen diktaattorin tai teknokraa-tin puheita. Itse asiassa Venäjän johtajan leimaaminen sellaiseksi on toinen merkki länsimaises-ta imperialistisesta toimintahäiriöstä: projektiosta. Nämä Venäjän presidentin havainnot ovat todis-tettavasti totta: yleisestä, kaikkial-la esiintyvistä ja homogeenises-ta sodanlietsonnasta, joka menee ”kommentointiin” kaikissa saatavilla olevissa uutistoimistoissa, min-kä tahansa kanavan sensurointiin, joka rikkoo imperialistisen propa-gandan narratiivia (Press TV, Tele-sur, RT ...) ja sosiaalisen median tiukka valvonta ja sensuuri – mis-sä kaikki kelpaa, paitsi totuus.

Iso-Britannian kommunistinen puolue (m-l)

<https://thecommunists.org/2022/10/16/news/russia-ukraine-putin-inside-imperialist-mind-control/>

käännöksen editointi: Tommi Lievemaa

SOTARIKOS

Olisi peiliin katsomisen paikka, sanotaan joskus. Kirjoitetaan, että Ukrainassa on tehty tänä vuonna jo 20 000 sotarikosta, joita tutkitaan oikeustoimia varten.

Kuinkahan moni on kuullut tai lukenut suomalaisten tekemistä sotarikoksista. Esimerkiksi kelpaa se, kun neuvostoliittolaisia sotavankeja aseteltiin riviin ja kokeiltiin, montako kuolee yhdellä laukauksella. Usein tulos oli neljä, joskus viisi. Paikalla on Neuvostoliiton pystyttämä muistomerkki, jossa on venäjänkie-linen teksti: ”Tähän fasistit ampuivat 57 neuvostoliittolaista sotilasta”. Lähteenä asiaa koskevassa kirjoituksessa mainittiin sotapoliisi Heikkisen päiväkirjat.

Toisesta tapauksesta on valokuva. Sotavangit pitkissä palttoissa soivat kepeillä lumihankea. He etsivät miinoja, eli kansankielellä olivat miinanpolkijoita. Miinat olivat suomalaisten asettamia, mutta kart-

ta oli kadonnut ja aluetta tarvittiin ylikulkuun. Ensin otettiin kurikomp-paniasta ryhmä ja vietiin sinne vaaralliseen tehtävään. Paikallinen up-seeri ei hyväksynyt suomalaisten käyttämistä siihen ja palautti vangit takaisin. Sen tähden heidät vaih-dettiin venäläisiin vankeihin, jotka työn tehtyään voitiin ampua, jos eivät miinoihin kuolleet. Kurikomppa-nian aseistakieltäytyjä vankina saat-toi olla mukana myös yksi forssalai-

nen mies. En aikoinaan huomannut kysellä tarkemmin hänen kokemuk-sistaan. Eikä hän olisi yksityiskohtia tiennytkään. Vain sen vietiinkö hei-tä jonnekin ja sitten tuotiin takaisin.

Kun peiliin katsoo takaapäin, niin ei näe hyvää eikä pahaa.

Unto Kiiskinen
tietokirjailija Jokioinen

Ukrainassa Naton eskalaatiosodan synty tapahtumat muistut-tavat toiseen maailmansotaan johtaneita tapahtumia, koska myös silloin valmistauduttiin Venäjän jakamiseen imperialis-tivaltojen kesken. Kansan ääni selvitti 9-osaissa artikkelisar-jassa sitä diplomaattista toimin-taa, joka edelsi toista maailman-sotaa. Julkaisimme nämä kirjoi-tukset yhtenä koosteena ”Toi-sen maailmansodan syylliset”. Tämän aineiston kautta pääset-te nopeasti kärryille siitä, mikä on Naton eskalaatiosodan tausta. Aineisto löytyy osoitteesta www.kommunistienliitto.com/opintomateriaalit

TOISEN
Molotov-Ribbentrop-
MAAILMAN-
Sopimuksen
SODAN
tausta ja merkitys
SYLLISET

Ranskan yhteiskunnallinen tilanne syksyllä 2022

Macron syventänyt yhteiskunnallisia jakoja

Emmanuel Macronin ensimmäinen kausi presidenttinä lisäsi merkittävästi tuloeroja, ajoi ihmisiä köyhyyteen, johti laajoihin keltaliivien mielenosoituksiin, jotka hallinto kovalla väkivallalla tukahdutti. Rikkaat rikastuivat ja monet yritykset ovat jakanee ennennäkemättömän suuria osinkoja omistajilleen. Koronakriisin varjolla talouteen pumpattiin valtavat määrät rahaa, ihmisiä hallittiin mm. kuukausia kestäneillä ulkona-liikkumiskieltoilla ja lopulta Ranskan liberaali valtamedia onnistui kääntämään presidentinvaalien keskustelun Ukrainaan, mikä varmisti Macronin niukan voiton viime keväänä. Kansalliskokouksen vaaleissa kesäkuussa Macronin keskustaoikeistolainen liberaalipuolue Renaissance (Renessanssi) kärsi merkittävän tappion ja joutui muodostamaan pääministeri Élisabeth Bornen johdolla vähemmistöhallituksen tukeutuen pienempiin oikeistopuolueisiin. Ensi vuoden budjetin läpisaamiseksi hallitus joutui turvautumaan demokration kannalta kyseenalaiseen perustuslain 49.3 pykälään välttääkseen budjettiesityksen hylkäämisen Kansalliskokouksen äänestyksessä.

Ranskalaisten vastarinta nousussa?

Pariisissa järjestettiin sunnuntaina 16. lokakuuta kansalliskokouksen yhtyneen vasemmistoryhmä Nupes'n organisoima laaja mielenosoitus, jossa vastustettiin hintojen nousua, energiaköyhyyttä ja yleisemmin viimeaikojen politiikan tuloksena lisääntynyttä kansalaisten välistä eriarvoisuutta. Myös ekologiset teemat olivat esillä. Mielenosoitus kokosi 150 000 osallistujaa ja sitä pidettiin suurena menestyksenä Jean-Luc Melenchonin johtamalle vasemmistoryhmälle, johon kuuluu hänen oman vasemmistopuolueensa Alistumaton Ranska (La France Insoumise) lisäksi demarit, vihreät ja kommunistit. Ajoit-

Ranska on noussut alkaneen vuosikymmenen ensimmäisten vuosien aikana johtavaan asemaan Euroopan unionissa. Taustalla tässä on useita syitä mm. Britannian ero ja lisäksi läntisten liittolaisten, erityisesti USA:n suorittama Saksan ajaminen ennennäkemättömään energia- ja poliittiseen ahdinkoon. Tässä artikkelissa käsitellään Ranskan nykytilaa, maan poliittista ja yhteiskunnallista epävakautta tilanteessa, jossa muutoksen mahdollisuus ja erilaiset yhteiskunnalliset repeämät ovat saamassa ranskalaiset jälleen liikkeelle.



Ranskassa keskusjärjestö CGT katsoo, kun ensimmäiset sähkölaskut saapuvat, epävarmuus valtaa alaa. Palkkamme, elämme ja korvauksemme eivät riitä selviytymään korotuksista: +8 % ruuassa, +15 % liikenteessä ja +22 % energiassa. Vastuullamme on voittaa palkankorotuksia kaikille. Palkkamme ratkaisee, jotta voimme vastata tarpeisiimme ja rahoittaaksemme eläkkeitämme tai sosiaaliturvajärjestelmäämme.

tain keskenään jo syysistuntokauden alussa riidellet puolueet esiintyivät mielenosoituksessa yhtenäisinä ja kun kulkueen kärkeen, puoluejohtajien rinnalle liittyi edellisellä viikolla kirjallisuuden Nobel-palkinnon voittanut Annie Ernaux, oli Ranskan valtamedianakin pakko myöntää vasemmiston "syyskauden avaus" onnistuneeksi.

Ammattiliitot vaativat palkankorotuksia ja puolustavat lakko-oikeutta

Kaksi päivää poliittisen vasemmiston suurmielenosoituksen jälkeen kadulla olivat Ranskan suurimmat ammattiliitot CGT, FO, Solidaires ja FSU. CFDT ammattiliitto jäi pois tällä kierroksella, mutta on mukana neuvotteluissa tulevan loppusyksyn ja ensi talven tapahtumien osalta. Koko päiväksi julistettuun lakkoon liittyivät lukuisat nuoriso- ja opiskelijajärjestöt, sekä Ranskan rautateiden ja julkisen liikenteen työntekijät. Päivän mielenosoituksiin eri puolil-

la Ranskaa osallistui yli 300 000 ihmistä. Vaatimuksena oli yksinkertaisesti: palkankorotukset ja ehdoton lakko-oikeuden säilyttäminen. Jälkimmäinen on Ranskassa asetettu hallituksen toimesta kyseenalaiseksi reilut kolme viikkoa Normandian ja Rhônen alueilla Totalin ja Exxonin öljynjalostamoilla jatkuneiden lakkojen vuoksi. Ranskan hallitus on uhannut pakottaa työntekijät poikkeuslain turvin takaisin töihin. Toistaiseksi tähän ei ole ryhdytty, mutta tilanne on kärjistynyt.

Kysymys ei ole inflaation ja energian hinnannousun aiheuttamasta huolesta

Näiden molempien suurten mielenosoitusten taustalla on toki ajankohittaiset kysymykset, kuten inflaatio, äkillisesti kohonneet energiahinnat, jonot bensapumpulla, mutta myös huomattavasti pitempiäaikainen köyhyyden lisääntyminen. Köyhyys koskettaa tänään lisäksi huomattavasti laajempia ryhmiä, kuin pari-kolme-

kymmentä vuotta sitten. Viimeisten tutkimusten mukaan 38% ranskalaisista on joutunut äkillisesti kohonneiden elinkustannusten vuoksi vähentämään elintarvikkeiden ostamistaan. Jo keltaliivimielenosoitusten yhteydessä arvioitiin, että suurten kaupunkien ja maaseudun väliin jäävien laajojen ns. periurbanien alueiden keski- ja alemman keskiluokan palkansaajaväestön elintaso on ollut jo reilut parikymmentä vuotta laskussa. Lämmitysenergian ja polttoaineiden hintojen äkillinen nousu uhkaa romahduttaa lopullisesti monien talouden.

Vihreän siirtymän rahoittajasta ei ole mitään tietoa

France culture kanavalla ay-liikettä lähellä oleva tutkija Pierre Ferracci nostaa esiin myös EU:n ja Ranskan hallituksen voimakkaasti ajaman vihreän siirtymän yhtenä kansalaisten uutena huolenaiheena. Ferracin mukaan ongelmana on se, että "vihreän siirtymän sosiaalisia kustannuksia on vähätelty. Täysin epäselvää on lisäksi, kuka maksaa tulevat, valtavissa mittaluokissa olevat kustannukset, jotka EU:n nopeutamaan vihreä siirtymä tulee Ranskalle aiheuttamaan". Tämä tarkoittaa sitä, että kaikkiin hintoihin vaikuttava energian hinta tulee vihreän siirtymän vuoksi joka tapauksessa jäämään pitkäksi aikaa korkealle tasolle. Tämä aiheuttaa ennen pitkää kohtuuttomia vaikeuksia tavallisille kansalaisille, perheille, työntekijöille, eläkeläisille, opiskelijoille jne. koskettaen välittömästi kymmeniä miljoonia ranskalaisia, heidän mahdollisuuksiinsa selvitä päivittäisistä perusmenoistaan.

Ranskan autoteollisuus häviää sähköautopelin

Ranskassa useimmille työssäkävijöille oman auton käyttö on välttämätöntä pitkien etäisyyksien ja puuttuvan joukkoliikenteen vuoksi. Siksi polttoaineiden hinnannousu on erityisen herkkä kysymys ranskalaisille. Ferracin mukaan tilannetta Ranskan osalta vaikeuttaa lisäksi se, että EU:n ajama nopeutettu siirtyminen sähköautoihin on myrkyä Ranskan autoteollisuudelle, voittajina ovat Yhdysvallat ja Kiina. "Ranskalaiset tietävät tämän, siksi heidän huolensa on otettava vakavasti" jatkaa Ferracci. Onneksi vasemmisto-

kin on tässä suhteessa heräämässä, eikä jätä pelikenttää täysin avoimeksi äärioikeistolle.

Kysymys on työn ja pääoman suhteesta

Filosofi Dominique Méda arvioi, että "ei ainoastaan vihan ja katkeruuden, vaan syvän epäoikeudenmukaisuuden tunteen saattelmina ihmiset ovat korona-ajan jälkeen lähdeissä uudelleen liikkeelle". Médan mukaan on mahdollista, että nyt syntymässä olevan liikehdinnän myötä aiempaa tärkeämmät kysymykset ovat palaamassa Ranskan poliittiseen debattiin. "Aiemmin pitkään pannassa ollut tema tulee varmasti nousemaan esille" – "Kyse on työn ja pääoman välisestä suhteesta, tarkemmin lisäarvon jakautumisesta" tarkensi filosofi Dominique Méda. Toivoo sopii, että Médan ennustus todella pitää paikkansa, sillä yhteiskunnan perustavista rakenteista käytävä kriittinen keskustelu on myös parasta vastalääkettä populistiselle äärioikeistolle.

Jotain hyvää on tapahtumassa

Vasemmalta tuleva, Macronin hallitusta vastustava liikehdintä osoittaa, että yhteiskunnallinen aloite ei ole Ranskassa yksinomaan oikeiston käsissä. Vasemmisto on hyötynyt ranskalaisen yhteiskunnallisen keskustelun yleisestä moniulotteisuudesta, jolloin esimerkiksi jollakin Ukrainateemalla ei valtamedia voi koko ajan ja kaikkia kansalaisia sumuttaa. Toisaalta Ranskassa on jo lähtökohtaisesti sekä oikealla, että vasemmalla laidalla syvälliseen historiantutemukseen perustuvaa Nato-, EU- ja länsikritiikkiä, jolloin esimerkiksi putinismisyytökset eivät samalla tavalla pure, kuin esimerkiksi Suomesa. Meillä sen sijaan HS kertoessaan 18.10 pääkirjoituksessaan vähätlevään sävyyn Ranskan lakkoliikehdinnästä ja mielenosoituksista onnistui heti leimaamaan koko Ranskan parlamentaarisen vasemmiston ja maan johtavat ammattiliitot Putinin asiamiehiksi. HS:n pääkirjoituksen huolestuneen sävyn perusteella voidaan ainakin varovaisesti ajatella, että Macronin hallituksesta huolimatta Ranskassa on todella jotain hyvääkin tapahtumassa.

Hallituksen eläkeuudistus voi nostattaa myrskyn

Emmanuel Macronin hallitus on tulevan puolen vuoden aikana toteuttamassa ns. suurta eläkeuudistusta, joka pitää sisällään monia eläketurvaa tosiasiallisesti heikentäviä yksityiskohtia, ja ennen kaikkea nostaa ranskalaisten eläkkeelle pääsyn ikärajan 65 vuoteen. Ranskassa onkin arvioitu, että eläkeuudistuksen pakkottaminen saattaa keväällä-23 nostattaa nykyistään huomattavasti suuremman protestiaallon ja johtaa jopa hallituksen kaatumiseen, varsinkin kun energiapoliittinen tilanne kiristyy talven myötä entisestään. Ottaen huomioon Ranskan nykyisen johtavan aseman EU:ssa tulee ranskalaisen yhteiskunnan mullistuksilla ja repeämällä joka tapauksessa olemaan merkittävää epävakauttavaa, ja siten varsin toivottua vaikutusta koko Euroopan unionin toimintaan ja tulevaisuuteen.

Pertti Hämäläinen
Hämeenlinna

Nobelin palkintojen jako taas politisoitumassa

Hiljattain julkaistiin vuoden 2022 Nobelin rauhanpalkinnon saajat. Ne menivät valkovenäläiselle Ales Bjaltjatskille, venäläiselle Memorial-järjestölle sekä ukrainalaiselle Kansalaisoikeuksien keskusnimiselle järjestölle. Viime vuonna rauhanpalkinnon sai venäläinen Novaja Gazeta-lehden päätoimittaja Dmitri Muratov yhdessä filippiiniläisen toimittajan Maria Rissan kanssa. Vuoden 2015 Nobelin kirjallisuuspalkinto jaettiin valkovenäläiselle toimittajalle ja kirjailijalle Svetlana Aleksijevitshille.

Näitä henkilöitä ja järjestöjä yhdistää se, että ne kaikki ovat edustaneet kukin maassaan länsimielistä oppositiota. Maria Ressaa ei voida ehkä lukea tähän ryhmään kuuluvaksi. Vuonna 2007 perustettu ukrainalainen Kansalaisoikeuksien keskus on myös hieman poikkeustapaus, koska se ei enää näytä keskittyvän tasapuolisesti ukrainalaisten oikeuksiin, vaan on viime aikoina toiminut lähinnä venäläisten "sotarikosten" selvittelijänä. Aiemmin järjestö esitti vaatimuksia Ukrainan hallinnolle kansalaisoikeuksia koskevan lainsäädännön kehittämiseksi. Se ajoi myös Ukrainan liittymistä kansainväliseen rikostuomioistuimeen.

Nobel-komitean linjauksissa on yli sadan vuoden aikana tapahtunut monenlaisia käänte-

tä. Se, että nyt muutaman viimeisen vuoden sisällä ovat valinnat suuntautuneet venäläisiin ja valkovenäläisiin tahoihin, ei liene mikään yllätys. Komitean toimintalinja on ollut yhteneväinen länsimaiden Venäjää ja Valko-Venäjää kohtaan harjoittaman painostuspolitiikan kanssa. Palkittujen valinnoilla on tuettu kyseisten maiden länsimielisiä oppositiota.

Nobel-palkinnon perusteluissa Muratovin ja Rissan osalta todettiin ansiona "Ponnisteluistaan sananvapauden turvaamiseksi". Tämän vuoden kolmen palkinnon-saajan kohdalla kiitosta tuli "Sotarikosten, ihmisoikeusrikkomusten ja vallan väärinkäytön raportoinnista". Aleksijevitshin vuoden 2015 palkinnon perusteluissa huomiota annettiin "hänen moniäänisistä teok-

sistaan, kärsimyksen ja rohkeuden monumentista ajassamme".

Valko-Venäjän presidentti Lukashenkan kriittikkona Aleksijevitsh muutti epäonnistuneen vallankaappausyrityksen jälkeen Berliiniin vuonna 2020. Hänen tunnetuin teoksensa lienee vuonna 2013 myös meillä julkaistu "Neuvostoihmisen loppu". Alkuperäisen nimen suomeksi käännetty versio kertoo jo paljon teoksen luonteesta ja tarkoituksesta.

Helsingin Sanomien otsikointia tämän vuoden Nobel-komitean ratkaisusta:

"Nobel-komitea toimi viisaasti"

"Nobelin rauhanpalkinto dik-tatuuriin vastustajille"

"Tutkija: Rauhanpalkinto meni oikeaan osoitteeseen"

Vastaavanlaista viestintää voitiin lukea läpi koko kotimaisen Mediapoolin kentän. Poliittis-ideologinen taistelu on taas palannut "kylmän sodan hengessä" myös Nobel-komitean esiintymiseen.

Jaakko Ahvola
Helsinki

Venäjän federaation kommunistisen puolueen arv

Tämän artikkelin alussa haluan kiittää suomalaisia tovereita mahdollisuudesta esitellä lehtenne sivuilla Venäjän Federaation kommunistisen puolueen näkemyksiä Venäjän toimista Ukrainassa suhteessa siellä toteutettavaan erityiseen sotilasoperaatioon. Yhteinen mielipiteiden vaihto eurooppalaisten tovereiden kanssa on avain objektiiviseen lähestymistapaan koskien näitä monimutkaisia kysymyksiä marxilaisesta näkökulmasta.

Ei ole mikään salaisuus, että käsitykset ja lähestymistavat meneillään olevien tapahtumien arvioinnissa eroavat Venäjän Federaation kommunistisen puolueen ja useiden Euroopan unionin maiden kommunististen puolueiden välillä. Perusteena Euroopan vasemmiston mielipiteen esittämiselle ehdotan ottamaan perustaksi Kreikan kommunistisen puolueen valitseman linjan..

23. huhtikuuta 2022 "Rizospastis", Kreikan kommunistisen puolueen lehti, julkaisi KKE:n keskuskomitean kansainvälisen osaston artikkelin "Ukrainan imperialistisesta sodasta ja Ukrainan asemasta Venäjän Federaation kommunistisen puolueen mukaan".

Artikkelissa arvioitiin Venäjän Federaation kommunistisen puolueen toimintaa Venäjän Ukrainassa toteuttaman erikoisoperaation yhteydessä ja syytettiin puoluetta avoimesti Venäjän hallituksen tukemisesta ja imperialistisesta lähestymistavasta. VFKP:ssä olemme kategorisesti eri mieltä tällaisesta arvosta.

Artikkelin ydinsanoma on, että kreikkalaisten tovereiden näkökulmasta Ukrainassa on meneillään imperialistinen sota Venäjän porvariston osalta ja erityisoperaatiota tukemalla VFKP tällä tavalla seuraa solidaarisesti hallitsevan Yhtenäisen Venäjä -puolueen ja presidentti Putinin linjaa.

Korostaen tämän sodan "imperialistista" luonnetta kreikkalaiset toverit luottavat Leninin tunnettuun lauseeseen, jonka mukaan johdettaessa yhden kansan palkkaorjia toisen kansan palkkaorjia vastaan, koituu tämä vain porvariston hyödyksi – se on sodan ainoa todellinen sisältö ja tarkoitus. Toverit eivät kuitenkaan maininneet, että tämä lause sisältyy V. I. Leninin teokseen "Sota 1914-1918". Ja siinä puhutaan aivan konkreettisesti ensimmäisestä maailmansodasta - todella puhtaasti imperialistisesta saalistusodasta. Mutta, jos emme ota kantaa dogmatismiin pohjalta, meidän on myönnettävä, että jokaisella sodalla on omat erityispiirteensä.

Marxilaisen tehtävänä asemansa määrittämisessä sodan suhteen on ennen kaikkea määrittää tarkasti sen erityisluonne. Itse asiassa imperialististen sotien lisäksi on olemassa myös kansallista vapautusta ja antifasistisia sotia, jotka saivat erityisen laajan ulottuvuuden 1900-luvun alkupuolella, jolloin fasismi ja natsismi syntyivät poliittisi-

na ilmiöinä ja kansallinen vapautustelu kiihtyi 1900-luvun puolivälissä Lokakuun vallankumouksen vaikutuksesta.

Mikä ohjasi kommunistista puoluetta kantansa määrittämisessä?

Kehittäessään poliittista kantaansa erityisoperaation toteuttamiseen, VFKP analysoi niitä historiallisia erityisolosuhteita, jotka objektiivisesti aiheuttivat Ukrainan kriisin.

Ennen lokakuun vallankumousta Venäjän valtakuntaan kuului Ukraina oli puhtaasti maatalousmaa. Sen teollisuuden vahvistamiseksi siirrettiin myöhemmin V. I. Leninin ehdotuksesta Ukrainaan kuusi Venäjän Neuvostotasavallan teollisuusaluetta idässä ja etelässä, jotka eivät koskaan olleet osa Ukrainaa. Mukaan lukien Donetsk ja Luhansk. Vuonna 1939 Galitsia (Länsi-Ukraina) liitettiin Ukrainaan, joka oli aiemmin osa Puolaa. Joten Ukrainan nykyinen alue on seurausta sen liittymisestä Neuvostoliittoon. Se on "ommeltu yhteen" hyvin erilaisista kappaleista. kuten Galitsiasta (Lviv), jossa on vahva Puolan, Itävallan ja Unkarin vaikutus ja Itä-Ukrainasta, joka on hyvin venäläistä aluetta.

Sosialistinen Ukraina kehittyi erittäin voimakkaasti. Metallin ja hiilen louhintaan lisättiin ilmailu- ja rakettiteollisuus, petrokemia, sähkövoimateollisuus (4 ydinvoimalaa) sekä puolustusteollisuus. Osana Neuvostoliittoa Ukraina sai paitsi suurimman osan nykyisestä alueestaan myös taloudellisesta potentiaalistaan ja siitä tuli yksi Euroopan 10 suurimmasta taloudesta. Neuvostoliiton hajoaminen joulukuussa 1991 aiheutti samalla Ukrainan vuosisatoja kestäneen taloudellisen yhdentymisen katkeamisen Venäjän kanssa sekä kaikkien taloudellisten, poliittisten ja kulttuuristen siteiden menettämisen.

Nyt se on yksi Euroopan köyhimmistä maista. Teollisuus, metallurgia lukuun ottamatta, on käytännössä tuhoutunut. Ukrainan talous perustuu lainoihin länneestä ja tuloista ihmisiltä, jotka lähtivät Eu-



Dimitri Dimitrijevič

rooppaan ja Venäjälle etsimään työtä. Väestön elintaso on laskenut katastrofaalisesti ja maastamuutto on lisääntynyt jyrkästi. Noin 10 miljoonaa ihmistä on lähtenyt (45 miljoonasta), mukana pätevimmat asiantuntijat. Korruption ja sosiaalisen epätasa-arvon määrä on yksi maailman korkeimmista. Maa on ollut kansallisen katastrofin partaalla.

Kiovan vallankaappaus konfliktin lietsomisen perustana

Helmikuussa 2014 Ukrainassa suoritettiin vallankaappaus Yhdysvaltojen ja muiden Nato-maiden suoralta avustuksella. Laillinen valta maassa kukistettiin. Uusnatsit tulivat valtaan. Myöhemmin Yhdysvallat ilmoitti julkisesti, että se oli sijoittanut noin 5 miljardia dollaria maan vallanmuutokseen ja "demokratian kehittämiseen".

Vallankaappauksen seurauksena ihmiset Länsi-Ukrainasta, Galitsiasta, jossa äärimmäisen kansallismieliset, antisemitistiset, puolalaisvastaiset, russofobiset ja antikommunistiset tunteet ovat historiallisesti vahvoja, ottivat vallan. Venäjänkielisen väestön pakotettu sulautuminen alkoi. Venäjän kielen kieltä ja päätös kouluopetuksen siirtämisestä venäjäksi ukrainan kielelle aiheuttivat voimakasta vastarintaa Donetsk ja Luhanskin alueilla. Ihmiset tarttuivat aseisiin.

11. toukokuuta 2014 kansanäänestyksessä 87 % kansalaisista Donbassissa äänesti itsenäisyyden puolesta. Donetsk ja Luhanskin kansantasavallat syntyivät. Ei Kremlin, vaan joukkojen aloitteesta. Useiden epäonnistuneiden LNR-DNR:n kansantasavaltojen haltuunottoyritysten jälkeen Kiovan natsit siirtyivät terroriin. Kahdeksan vuoden jatkuvassa voimakkaiden aseiden ammuskelussa lähes 14 tuhatta siviiliä on kuollut ja kymmeniä tuhansia vammautunut. Infrastruktuurille on aiheutunut vakavia vahinkoja.

Samaan aikaan Euroopan maat ja Yhdysvallat ovat suhtautuneet äärimmäisen välinpitämättömästi 8 vuotta kestäneeseen venäläisten kansanmurhaan Donbassissa, näin oikeuttaen Kiovan hallinnon toimet. Ja tänään EU ja Yhdysvallat, osoittaen ennennäkemättömästä tekopyhyyttä, puhuvat ihmisten kärsimyksistä taistelujen aikana, mutta ovat vaiti tosiasiaista, että siviilien ihmiskilpinä käytöstä on tullut yleinen taktiikka niille, joita he kutsuvat "vapautustelijoina".

Uusnatsismin kehitys Ukrainassa

Kreikkalaiset toverimme, ottaen huomioon Ukrainan tilanteen, mainitsevat vain vastahakoisesti sen fasismisoitumisvaaran. Vaikka yksi Venäjän sotilasoperaation päätavoitteista tässä maassa on sen denatisointi. Loppujen lopuksi jopa Yhdysvaltain kongressimiesten ja Yhdysvaltain tiedustelupalvelujen mukaan Ukrainasta on tullut kansainvälisen uusnatsismin keskus.

Tässä muutamia faktoja. Hitlerin hyökkäyksen jälkeen Neuvostoliittoon Länsi-Ukrainassa, jossa kuten olemme jo todenneet äärimmäisen nationalistiset, antisemitistiset, russofobiset ja antikommunistiset tunteet olivat alun perin voimakkaita, SS-divisioonat muodostettiin taistelemaan puna-armeijaa vastaan. Paikalliset nationalistit, joita johti Hitlerin ihailija Stepan Bander, alkoivat tuhota juutalaista väestöä. Ukrainassa saksalaisten ohella banderalaisien käsissä tapettiin noin 1,5 miljoonaa juutalaista. Tämä on neljännes kaikista holokaustin uhreista. "Volynin verilöylyn" aikana vuonna 1944 Länsi-Ukrainassa noin 100 tuhatta puolalaista tapettiin raastasti. Banderalaiset tuhosivat saksalaisten mukana neuvostopartisaaneja ja polttivat elävältä kylien asukkaita Valko-Venäjällä.

Ja heti sodan jälkeen Länsi-Ukrainan antikommunistiset ja neuvostovastaiset kapinalliset käynnistivät Yhdysvaltojen ja Ison-Britannian tuella terrorin siviiliväestöä vastaan vuosina 1945–1953. Näiden vuosien aikana banderalaiset tappoivat noin 50 tuhatta ukrainalaista. Näiden tappajien jälkeläiset ja seuraajat nousivat valtaan vuoden 2014 vallankaappauksen jälkeen. Puolan, juutalaisvastaisen ja Venäjän vastaisen terrorismin perinteet ovat hyvin vahvoja uusnatsseilla, jotka nyt tosiasiallisesti hallitsevat Ukrainaa.

Natsi-ideologiaa on istutettu Ukrainaan. Ukrainan fasistit - sodan julmuuksien järjestäjät ja osallistujat - tunnustetaan virallisesti kansallissankareina. Heidän symbol-



Lokakuun vallankumouksen 100-vuotistilaisiä Aurorella illalla 2017. Viranomaiset väittävät, että vuosipäivä ei ollut enää vapaapäivä ja tilaisuus kiellettiin. Tässä tapahtumassa oli mukana joukko ihmisiä.

leistaan on tullut valtion omia. Joka vuosi järjestetään juhlallisia marsseja fasististen rikollisten kunniaksi. Kadut ja aukiot on nimetty heidän mukaansa. Ukrainan kommunistinen puolue on ajettu maan alle. Poliitikkojen ja toimittajien pelottelu ja poliittiset salamurhat ovat yleistyneet. Leninin muistomerkit ja kaikki, mikä liittyy Neuvostoliiton aikaan, tuhoataan.

Tällä hetkellä banderalaiset toimivat suuryritysten lyömäaseena. He hallitsevat tiukasti jokaista valtiovallan liikettä kirstäen sitä jatkuvasti uudella vallankaappausuhalla. Nykyinen Ukrainan valtio on luonteeltaan suurpääoman ja valtion byrokratian liitto. Sitä tukevat fasistiset elementit. Maa on Yhdysvaltojen täyden poliittisen ja taloudellisen valvonnan alaisuudessa.

Erityisen sotilasoperaation syyt ja luonne

Marxilaisen teorian perusteella Ukrainan sotilaallista konfliktia ei voida pitää imperialistisena sotana, kuten kreikkalaiset toverimme yrittävät todistaa. Luonteeltaan tämä on Donbassin kansallinen vapautussota. Ja Venäjän näkökulmasta tämä on taistelua kansalliseen turvallisuuteen kohdistuvaa ulkoista uhkaa vastaan.

Ei ole mikään salaisuus, että Donbassin kansanjoukot eivät pystyneet itsenäisesti vastustamaan tuhansilla ulkomaisilla aseilla varustettua Ukrainan armeijaa vastaan. Donbassin kansantasavaltojen joukkojen tappio olisi johtanut väistämättä venäjänkielisen väestön täydelliseen tuhoon, joista monet olivat lisäksi Venäjän kansalaisia. Venäjän federaation perustuslain mukaisesti suojellakseen kansalaisiaan ja varmistaakseen kansallisen turvallisuutensa Venäjä ryhtyi lain edellyttämiin toimiin, koska oli mahdollonta toimia muilla tavoilla.

Kiova sabotoi tietoisesti neuvotteluprosessia Minskin sopimusten puitteissa Yhdysvaltojen ja Euroopan unionin tuella. Viime helmikuuhun mennessä Ukraina oli keskittänyt 150 000 sotilasta mukaan lukien natsipataljoonat Donbassiin. Kiova valmistaui Yhdysvaltojen tuella ottamaan takaisin Donbassin hallintaansa sotilaallisin keinoin. Ukraina valmistaui yhdysvaltalaisen tukijoiden avulla tämän vuoden maaliskuun alussa aloittamaan sotilaallisen operaation Donbassin ja



Venäjän Federaation kommunisteja Piskarjovkan hautausmaalla voitonpäivänä 2019. Mukana oli myös kommunisteja Suomesta.



Venäjän Federaation kommunisteja kuolemattoman rykmentin marsilla Pietarissa voitonpäivänä 2019. Mukana oli edustajia Suomesta.

Arvio Ukrainan tilanteesta elokuussa 2022



Kuvat: Heikki Mämmikkö

Ukrainan Kommunistit Venäjällä järjestivät sen kiristystoimien vuoksi vallankumouksen. Suutta ei sallittu järjestää Pietarin keskus-ko suomalaisia.

Jatkoa sivulta 10

Krimin valtaamiseksi. Nykyään tietoa on riittävästi näistä suunnitelmista.

Bandera-mielinen hallinto oli valmistautunut sotaan 8 vuotta. Sotilaiden ideologista valmennusta toteutettiin systemaattisesti suoran russofobian hengessä, luotiin voimakkaat linnoitusalueet ja armeija varustettiin uusimmilla aseilla. Imperialististen geopolittisten päämäärien mukaisesti Yhdysvallat sisällytti Ukrainan systemaattisesti sotilaallisten etujensa piiriin, teki maasta Naton keihäänkärjen, joka aikoi taistella Venäjää vastaan "viimeiseen ukrainalaiseen sotilaaseen saakka".

Viellä joulukuussa 2021 Venäjä kääntyi Yhdysvaltojen puoleen ehdottamalla neuvotteluja Naton laajentamatta jättämisestä itään. USA:laiset välttelivät suoraa vastausta. Tältä osin Venäjä varoitti tammikuussa 2022, että se joutuisi tällaisessa tilanteessa ryhtymään tarvittaviin toimenpiteisiin kansallisen turvallisuutensa suojelemiseksi. Samaan aikaan asiat etenivät kohti Yhdysvaltain taktisten aseiden sijoittamista Ukrainaan. Ukraina, jolla on neljä ydinvoimalaa ja suuri tieteilinen ja tekninen potentiaali, oli aloittanut valmistelut omien ydinaseidensa luomiseksi.

Pentagonin suojeluksessa Ukrainaan perustettiin yli 30 laboratorioita bakteriologisten aseiden kehittämiseksi. On olemassa asiakirjoja, jotka vahvistavat näissä laboratorioissa erityisen vaarallisten tappavien sairauksien bakteerien valmistamisen sekä niiden levittämismenetelmien tutkimuksen. Kaikki tämä uhkasi paitsi Venäjää, myös koko ihmis-

kuntaa.

Väitetään, että tämä on yksinomaan imperialistien välisten ristiriitojen aihe tai kamppailu markkinoista ja mineraaleista. Kyvyttömyys nähdä luokkakysymysten kansallista tekijää ja kansallisten kysymysten luokkaluonnetta voi johtaa dogmatismiin.

Venäjän oligarkian kiinnostus Ukrainaa kohtaan vai sen puute?

Yrittääkseen todistaa, että sotaa käydään Venäjän oligarkkien ja porvariston etujen puolesta, Ukrainan luonnonvarojen ja teollisen potentiaalin haltuunottoa varten, kreikkalaiset toverimme käyttävät V. I. Leninin lausumaa sotien luonteesta irrallaan historiallisesta yhteydestään.

Väite, että Venäjän johto valmisteli Ukrainan sotilaallista valtaamista etukäteen, on kuitenkin ristiriidassa tosiasioiden kanssa. Venäjän Federaation johto ei aiemmin tukenut ajatusta kansanäänestyksen järjestämisestä Donbassin kansantasavaltojen muodostamiseksi. Minsk-2-sopimuksen mukaan Venäjä oletti, että Donbass pysyisi osana Ukrainaa, vaikkakin tietyssä määrin autonomisena. Venäjän johto vaati sotilasoperaation alkuun saakka Minsk-2:n toteuttamista, toisin sanoen myös Donbassin kuulumista Ukrainaan.

Missä on valmistautumisen imperialistiseen valtaukseseen?

Vuodesta 1991 lähtien Ukraina, sen teollisuus ja luonnonvarat ovat olleet Yhdysvaltojen ja EU:n monopolien taloudellisen riiston kohteena. Venäjän oligarkia ei ole osallistunut "kakun jakamiseen" silloin, kun sen on katsottu kuuluvan länsimaisten etujen piiriin. Lisäksi Venäjän oligarkia vastusti sotilasoperaatiota Ukrainassa. Se pyrki kaikin voimin integroitumaan maailman oligarkiaan ja joutui voimakkaan länsimaisten paineen alle, joka vaati vahvempaa vaikutusvaltaa sen hallitukselta säilyttääkseen Venäjän länsimielisen suuntautumisen. Lisäksi venäläiset oligarkit ovat kärsineet suuresti Venäjän sotilasoperaatiosta Ukrainassa. Heidät on sisällytetty pakotelu- tai huijareihin, heiltä viedään palatseja ja huviveneitä, pankkitilit jäädytetään.

Emme tunne pienintäkään myötätuntoa niitä kohtaan, jotka ryöstivät Venäjää kolmen vuosikymmenen ajan, ja nyt he menettävät saalistansa. Haluamme vain korostaa, että Venäjän oligarkia ei vain ollut kiinnostunut sotilasoperaatiosta, vaan myös kärsi siitä. Kieltä-

tymällä tukemasta tätä operaatiota suurliiketoiminta menetti paitsi omaisuutta ja rahaa myös vaikutusvaltaa Venäjän hallitsevassa eliitissä.

Kannattaa kiinnittää huomiota siihen, mitkä luokkavoimat alunperin vastustivat Venäjän sotilaallista operaatiota Ukrainassa. Ne olivat ennen kaikkea suuri monopolipääoma ja sen poliittiset edustajat liberaalisessa ympäristössä. Ja myös ns. älymystö.

Tietenkin tunnustamme imperialistien välisten ristiriitojen olemassaolon, kuten imperialistien petoeläinten halu kaapata muiden maiden luonnon- ja energiavarat. Venäjä on ollut uhri lännen suunnitelmille tehdä maastamme halpojen raaka-aineiden lähde. Olemme taistelleet sellaisia suunnitelmia vastaan vuosikymmeniä. Mutta emme suinkaan usko, että Venäjä, huolimatta sen nykyisen suurpääoman voimaan perustuvan poliittisen järjestelmänsä turmeluksesta, olisi yhtäkkiä muuttunut samaksi saalistajaksi. Ukrainan taistelulla on pohjimmiltaan erilainen luonne, joka ei sovi dogmiin.

Kommunistisen puolueen asema

Venäjän Federaation kommunistinen puolue oli ensimmäinen, joka määritteli Ukrainassa vuoden 2014 Maidanin aikana vallan kaappanneen hallinnon olemuksen. Sitä koko puolueen myöhempi toiminta rakentui juuri meneillään olevien poliittisten prosessien luokkalemuksen pohjalta. Olemme olleet erittäin kriittisiä Venäjän johdon ulkopoliittikkaa kohtaan. Olemme aina tuominneet niiden kansojen eduista tosiasiallisen piittaamattomuuden, jotka viime aikoihin asti olivat osa yhtenäistä neuvostovaltiota.

Jos joku seuraa toimintaamme tarkasti (ja meistä näytti siltä, että kreikkalaiset toverit tunsivat hyvin asiakirjamme), he väistämättä näkevät, että Venäjän federaation kommunistinen puolue on vuodesta 2014 lähtien jatkuvasti vaatinut Venäjää tunnustamaan Donetsk ja Luhansk kansantasavallat. Mikään muu Venäjän poliittinen puolue ei ole tehnyt niin paljon tukeakseen Donbassin väestöä. Kannatimme alun perin Donbassin palauttamista Venäjälle. VFKP ei "osoita solidaarisuutta valtapuolueelle Yhtenäiselle Venäjälle ja presidentti Putinille", vaan ne ovat joutuneet historiallisten pakotteiden vuoksi valitsemaan polun, jota VFKP on itsepin-taisesti vaatinut kolmen vuosikymmenen ajan. Onko tällaisessa tilanteessa reilua sanoa, että tuemme melkein sokeasti Putinin politiikkaa

Ukrainassa?

Venäjän kommunistit osallistuvat aktiivisesti Donbassin kansantasavaltojen LNR-DNR:n puolustamiseen. Sadat kommunistit taistelevat natseja vastaan osana kansantasavaltojen joukkoja. Kymmeniä kommunisteja on kuollut tässä taistelussa. Venäjän Federaation kommunistinen puolue on lähettänyt kahdeksan vuoden ajan näihin tasavaltoihin humanitaarista apua noin 100 saattueen verran, joiden kokonaispaino on ollut 15 tuhatta tonnia. Lisäksi VFKP on tuonut tuhansia lapsia lepoon ja hoitoon Venäjälle. Kaikki nämä vuodet Venäjän Federaation kommunistinen puolue on vaatinut Venäjän johtoa tunnustamaan Donbassin kansantasavaltojen itsenäisyyden.

Meille on suoraan sanoen epämiellyttävää kuulla, kuinka kreikkalaiset toverimme puhuvat halveksuen Donbassin niin sanotusta kansantasavalloista, koska juuri nämä kansantasavallat nousivat todellisen tahdonilmaisun seurauksena Ukrainan massoista.

LNR-DNR:n kansalaiset ovat puolustaneet kansantasavaltoja tuhansien siviilien ja heidän armeijansa taistelijoiden hengen kustannuksella banderalaiten uusnatsien hiipivää aggressiota vastaan vaikeimman viimeisen kahdeksan vuoden ajan. Olennaista on se, että paitsi Venäjän armeija, myös itse Donbassin vapaaehtoiset yksiköt, joissa on erittäin suuri kommunistien ja kaivostyöläisten osuus, taistelevat banderalaisia vastaan. Ja missä on "oligarkian etujen suojaaminen"? Puolustavatko toverimme, jotka asettavat henkensä joka päivä hengenvaaraan, myös Venäjän oligarkian etuja? Vai suojelevatko he tavallisia ihmisiä, jotka joutuivat Ukrainassa vallan kaappanneiden uusnatsien uhreiksi?

On oltava voimakasta halutomuutta nähdä asioiden todellinen tilanne, jotta voidaan välttää, että Venäjän Federaation kommunistinen puolue osoittaisi solidaarisuutta hallitsevalle eliitille. Luokkapolitiittisen taistelun intensiivisyys Venäjällä ei ole laantunut lainkaan. Kommunistien ja puolueen kannattajien vainoaminen, jopa Ukrainan sotaoperaation alkamisen jälkeen, osoittaa, ettei Venäjän Federaation kommunistisen puolueen ja nykyisen hallitsevan tahon välillä ole luokkarauhaa. Voidaan luetella hyvin monia tapauksia, joissa toverimme joutuvat sorron kohteeksi. Ja me reagoimme ankarasti toveridemme vainoon.

Samalla kohdistamme nykyi-

sen hallituksen sosioekonomiseen kurssiin ankaraa kritiikkiä. Mikään puolue Venäjällä ei voi väittää kritisoineen viranomaisia äänestäjien keskuudessa. Yli kolmenkymmenen vuoden aikana vuoden 1991 anti-kommunistisen vallankaappauksen jälkeen olemme esittäneet lukemattomia todisteita määrätietoista taistelustamme hallitsevaa ryhmää vastaan. Tästä syystä puolueemme nauttii laajaa joukkojen tukea.

Venäjän Federaation kommunistinen puolue sai lähes 19 prosenttia äänistä duuman vaaleissa syyskuussa 2021. Ja tämä tapahtui pitkään vakiintuneen vaalipetoskoneiston olosuhteissa. Olemme varmoja, että tukemme ihmisten keskuudessa on paljon korkeampi. Ja tämä tapahtuu, koska meitä ohjaa marxilais-leninisin hengessä haluttua huolellisesti ihmisten etuja ja mielialaa. Tukemalla Venäjän erikoisoperaatiota Ukrainassa kommunistinen puolue muuten ilmaisi Venäjän kansalaisten ylivoimaisen enemmistön tahdon.

Mitä tulee väitteisiin "flirttailusta kansallismielisten tunteiden ja kansallismielisten voimien kanssa", olemme ylpeitä voidessamme todeta, että Venäjän Federaation kommunistinen puolue on johtava vasemmiston isänmaallinen voima Venäjällä. Ja pidämme kansainvälisenä velvollisuutenamme Venäjän kansan ja muiden kansojen etujen suojaamista vuosisatojen ajan yhdessä venäläisten kanssa eläneiden, ensisijaisesti ukrainalaisten ja valkovenäläisten kanssa. Ja "venäläisen maailman" tai venäläisen sivilisaation historiallisen merkityksen kieltäminen on mielestämme aivan yhtä absurdia kuin antiikin kreikkalaisen sivilisaation suuren merkityksen kieltäminen.

Kun kreikkalainen Manolis Glezos repi alas natsien lipun Akropolisilta, häntä eivät ohjanneet vain luokkaedut, vaan myös kreikkalaisten kansallinen ylpeys, ryhdyttäessä päättäväisesti taisteluun Saksan miehitystä vastaan.

Maailman yhteisön asenne Ukrainan tapahtumiin

Länsimaaiset poliitikot ja media, ylimielisesti "maailman yleisenä mielipiteenä" esittäytyessään, osallistuvat avoimesti sotaan uusnatsien puolella. Aasia, Afrikka, Lähi-Itä ja Latinalainen Amerikka, jotka tietävät omakohtaisesti, mitä eurooppalainen ja yhdysvaltalainen uskonnollisuus on, pitävät Ukrainassa tapahtuvaa oikeutetusti Venäjän taisteluna Yhdysvaltojen johtamaa yksinapaista maailmaa vastaan. Maat, joiden väkiluku on 60 % maailman väestöstä, joko tukevat Venäjän operaatiota tai ottavat siihen neutraalin kannan.

Aggressiivisen kannan ottavat vain ne, jotka vuonna 1941 hyökkäsivät meitä vastaan osana natsiliittoutumaa. Nämä Euroopan maat sekä Yhdysvallat ja Iso-Britannia, jotka tekivät paljon natsien sotakoneiston elvyttämiseksi sen tappion jälkeen ensimmäisessä maailmansodassa. Nykyään Venäjä taistelee jälleen fasismia ja sen kannattajia vastaan Euroopassa ja Yhdysvalloissa.

Venäjän Federaation kommunistinen puolue
Dimitri Dimitrijevi



Kuvassa Pietarin kommunistien ryhmä lokakuun vallankumouksen vuosipäivänä v. 2021 risteilijä Auroran aukiolla. Isompaa tapahtumaa viranomaisten suhtautumisen ja koronan vuoksi ei voitu järjestää.

Oheinen kirjoitus on Venäjän Federaation kommunistisen puolueen arvio Ukrainan tilanteesta. Se on kommentti ja vastaus Kansan äänen 3/22 kirjoitukseen "Kriisin taustalla USA:n ja sen Nato-liittolaisten tavoite yksinapaisesta maailmasta".

Ystäväpuolueiden pyynnöstä tuotimme arvion, joka julkaistiin KÄ:n numerossa 3/22. Saimme Venäjän federaation kommunistisen puolueen vastaavan analyysin Kansan äänen edellisen numeron (4/22) ilmestymisen aikaan, joten ehdimme julkaista sen vasta tässä numerossa. Se on ollut jo luettavissa verkossa Kommunistien liiton nettisivulla osoitteessa: <https://www.kommunistienliitto.com/ajan-ulkopoliittikka>. Etusivun "Ajan ulkopoliittikka- laatikkoon" on koottu Ukrainan tilanteeseen liittyviä artikkeleita. Viimeisenä siellä on nyt tämä VFKP:n arvio ja sitä ennen Kansan äänen toimituksen arvio. Näiden kirjoitusten kesken ei vallitse minkäänlaista ristiriitaa.

Eräänä lähtökohdana VFKP:n vastauksessa oli erimielisyys Kreikan kommunistisen puolueen näkemysten kanssa suhteessa Ukrainan tilanteeseen ja sen kehittymiseen. Vastauksen laati VFKP:n toimiksiannosta puolueen aktiivi, Pietarin duuman jäsen, Dimitri Dimitrijevi. Kirjoituksessa suhtauduttiin myönteisesti edellä mainittuun Kansan äänen artikkeliin.

Tutustukaa perusteellisesti näihin kirjoituksiin.

BRICS-MAAT JA MAAILMAN MONINAPAISTUMINEN (1)

Lyhenne BRIC (Brasilia, Venäjä, Intia ja Kiina) ponnahti maailman tietoisuuteen v. 2001 Goldman Sachsin raportissa, joka markkinoi nousevaa taloutta lupaavina sijoituskohteina. Venäjän aloitetta BRIC muuttui v. 2009 noiden neljän valtion johtajien foorumiksi ja sen myötä kansainväliseksi instituutioksi. Kun Etelä-Afrikka kutsuttiin v. 2010 lisäksi mukaan foorumiin, BRIC täydentyi BRICS:iksi. BRICS-maiden taloudet ovat kasvaneet 2000-luvulla nopeasti. Ne kattoivat v. 2021 kolmanneksen maapallon maapinta-alasta, 40 % maailman väestöstä sekä 25 % maailman BKT:sta ja 18 % kaikesta kaupankäynnistä. Vuonna 2023 järjestön jäsenmäärä lisääntyy kahdella uudella maalla, Argentiinalla ja Iranilla. Lisäksi jäsenyyttä kohti ovat hakeutumassa myös Egypti, Saudi-Arabia ja Turkki. Kansainvälisen median mukaan Algeria, Bangladesh, Indonesia, Mexico, Nigeria, Sudan, Syyria, Pakistan ja Venezuela ovat myös kiinnostuneita järjestön jäsenyydestä. Laajennettu BRICS tarjoaa vaihtoehdon nykyiselle USA-johtoiselle maailmanjärjestykselle.

BRICS-maiden tavoite

BRICS:n huippukokoukset ovat viestittäneet perustamisesta lähtien yhteisöön kuuluvien maiden yhteisestä tyytymättömyydestä vallitsevaan kansainväliseen talousjärjestelmään. Vahvan talouskasvun lisäksi ryhmää yhdistävä tekijä on ollut tyytymättömyys Yhdysvaltain johtamiseen kansainvälisessä yhteisössä. Ryhmän jäsenet pitävät tiukasti kiinni perinteisestä valtioiden suvereeniudesta eli oikeudesta päättää itse omista sisäisistä asioistaan.

BRICS:in tavoitteena on muuttaa kansainvälisen järjestelmän hallintainstituutioita – YK:ta, Maailmanpankkia ja Kansainvälistä valuuttarahastoa – siten että kehittyvän maailman ääni olisi vahvemmin esillä niiden päätöksenteossa. Tavoitteena on perinteisten valtasuhteiden murtaminen. Noin 400 vuotta kestänyt Eurooppa-keskeinen maailmanjärjestys on päätty-mässä lähivuosikymmeninä. Poliitiikan ja talouden painopiste on palautumassa takaisin Aasiaan.

Kiina BRICS-maiden talouden veturina

Suomen ulkoministeriön arvion mukaan Kiina ei ole tavanomainen kehitysmaa. Kasvavan talousmahtinsa ja talouskasvunsa ansiosta Kiinasta on muodostunut Aasian johtava suurvalta sekä myös yksi maapallon johtavista valtioista. Lisäksi sen asema yhtenä ydinasemahtina ja YK:n turvallisuusneuvoston pysyvänä jäsenenä suo sille merkittävän aseman kansainvälisessä politiikassa.

Kiina toimii BRICS-järjestön taloudellisenä veturina. Se on noussut jokaisen muun BRICS-maan merkittäväksi talouskumppaniksi. Maasta tuli maailman suurin kansantalous v. 2017. Sen merkitys suurvaltana maailmanpolitiikassa kasvoi 2000-luvulla merkittävästi maan taloudellisen, tieteellisen ja yhteiskunnallisen kehityksen myötä. Se koki kykenevänsä tarjoamaan toisenlaisen yhteiskunnallisen kehitystien kolmannelle maailmalle kuin USA ja Euroopan unioni. Kiinan köyhydenlievittämispön-



BRICS-valtioiden johto v. 2016 Hangzoussa Kiinassa G-20-maiden huippukokouksessa

nistelut ovat tuoneet hyviä tuloksia. Maaseudun köyhien määrä on pudonnut v. 1978-2017 yhteensä 770 miljoonasta 30 miljoonaan. (Xinhua 29.10.2018) Pärjätäkseen nykymaailmassa kiinalaiset ovat satsanneet valtavasti tieto- ja viestintätekniikkaan, koulutukseen, tieteeseen ja perustutkimukseen. Heillä on käytössään tehokkaat supertietokoneet, oma avaruusohjelma ja satelliittijärjestelmä. Kiina on pystynyt myös säilyttämään perusravinnon suhteen ruokaomavaraisuuden. Se on onnistunut myös hyvin koronapandemian suitsimisessa. Maa on säilyttänyt valtiollisen täysvaltaisuutensa eikä ole päästänyt kansantalouttaan markkinavoimien armoille.

BRICS-maiden kehityspankki

Brasilian Fortalezassa BRICS-maiden huippukokouksessa maailman johtavien kehittyvien maiden valtionpäämiehet perustivat 25.7.2014 100 miljardin dollarin peruspääomalla kehityspankin sekä reservivaluuttarahaston ensimmäisenä konkreettisen askeleenaan haastaa länsimaiden ylivalta kansainvälisissä rahoitusjärjestelmissä. Uuden kehityspankin peruspääoman maksamiseen osallistuivat kaikki BRICS-maat yhtäläisin velvoittein ja oikeuksin. Uusi kehityspankki ja reservivaluuttarahasto haastoivat Maailman valuuttarahaston ja Maailmanpankin

hallitsevan aseman maailman rahoitusmarkkinoilla.

Pankki, jolla pyritään ensisijaisesti infrastruktuurihankkeiden rahoittamiseen kehitysmaissa, perustettiin Shanghaissa ja sen johtajavaltiona toimi ensimmäiset viisi vuotta Intia, minkä jälkeen johtovastuu siirtyi Brasilialle ja sitten Venäjälle, kertoivat viiden suuren maan johtajat Brasiliassa pidetyssä huippukokouksessa. Kaikki YK:n jäsenmaat voivat halutessaan osallistua uuden kehityspankin toimintaan. Kuitenkin BRICS-maiden osuuden on oltava vähintään 55 % sen omistuksesta. Kiinan kansankongressi ratifioi BRICS-kehityspankin (New Development Bank) perustamissopimuksen heinäkuussa 2015.

Ukrainan sodan vaikutukset BRICS-järjestössä

Venäjän hyökkäys Ukrainaan ja länsimaiden sanktiot Venäjälle ovat kiihdyttäneet Kiinaa ja Venäjää korvaamaan Yhdysvaltain dollarin mak-suvaluuttana ruplalla ja yuanilla sekä lisäämään maiden kahdenvälistä kauppaa etenkin raakaöljyn ja maakaasun kohdalla. Yuanin ja ruplan vaihtokurssit ovat nousseet. Ruplan arvon nousua on vauhdittanut öljyn ja kaasun korkea hinta. Juanrupla-liiketoimet saavuttivat valuutamarkkinoilla päivittäisen ennätyksensä heinäkuun lopussa 2022 kohoten 1,2 miljardiin dollariin. Tä-

mä ylitti euro-rupla-kaupankäynnin volyymit. Venäjä osti 6,7 miljardilla dollarilla tavaroita Kiinasta heinäkuussa.

Venäjän raakaöljyn vienti Kiinaan kasvoi toukokuussa ennätyskorkealle olleen 55 % enemmän kuin vuotta aikaisemmin. Venäläisen öljyn spot-hinta oli Reutersin arvioiden mukaan kuitenkin noin 29 % alempi, kuin se oli ennen Venäjän hyökkäystä Ukrainaan. Houkutelakseen ostavia asiakkaita Venäjä on joutunut tarjoamaan 10 dollarin alennuksen öljytynnyriltä verrattuna Lähi-idän toimittajiin, kuten Saudi-Arabiaan.

Intian kauppa Venäjän kanssa on myös kasvanut etenkin öljyn tuonnin kohdalla. Intia toi viime huhtikuussa päivittäin 25 000 barreliä raakaöljyä Venäjältä. Touko- ja kesäkuussa tuonnin määrä oli noussut jo 600 000 barreliin. Heinäkuussa Intian keskuspankki ilmoitti suunnitelmasta, jonka mukaan se sallisi kotimaisten maahantuojien ostaa tavaroita Intian rupioilla. Ostokset hyvitetään viejämään tilille. Tämä mahdollistaa sujuvamman kaupankäynnin Venäjän kanssa. Elokuun alussa, Reuters raportoi Turkin suostuvan myös vahvistamaan yhteistyötä Venäjän kanssa ostamalla oman kaasu- ja sähkön tuotantonsa ruplissa.

BRICS-maiden oman arvion mukaan lännellä on tavoitteena eristää Venäjä Ukrainaan hyökkäämisen vuoksi. Laajennetun BRICS:in myötä tämä strategia voi kuitenkin hajota. Maailman tapahtumien ratkaisemiseksi BRICS voisi toimia seitsemän maan ryhmänä, joka luo ratkaisuja kaikkeen elintarviketurvasta ja rahapolitiikasta aina energiantuotantoon.

Jatkuu...

Toimittanut ja suomentanut: Matti Laitinen 14.9.2022

Lähteet:

BRICS INFORMATION PORTAL 8.9.2022; <https://atalayar.com>; Kehys ry.; Russian Today; South China Morning Post 28.6.2022; Reuters; BOFIT; Ulkopoliitikka-lehti ja ML:n omat artikkelit

Historiallista viisastelua

"Mitä olisikaan merkinnyt voitto. Vastuuta. Vastuuta teoista, jotka kerran olisivat vaatineet hyvityksen. Sillä niin kauan kuin ihmiskunnan historiallinen liike jatkuu, niin kauan on edellinen tapahtuma seuraavan syy. Ja syystä on vastuu. Ken hallitsee syytä, hän vastatkoön seurauksista. Ja kenties oli vain noiden nääntyneiden miesten onni, ettei heidän jälkeläistensä tarvitse siitä vastata." Väinö Linna Sotaromaani s.514

"Asiantuntijat" ovat jo kiirehtineet vertaamaan suomalaisten viime kapinan aikaisia urotekoja Ukrainan tantereilla tapahtuvaan teurastukseen. Asiantuntijoilta unohuu se uho, jolla pohjustettiin tätä "Venäjän hyökkäyssotaa Ukrainaan." Tälle uholle riitti perusteluksi, että Venäjä on autoritaarinen diktatuuri, jonka mielipidetä ei tarvitse ottaa huomioon.

Meillä Suomessa ja koko läntisessä demokratiassa mekastettiin, että Ukraina saa itse päättää, mihin se liittyy ja satumalta meidän isäntämaa USA oli sitä mieltä, että Ukraina ja Suomi liittyvät Natoon ja kuten Suomen Tasavallan presidentti Sauli Niinistö sanoi, se ei ole suunnattu

ketään vastaan. Naton jäsenmaiden ketju kuitenkin jostain syystä kiertyy Venäjän ympärille.

Kuluvalla viikolla alkaa Naton ydinsotaharjoitus. Sekään ei ole suunnattu ketään vastaan. Ranska on Naton jäsen. "Ranskan ydinasearsenaali (Force de Frappe) koostuu neljästä Le Triphant –luokan ydinkäyttöisestä ohjussukellusveneestä, joissa on yhteensä 64 mannertenvälistä ydinohjusta, jotka on suunnattu Venäjän asutuskeskuksiin." Sotilaslehti 6.9.2022 s.22 Markku Salomaa VTT Euroopan sotahistorian dosentti.

Kaiken tämän puolueettomuuden jälkeen tänäänkin radio-ohjelmissa mainittiin useaan

kertaan, että Venäjä suoltaa propagandaa. Tässä on syytä palata Linnan mainitsemaan historialliseen liikkeeseen. Läntiset demokraatit ovat viimeisen vuosisadan ajan yrittäneet muokata ensin Neuvostoliittoa ja nyt Venäjää mieleisekseen. Pohjois-Amerikkalaiset vaaliasiantuntijat auttoivat Boris Jeltsinin voittoon jatkokaudeksi presidentiksi. Hänen johdolla Neuvostoliitto hajotettiin. Jeltsin valitsi seuraajakseen Vladimir Putinin.

Tämä mielenvikainen ja rikollinen Putin esitti Lännen demokraatioille turvallisuusratkaisua, jossa Venäjän turvallisuus otetaan tasaveroisena huomioon lännen turvallisuusetujen kanssa. Se ei sopinut demokraateille ja Venäjä meni Lännen asettamaan ansaan hyökkäämällä Ukrainaan. USA:n ase-teollisen kompleksin edut turvattiin. Tohtori Salomaa mukaan ei ole mitään väärää ja kansainvälisen oikeuden vastaista, että Ranskan ydinohjukset on suunnattu Venäjän

asutuskeskuksiin, joten siellä voi sattua siviiliuhreja. Myös Venäjän ydinkärjet on kohdistettu läntisten demokraatioiden kaupunkeihin, mutta se on luonnollista, kun on moneen kertaan todettu, että Venäjä on autoritaarisesti johdettu diktatuuri.

Kokoomuksen mielisanana "haasteellinen". Kommunistit haastoivat vuonna 1917 Venäjällä kukistamalla porvariston sosialistisessa vallankumouksessa. Läntiset Demokraatit varustivat Saksaa, Italiaa ja Japania toisen maailman sodan edellä lyömään haastajansa. Sitten käynnistyi kommunismin leviämisen estäminen. Sen seurauksena Korea on jaettu valtio, sota Vietnamin kesti kymmeniä vuosia ja tämän jalon päämäärän vuoksi Länsi on USA:n johdolla käynyt



lukuisia sotia, mutta työ on vielä kesken. Kommunismin leviämisen estäminen on vaihtunut ilmaston lämpenemisen estämiseen. Venäjän luonnonvarat on saatava läntisten demokraatioiden hallintaan, että fossiilisten polttoaineiden käyttö loppuu. Sen jälkeen lämmitellään auringon valolla, joka on sekin kertakäyttötavara, se päättyy auringon vetyvarojen loputtua. Haaste jää myöhempien hallitusten pöydälle.

**Viljo Heikkinen
Lapinlahti 10.10.2022**

Yksinoikeus pakotteisiin ja boikottiin

Kuva: Wikimedia Commons/Rumlin



Kuuban vallankumouksellisten asevoimien vastahyökkäys T-34-panssarivaunujen tukemana lähellä Playa Gironia Sikojenlahden hyökkäyksen aikana 19. huhtikuuta 1961.

Yhdysvaltojen ja Miamin kuubalaisten suorittama Sikojenlahden maihinnousu Kuubaan 17.4.1961 USA julisti epäonnistuneen invaasion katkeuttamassa jo lokakuussa Kuuban kauppasaartoon. Taloussaarto jatkuu yhä, vaikka USA ja sen liittolaiset eivät ole sodassa Kuuban kanssa ja vaikka YK suosittaa vuositain kauppasaarron lopettamista sen jäsenmaiden ehdottoman enemmistön tukemana.

Yhdysvallat liittolaisineen hyökkäsi v. 2001 kostoksi Afganistaniin, koska vastuu kaksois-tornien tuhoamisesta sälytettiin al-Qaidalle. Omavaltainen USA perusti v. 2002 afgaanireservatin Kuubaan. Ensimmäiset 20 sotavankia lähetettiin tammikuussa 2002 Kandaharin lentokentältä Guantánamon Camp X-Ray:n vankileiriin. Vangituille miehille ei myönnetty sotavangin statusta, koska tällöin heihin olisi pitänyt soveltaa Geneven sopimusta. Afganistanin sota päättyi suurvallan tappioon v. 2021. Kidutuskivankileiri toimii kuitenkin Guan-

tanamossa yhä. Hyökkäyssota on edelleen tuomitsematta. Pakotteita ei ole myöskään langetettu USA:lle.

Yhdysvallat kiristi v. 1992 ja -96 Kuuban vastaista kauppasaartoa entisestään säätämällä Torricelli-Graham- ja Helms-Burton-lait. Torricelli-Graham-lain nojalla USA pyrki estämään muiden valtioiden kaupan Kuuban kanssa. Lailla rajoitettiin USA:n muissa maissa toimivien tytäryhtiöiden kaupankäyntiä Kuuban kanssa koskien enimmäkseen lääkkeitä ja elintarvikkeita. WHO:n Maailman terveysraportin Amerikan yhdistyksen yhteenvedon v. 1998 mukaan USA:n kauppasaarto heikensi dramaattisesti tavallisten kuubalaisten terveyttä ja ravinnonsaantia.

Helms-Burton-laki kiristi osaltaan Kuuban kauppaa ja taloussaartoa. Ehdot kauppasaarron purkamiselle on kaiverrettu tähän lakiin. Niihin kuuluivat Caston veljesten luopuminen vallassa, poliittisten vankien vapauttaminen, sisäministeriön purkaminen,

sekä vapaiden ja rehellisten vaalien järjestäminen. Talousavun ehdoksi asetettiin Maailmanpankin ja Kansainvälisen Valuuttarahaston valvontaoikeus välttämättömien reformien toteuttamisessa Kuubassa (yksityistäminen, sosiaali- ja terveysjärjestelmän tuhoaminen).

Kuuban mallia sovelletaan myös Venezuelaan

Yhdysvallat ja sen liittolaiset ovat sekaantuneet itsenäisen Venezuelan bolivaarisen tasavallan sisäisiin asioihin ja sen oikeuteen valita itse oma yhteiskunnallinen kehitystiensä koko 2000-luvun ajan. Öljyvaroitetaan vauraassa maassa on vallinnut viimeisen 20 vuoden aikana jatkuva USA:n tukemien vallankaappausten uhka. USA, Kanada ja EU sekä näiden liittolaiset ovat soveltaneet Venezuelaa vastaan ns. 4. sukupolven sotia kuten talous-, diplomaati- ja mediasotia yhtä hyvin kuin väkivaltaisia toimia sisältäen jopa puolisolitaallisten joukkojen suorittamia kansanjohtajien murhia ja yhteiskunnan horjuttamista. Yhdysvaltojen talouspakotteet Venezuelaan ovat kohdistuneet etenkin ravinnon ja lääkkeiden saantiin, öljyteollisuuden koneiden ja varaosien saantiin, elintarvikkeiden tuonnin estämiseen ja valtion tukemien ruoka-avusta vastaavien CLAP-komiteoiden toimintaan sekä valtion varojen jäädyttämiseen. Presidentti Barack Obama julisti Venezuelan jo 6.3.2015 valtioksi, joka uhkasi USA:n kansallista turvallisuutta.

Yhdysvaltojen Venäjän pakotteet 2022

Yhdysvallat on esittänyt samankaltaisia elkeitä Ukrainan sodassa Venäjälle kuin kauppasaarrossaan Kuu-



YK:n yleiskokous on äänestänyt jo vuodesta 1992 lähtien Kuuban kauppasaarron lopettamisen puolesta. Viime vuonna vain Yhdysvallat ja Israel äänestivät kauppasaarron jatkamisen puolesta, kun 183 maata olivat sitä vastaan. 5 miljoonaa kuubalaista kokoontui v. 2022 vapputalouksiin puolustamaan Kuuban vallankumousta ja sosialismia.

balle, vaikkei se olekaan virallisesti sodassa Venäjää kanssa. USA näyttää omineen itselleen yksinvaltion pakotteiden, boikottien ja taloussaartojen julistamiselle muille maille sekä niiden voimaan saattamiselle. Yhdysvaltojen liittolaismaat noudattavat nurisematta sen antamia määräyksiä. Kiina näyttää olevan ainoa valtio, joka kykenee rimpulemaan pohjoisamerikkalaisia kaksoisstandardeja vastaan omilla pakotteillaan.

Helmikuussa 2022 Yhdysvallat kielsi kaupan ja investoinnit Donetsk ja Luhanskin alueiden kanssa. Laaja pakotepaketti kohdistettiin venäläisiä pankkeja, yksityishenkilöitä ja valtionlainoja sekä Nord Stream 2 -kaasuputkea vastaan. Pakotteet eristivät Venäjän kansainvälisestä finanssijärjestelmästä. Lisäksi huipputeknologian vientirajoitukset leikkasivat yli puolet Venäjän teknologiatuonnista. Presidentti Putin, ulkoministeri Lavrov ja turvallisuusneuvoston jäsenet lisättiin pakotelistalle. EU:n komissio, Yhdysvallat, Saksa, Ranska, Italia, Iso Britannia ja Kanada ilmoit-

tivat sopineensa Venäjän keskuspankin varojen yksipuolisesta jäädyttämisestä ja usean pankin sulkemisesta kansainvälisen SWIFT-järjestelmän ulkopuolelle.

Maaliskuussa 2022 venäläisiltä lentokoneilta suljettiin ilmatila. Uusia pakotteita kohdistettiin keskeisiä venäläispäättäjiä vastaan.

Seuraavaksi Yhdysvallat kielsi öljyn ja kaasun tuonnin Venäjältä. Sitten oli vuorossa tuontikielto venäläiselle kalalle, alkoholille ja timanteille sekä lännen luksustuotteiden vientikielto Venäjälle.

Toukokuussa 2022 pakotelistalle joutuivat Sberbankin ja Gazprombankin hallituksen jäsenet, Moscow Industrial Bank tytäryhtiöineen, asevalmistaja Promtehnologija sekä valtion kanavat Pervyj kanal, Russia-1 ja NTV. Lisäksi Yhdysvallat kielsi yrityshalinnon palveluiden viennin. Valkoisen talo ilmoitti myös uusista vientirajoituksista G7-maiden tapaamisen jälkeen. Listalla oli puutuotteita, teollisuuden koneita ja laitteita, moottoreita, varaosia ja tarvikkeita.

”Minkään valtion älköön sallittako perinnän nojalla, vaihtamalla, ostamalla tai lahjaksi hankkia omakseen toista omintakeista valtiota (pienä tai suurta, mikä on tässä yh-dentekevää).” (Immanuel Kant: Ikuisen rauhaan v. 1795, s. 14)

Matti Laitinen
11.10.2022

Kiina antaa anteeksi 23 lainaa 17 Afrikan maalle, laajentaa infrastruktuurihankkeita

Kiinan hallitus on ilmoittanut, että se antaa anteeksi 23 korotonta lainaa 17 Afrikan valtiolle ja syventää yhteistyötään maanosan kanssa. Kiina on aiemmin vuosina 2000-2019 antanut anteeksi yli 3,4 miljardin dollarin velat ja järjestänyt uudelleen noin 15 miljardin dollarin velan Afrikassa vuosina 2000-2019.

Vaikka kiinalaiset ovat toistuvasti antaneet anteeksi lainoja, länsimaiden hallitukset ovat esittäneet perusteettomia, poliittisesti motivoituja syytöksiä, että Kiina käyttää velkaloukkudiplomatiaa globaalisissa etelässä. Yhdysvallat onkin tehnyt Afrikasta taistelukentän uudessa kylmässä sodassa Kiinaa ja Venäjää vastaan. Amerikkalaiset pitävät yllä kiinalaisten velkaloukkujen myyntiä yrittääkseen demonisoida Kiinan merkittävien infrastruktuurihankkeiden toteuttamisen Afrikassa.

Kiina madaltaa maailmanpolitiikan jakolinjoja

Kiinan ulkoministeri Wang Yi tapasi Afrikan maiden ja Afrikan unionin johtajia 18. elokuuta. Konferenssissa Wang tuomitsi lännen ”kylmän sodan aikaisen nollasummapelien mentaliteetin”. Sen sijaan hän ehdotti mallia, joka perustuu monen osapuolen yhteistyöhön Afrikan kanssa ja joka tuo win-win-tuloksia kaikille osapuolille. ”Afrikka toivottaa tervetulleeksi molempia osapuolia hyödyttävän yhteistyön ihmisten hyvinvoinnin parantamiseksi, ei suurten maiden välistä kilpailua geopolittisista voitoista”, Wang sanoi. Hän paljasti, että Peking tukee Afrikan unionia sen pyrkimyksissä liittyä G20-ryhmään.

Ulkoministeri ilmoitti myös, että Kiina luopuu 23 korotomasta lainasta 17 Afrikan maalle, jotka olivat eräänntyneet vuoden 2021 loppuun mennessä. Se ei kertonut yksityiskohtia lainojen arvosta eikä sitä, mitkä maat olivat velkaa. Kiina lupasi vahvistaa kauppaa Afrikan kanssa ja on tehnyt jo sopimuksia mantereen 12 maan kanssa tullien poistamisesta 98 prosentilta niiden Kiinaan viemistä tuotteista, mikä lisää afrikkalaisten tuotteiden kilpailukykyä.

Wang sanoi, että Peking jatkaa elintarvikeavun sekä taloudellisen ja sotilaallisen avun antamista Afrikalle ja tarjoaa samalla apua taistelussa Covid-19:ää vastaan. Kiina korosti kehitysyhteistyön tärkeyttä ja tarjosi miljardeja dollareita investointeja infrastruktuuriprojekteihin voimakkaana sysäyksenä Afrikan teollistumisprosessille.

Afrikalla on tärkeä rooli Kiinan Belt and Road -aloitteessa, maailmanlaajuisessa infrastruktuurihankkeessa, jonka tavoitteena on yhdistää globaali etelä ja siirtää maailmantalouden keskusta takaisin itään. ”Erilaisten hegemonisten ja kiusaamisen käytäntöjen edessä Kiina ja Afrikka ovat seisoneet toistensa rinnalla”, Wang painotti ja ke-

hotti ”turvaamaan kansainvälistä oikeudenmukaisuutta ja oikeutta”.

Yhdysvallat pystyttämässä jakolinjoja

Yhdysvaltain diplomaatit ovat reissanneet samaan aikaan Afrikassa painostamassa sitä katkaisemaan suhteet Kiinaan ja Venäjään. Kiinan kommentit ja lupaukset molempia puolua hyödyttävän yhteistyön syventämisestä Afrikan kanssa tuskin olisivat voineet poiketa enempää Yhdysvaltain huippudiplomaattien



Guangzhou Kiinassa

esittämistä uhkauksista.

Yhdysvaltain YK-suurlähettiläs Linda Thomas-Greenfield vieraili Ugandassa ja Ghanassa elokuun ensimmäisellä viikolla. Siellä hän uhkasi maanosaa ja kertoi Afrikan kansoille, että ne eivät voi käydä kauppaa Venäjän kanssa tai ne rikkovat länsimaaisia pakotteita. Thomas-Greenfield varoitti Ugandassa ”Mitä tulee sanktioihin, joita meillä on Venäjää vastaan – esimerkiksi öljypakotteet – jos maa päättää käydä kauppaa Venäjän kanssa siellä aloilla, joissa on pakotteita; he rikkovat pakotteitamme

ja joissakin tapauksissa he rikkovat YK:n pakotteita. Me varoitamme maita olemasta rikkomatta näitä pakotteita, koska silloin, jos ne rikkovat, meillä on mahdollisuus ryhtyä toimiin niitä vastaan näiden pakotteiden rikkomisen vuoksi”.

Yhdysvaltain ulkoministeri Antony Blinken vieraili myöhemmin Etelä-Afrikassa, Kongon demokraattisessa tasavallassa ja Ruandassa 7.-11. elokuuta osana matkaa, jonka tavoitteena oli heikentää Afrikan suhteita Kiinaan ja Venäjään.

Kiinan velkaloukku on myytti”

Yksi USA:n tehokkaimmista aseista informaatio-sodassa Kiinaa vastaan ovat sen todisteetomat syytökset siitä, että Kiina sitoo Afrikan maita velkavankuuteen. Esimerkiksi Sri Lankan tapauksessa länsimaiden hallitukset, rahoituslaitokset, pankit ja korppikotkarahastot ovat vastuussa suurimmasta osasta maan velkaloukusta.

Ison-Britannian hallituksen oma valtiollinen tiedotusväline BBC tutki väitteitä Kiinan velkaloukkudiplomatiasta Sri Lankassa ja totesi ilmeisen vastentahtoisesti, että ne ovat väärä. ”Totuus on se, mitä monet riippumattomat asiantuntijat sanovat. Meidän pitäisi olla varovaisia Kiinan velka-ansa narratiivin suhteen. Me olemme löytäneet täältä Sri Lankasta melko paljon todisteita, jotka ovat ristiriidassa sen väitteen kanssa”, BBC:n toimittaja

Ben Chu sanoi.

Samoin Johns Hopkins yliopiston ja Harvard Business Schoolin tutkijat myönsivät The Atlantic-lehdessä, että kiinalainen velkaloukku on myytti. Tutkija Deborah Brautigam kirjoitti, että Yhdysvaltain hallituksen levittämä kertomus on hyvin voimakas valhe. ”Tutkimuksemme osoittavat, että kiinalaiset pankit ovat valmiita järjestämään uudelleen olemassa olevien lainojen ehdot eivätkä ole koskaan takavarikoineet omaisuutta mistään maasta”, hän lisäsi.

Miten työväenluokan pitäisi suhtautua Kiinaan?

Kiinan demonisointi länsimaissa ja myös Suomessa on hyvin voimakasta. Velkaloukkudiplomatian lisäksi Kiinaa kohtaan hyökätään uiguurien ja tiibetiläisten oikeuksien polkemiseen vedoten. Nämä väitteet ovat myös tutkimusten perusteella vailla todellisuuspohjaa.

Velkaloukkudiplomatia on sen sijaan osa USA:n ja Euroopan unionin perinteistä politiikkaa. Tämä IMF:n avulla toteutettu politiikka, joka sitoo maat vuosisadoiksi länsimaisten kapitalistien rajattomien voittojen tuottajiksi, on testattu jo mm. Kreikassa ja sitä ollaan toteuttamassa hyvää vauhtia Ukrainassa.

Eurooppalaisen työväenluokan on asetuttava tässä taistelussa Kiinan tueksi.

KÄ/Juha Kieksi

Historiallisen materialismin perusteista (8/5)

Kansan äänen numerosta 5/19 lähtien olemme julkaisseet artikkelisarjaa, josta muodostuu pohja historiallisen materialismin opiskelun pohjaksi. Kirjoitukset perustuvat Kommunistien liiton, DSL:n, Marxilaisen pyhäkoulun ja -launtai tiimin alustuksiin. Kansan äänen 5/19 ingressissä todettiin työväenliikkeen hajaannuksen yhdeksi perussyiksi, että meiltä puuttuu työväenliikkeen toiminnalle suuntaa luova yhtenäinen tieteellinen maailmankatsomus.

Marxilaista maailmankatsomusta ei ole yli 40 vuoteen päivitetty vastaamaan tieteen ja yhteiskuntakehityksen uusiin saavutuksiin. Kansan äänen 3/18 artikkelissa "On palattava Marxiin ja Leniniin" torjuimme väitteet, että materialistinen historiantähtäys olisi marxilaisuudelle vieras näkökanta. Tarvitsemme dialektisen- ja historiallisen materialismin opintoaineiston, jossa huomioidaan tieteellisen maailmankatsomuksen merkitys työkansalle, kun kehitämme vaihtoehtoa nykyiselle imperialistiselle uusliberalismille.

Olemme julkaisseet luonnokset historiallisen materialismin perusteiden seitsemään (7) ensimmäiseen lukuun. Oheinen kirjoitus on sosialistista ja kommunistista yhteiskuntamuodostumaa käsittelevän 8. luvun 5. osa. Siinä arvioimme sosialistisen ja kommunistisen yhteiskuntakehityksen käytännön toteutusta toisen maailmansodan jälkeisenä aikana. Kansan äänen seuraavassa numerossa 6/2022 käsittelemme sosialistisen ja kommunistisen yhteiskuntajärjestelmän väliaikaisen alasajon syitä.

8. Sosialistinen ja kommunistinen yhteiskuntajärjestelmä [osa 5]

Sosialistinen maailmanjärjestelmä kehitty

Euroopan kansandemokratiat, Sosialismin uusi vaihe

Toisen maailmansodan lopputulos muodosti käännekohdan sosialismin tielle siirtyneiden valtioiden kohdalla. Saksa ja toisaalta Englanti, Ranska ja USA provosoivat sodan tarkoituksenaan Neuvostoliiton alueen imperialistinen jakaminen. Sosialismin kehityssuunnan omaksuneet itäisen Euroopan valtiot Tšekkoslovakiaa lukuunottamatta olivat maatalousvaltioita, joissa maanomistus oli suurten maanomistajien hallussa ja valtaosa kansasta eli pienissä talouksissa. Esimerkiksi Romaniassa alle 5 hehtaarin taloudet muodostivat ¾ kaikista talouksista, mutta niiden hallussa oli vain 28 % kaikista maa-alasta. Monissa keski- ja kaakkoi-Euroopan maassa teollisuussijoituksia dominoivat ulkomaiset omistajat. Esimerkiksi Puolassa kuului ennen sotaa 2/3 ulkomaiselle pääomalle kaikista pääoman sijoituksista ja Unkarin teollisuudessa v. 1937 40 % pääoman sijoituksista kuului ulkomaisille liikkeille.

Demokraattinen kumous loi perustaa sosialistiselle kehitysuralle

Sodan aikana nämä maat joutuivat Saksan miehittämiksi. Maanomistajat ja monopoliporvaristo asetettiin saksalaisen miehittäjän apuiksi. Näissä oloissa kansallisen demokraattisen vapautusliikkeen arvovalta ja merkitys kasvoivat. Sosialistinen Neuvostoliitto vapautti nämä maat ja kansat saksalaisista. Näiden maiden sodan oloissa vahvistuneet kansalliset liikkeet rakensivat yhdessä kansallisen rintamapolitiikan, johon liittyivät kaikki fasisminvastaiset voimat, työtätekevät kansanjoukot ja pienporvaristo. Tämä voima syrjäytti hitleriläisten vallan ja suoritti kansandemokraattisen vallankumouksen, joka vapautti nämä maat imperialistisista siteistä sekä feodalismista jäänneistä.



Kuubalaisia Vallankumoussotilaita Habana Hiltonin aulassa tammikuussa 1959. Kuuba ei taistellut vallankumouksen puolesta yksin. Vallankumouksellinen liike Kuuban puolesta on edelleenkin sosialistista vallankumousta eteenpäin vievä voima.

Tämä oli porvarillisdemokraattinen kumous, joka loi perustan sosialistiselle kehitysuralle.

Kansandemokratioissa vahvistui työväenluokan valta

Ensi vaiheessa suoritettiin agraariuudistus. Tilanherrojen maat jaettiin talonpojille ja osa suurmaanomistajien maista muutettiin valtiontiloiksi. Teollisuudessa saatettiin voimaan työläisten toimesta tapahtuva tuotannon valvonta, sekä omaisuuden pakkoluovuttaminen sotarikollisilta sekä fasistien- ja miehittäjien kansa yhteistyössä olleilta kapitalisteilta. Näin kansan käsiin siirtyi ensi vaiheessa osa suurteollisuutta. Suuren ja keskisuuren teollisuuden kansallistaminen saatiin päätökseen vuoden 1950 loppuun mennessä. Tämä heikensi ratkaisevasti porvaristoa ja kärjisti luokkataistelua. Ulkomailla vastustettiin voimakkaasti itäisen ja kaakkoi-Euroopan agraariuudistuksia, sekä kansallistamishelmia. Kansandemokratioissa vahvistui työväenluokan valta, kun porvarillisdemokraattinen kumous kehittyi sosialistiseksi vallankumoukseksi, työväenluokan vallaksi.

DDR ja Jugoslavia, sosialistisen kehityksen uusia linjoja

Sodan lopputuloksena muodostui kaksi Saksa: Neuvostoliiton valvontavyöhykkeelle Saksan Demokraattinen Tasavalta ja länsivaltojen valvontavyöhykkeelle Saksan Liittotasavalta. Saksan demokraattisessa tasavallassa valta siirtyi työväenluokalle. Työväestö ja talonpoikaisto, sekä pienyritykset muodostivat yhdessä hallitsevan Sosialistisen yhtenäisyyspuolueen. Oli suuri historiallinen vaihe, kun demokraattinen Saksa lähti rakentamaan sosialistista yhteiskuntaa. Nopeasti johta-

va osuus talouselämässä siirtyi kansan omistamille tuotantolaitoksille ja maatalouden tuotanto-osuuskunnille. Tehtiin loppu junkkeritalonpoikien ja fasismia palvelevien suuryritysten vallasta.

Tämän ajan kehityksestä mainittakoon Jugoslavia. Ennen sotaa Jugoslavian yhteiskunta perustui ankaraan riistoon ja taantumukselliseen monarkiaan perustuvaan kansallisuuskien sortoon. Kansanvallankumouksen jälkeen syntyi Jugoslavian feredatiivinen kansantasavalta, jossa työväenluokan ja talonpoikaiston valta teki siinä vaiheessa lopun kansallisuuskien eriarvoisuudesta.

Valta-asema siirtyi sosialistiselle talousmuodolle

Alkuvaiheessa Euroopan kansandemokratiat edustivat siirtymä kautta sosialistiseen talousmuotoon. Se käsitti kolme kansantalouden sektoria: Sosialistinen, pientuotannollinen ja kapitalistinen. Sosialistiseen sektoriin sisältyivät: (1) kansan t. valtion omistukseen kuuluvat teollisuuslaitokset, liikennelaitokset, pankit, maatilat, kaivokset ym. (2) Osuuskunnallisen omistuksen piiriin sisältyvät tuotanto-, kulutus-, maatalous- ja hankinta osuuskunnat sekä tuotannolliset maatalousosuuskunnat. Kaikissa kansandemokratioissa alkoi 1950-luvun alussa olla valta-asema sosialistisella talousmuodolla. Sen kautta määräytyi talouden kehitys.

Kahden sosialistisen omistumuodon ja pientavaratuotannollisen talousmuodon olemassaolo kansandemokratioiden taloudessa edellytti arvolain ja siihen liittyvien taloudellisten kategorioiden esimerkiksi rahan, kaupan ja luoton vaikutusta. Arvolaki ei ole kapitalismin tapaan sosialistisen tuotannon säätelevä. Se vaikuttaa kuitenkin siihen. kansandemokratian valtiot osasivat käyttää toiminnassaan kauppaa, luottoa ym. arvolakiin liittyviä kategorioita hyväkseen. (3) Kapitalistiseen talousmuotoon kuuluvat mm. yksityisomistuksessa olevat kauppa- ja teollisuuslaitokset sekä suurmaanomistajien taloudet. Kapitalistien mittasuhteita ja palkkatyöväen riistomahdollisuuksia rajoitettiin. Imperialistiset valtiot suunnittelivat toteuttavansa näihin maihin interventiopolitiikkaa, mutta se epäonnistui Neuvostoliiton tuen ansiosta. Sosialismin rakentamisen ehdoksi kansandemokratian maissa muodostui teollistaminen. Jälleenrakentamisesta ja talouden kunnostamisesta kansandemokratiat selvisivät muutamassa vuodessa.

Sosialistisen maailmanjärjestelmän vaikutus alkoi tuntua

Sosialistiseen teollistamiseen tarvittavat varat kansandemokratian maissa saatiin sosialistisen sektorin tuotannosta, kansalaisten säästörahastoista otetuista lainoista sekä kapitalistisen sektorin progressiivisesta verotuksesta. Teollistaminen suoritettiin ottamalla käyttöön uusinta tekniikkaa ja järjestämällä sosialistinen kilpailu. Tämä tapahtui paljon suotuisimmissa oloissa kuin aiemmin Neuvostoliitossa, koska nyt oli olemassa sosialistinen maailmanjärjestelmä ja sen sisäisen keskinäisapu. Teollisuustuotannon sodanedellinen taso ylitettiin vuoteen 1954 mennessä Puolassa 4 kertaisesti, Unkarissa 3,5 kertaisesti,

Tšekkoslovakiassa 2,3 kertaisesti, Bulgariassa 5 kertaisesti ja Romaniassa 2,6 kertaisesti. DDR:ssä teollisuustuotanto oli kaksinkertainen vuoteen 1936 verrattuna.

Maatalouden sosialistinen uudistus

Sosialismin rakentaminen edellyttää sosialistisen talousmuodon kehitystä teollisuuden ohella myös maataloudessa. SNTL:n kokemus osoitti (sekä myös Kiinan, Kuuban, Korean ym.) että pienten ja keskiuurten talouksien vapaaehtoinen tuotannollinen osuuskunnallistaminen on sosialistisen yhteiskunnan rakentamisessa välttämätöntä. Samalla kehitetään traktoreiden ym. maatalouskoneiden tuotantoa ja organisoidaan valtion maatiloja, joissa selkeästi ilmenevät koneellisen kollektiivisen suurtuotannon edut. Kansandemokratian maiden maatalouden uudistamisessa oli Neuvostoliittoon nähden paljon eroja. Kansandemokratian maissa kyettiin käyttämään hyödyksi SNTL:n aiempia kokemuksia. Näissä maissa pientalonpojat omistivat myös itse maan, mutta esimerkiksi SNTL:ssä kaikki maa oli kansallistettua. Maan osto ja myynti oli kiellettyä ja vuokraus rajoitettua. Yksityisen maanomistuksen säilyminen ei siksi johtanut maaomaisuuden keskittymiseen. Kansandemokratian maissa säilyivät alussa maanomistuksen suhteen 1) valtionomistus, 2) osuuskunnallinen omistus ja 3) yksityistaloudellinen omistus. Sosialismin voitto maataloudessa edellyttää maan muuttamista yhteiskunnalliseksi omaisuudeksi. Tähän tuli siirtyä asteittain ja vähitellen. Tälle kehitykselle laitoivat suurtilalliset kapuloita rattaisiin.

Kansandemokratian maissa saavutettiin edistystä maatalouden kehityksessä, mutta teollisuuden kehitykseen nähden edistys oli hitaampaa. Kehittyvän sosialistisen valtion ja teollisuustyöväen ruokaturvan saattoi turvata vain kehittyneet sosialistinen maatalous, joka kykeni tuottamaan sosialistisille markkinoille tarpeeksi elintarvikkeita. Kansandemokratian maissa hävitettiin työttömyys teollisuuden nopean kehityksen tuloksena ja vuosina 1948–1949 elintaso kasvoi järjestelmällisesti. Esimerkiksi Unkarissa tehdastyöläisen palkka oli v. 1954 57% vuoden 1938 tasoa korkeampi. Sotaa edeltävään tasoon verrattuna kansantulo kasvoi mm. Puolassa 1954 mennessä yli kaksinkertaiseksi ja Tšekkoslovakiassa noin 67%.

Sosialististen maiden talousyhteisö SEV perustettiin 1949

Jo heti sodan jälkeen sosialismin kehittäminen edellytti sosialististen valtioiden välisen yhteistyön kehittämistä. Siksi varsin nopeasti v. 1949 perustettiin sosialististen maiden talousyhteisö SEV. Tähän taloudelliseen yhteistyöjärjestelmään liittyi 11 jäsenmaata: Bulgaria, Neuvostoliitto, Puola, Romania, Tšekkoslovakia, Unkari, Albania, DDR, Mongolia (1962), Kuuba (1972) ja Vietnam (1978). Lisäksi tarkkailijajäsenenä SEV-yhteisöön eri aikoina kuuluivat mm. Kii-



Sosialististen maiden talousyhteisön (Keskinäisen taloudellisen avun neuvosto) SEV:n päärakennus Moskovassa.

na, Pohjois-Korea, Suomi, Irak, Meksiko, Angola, Nicaragua, Mosambik, Afganistan, Etelä-Jemen, Etiopia ja Laos.

SEV:n aikana 1949–1991 sosialististen maiden painoarvo maailman politiikassa ja taloudessa vahvistui voimakkaasti. Vuosina 1951–1971 sosialististen maiden talouden kasvunopeus oli selkeästi kapitalismin maita voimakkaampaa ollen vuositasolla yli 10 %. Samoin vuosina 1950–1966 kasvoi kansantulo SEV-maissa 4,5 kertaisesti ja kapitalismin maissa n. 2,3 kertaisesti. SEV-maiden keskinäinen yhteistyö ja kaupankäynti muodostui vilkkaaksi. Esimerkiksi jo 1965–1970 sosialismin yhteisön maissa rakennettiin ja rekonstruointiin yli 300 maatalouden ja teollisuuden kohdetta. Monien raaka- ja polttoainelaiden osalta SNTL tyydytti SEV-maiden ja Kuuban tarpeen jopa 70 % sekä huomattavalla osin myös Vietnamin demokraattisen tasavallan ja Korean demokraattisen kansantasavallan tarpeet. Neuvostoliitto puolestaan sai muilta SEV-mailta vastaavasti kalustoa 54 kemiantehtaan varustamiseksi sekä näiden maiden telakoilta 38 % tarvitsemastaan tonnistosta. SEV-maat alkoivat rakentaa taloussuhteitaan pitkällä tähtäyksellä ja talouden suunnittelua koordinoitiin yhdessä. Vuosina 1965–1975 otettiin käyttöön Ystävyysoöljyjohto öljyn kuljettamiseksi ystävyysmaihiin. Samaan aikaan otettiin käyttöön kaasujohto, jolla voitiin siirtää kaasua Euroopan puoleisiin SEV-maihin. Sosialistista yhteistyötä kehitettiin kaikilla rintamilla.

Neuvostoliitto eteni ja SEV:n voima kasvoi

Neuvostoliiton maataloudessa saavutettiin vuoden 1940 taso vasta v. 1953, vaikka samaan aikaan teollisuuden tuotanto kasvoi jopa kolminkertaiseksi. Sitten v. 1953 päätettiin toimenpiteistä maatalouden kehittämiseksi. Siperiaan ja Kazahstaniin raivattiin uutta viljelymaata 40 miljoonaa ha. Sijoituksia maatalouteen kasvatettiin ja v. 1955 tilat saivat 400000 uutta traktoria ja 80000 uutta puimuria. Vuonna 1957 kaikki valtion kone- ja traktoriasemat sekä sovhoosit saatiin sähköistetyiksi. Vuonna 1958 viljaa tuotettiin 135 miljoonaa tonnia (1953 82 milj. tonnia). Vuonna 1960 maatalouden käytössä oli 2 milj. traktoria ja 0,5 milj. puimuria ja kaksinkertainen määrä väkilannoitteita vuoteen 1950 verrattuna. Maatalouden tuotto parani, mutta ei tarpeeksi nopeasti. Tehtiin edelleen korjausliikkeitä. Maataloustuotteista maksettavaa hintaa kohotettiin, kolhooseille myytävän sähkön ja koneiden hintaa alennettiin. Kaikki kolhoosit saatiin sähköistettyä ja koneellista-

Historiallisen materialismin perusteista (8/5)

Jatkoa sivulta 14

misen taso nousi. Tuloksia syntyi ja v. 1970 tuotettiin 186 tonnia viljaa

Uusia askelmia saavutettiin vuosina 1966–1970

Teollisuuden alueella ensimmäistä kertaa ylitettiin teräksentuotannossa 100 miljoonan tonnin vuorituotanto ja pystytettiin maailman suurin masuuni. Otettiin käyttöön valtion laatumerkki. Saatiin käyntiin Dneprin voimalaitoksen tehon ylittävät yksittäiset turbiinit ja v. 1970 sähkövoiman tuotanto kohosi 740 miljardiin kilovattituntiin. Neuvostoliiton Euroopan puoleisen osan ja Uralin sähköjärjestelmät sulautettiin yhdeksi voimajärjestelmäksi. Neuvostoliitosta kehittyi monilla mittareilla mitattuna II suurvalta. Aineellisen kulutuskyvyn osalta SNTL oli monessa mielessä jäljessä kapitalismin maita, mutta siitä huolimatta ratkaistiin isoja kysymyksiä. Maassa työskenteli v. 1975 833000 lääkäriä (1/4 maailman lääkäreistä). Asuntotuotantoa pidettiin alusta saakka yhtenä SNTL:n ykkösprioriteeteista. Nyt alettiin toteuttaa periaatetta ”asunto jokaiselle”. Jo 1950–70 luvuilla asunnot alettiin varustaa omalla keittiöllä ja saniteettitiloilla.

Sosialistisen maailmanjärjestelmän voima

Vuosina 1970–1980 kommunistisen ja työväenliikkeen piirissä todettiin, että maailmassa oli kolme vallankumouksen perusvoimaa: (1) Sosialistinen maailmanjärjestelmä, (2) Kehittyneiden kapitalistimaiden työväenluokka ja (3) ns. kolmansien maiden kansallinen vapautusliike. Tämä ilmeni siten, että sosialistisen maailmanjärjestelmän voima kasvoi sotaa edeltävään tasoon verrattuna moninkertaiseksi. Vuodesta 1950 kansantulo SEV-maissa kasvoi 4,5 kertaiseksi ja kapitalistisissa maissa 2,3 kertaiseksi. Silloin kehittyneissä kapitalistimaissa toteutettiin ns. sääntelyyn perustuvaa talous- ja yhteiskuntapolitiikkaa ”Keynesiläisyyttä”, joka teki oikeutta myös tavalliselle kansalle. Tämä perustui siihen, että sosialismin esimer-



Vietnamin sodan vastainen liike oli voimakas sosialismin puolesta taisteleva voima. Helsingissä Vietnam-aktivistit protestoivat USA: suurlähetystöllä 1968.

ki ja saavutukset vetosivat kehitysmaiden kansoihin ja kehittyneiden maiden työläisiin. Silloin länsimaiden työväenliikkeen piirissä tiedettiin ja todettiin, että kaikkialla missä työläiset ja työnantajat istuvat neuvottelupöytään keskustelemaan työehdoista, istui samassa pöydässä aina työläisten puolella ”näkyvätön yhtiömiös”, sosialistinen maailmanjärjestelmä, jonka ”läsnäoloa” kapitalistien oli pakko kunnioittaa. Tämän vuoksi silloinen työväenliike kykeni kehittämään ns. ”hyvinvointivaltion periaatetta”. Tämä teki sosialistisesta maailmanjärjestelmästä vallankumouksen perusvoiman. Samasta syystä toisen maailmansodan jälkeen tapahtui Euroopan imperiaalististen valtioiden hallinnassa olevien Aasian ja Afrikan siirtomaiden itsenäistyminen. Näissä maissa syntyivät kansalliset vapautusliikkeet ja ne saivat sosialistiselta maailmanjärjestelmältä sekä kehittyneiden kapitalistimaiden työväenluokalta arvokasta tukea. Tämän vuoksi sosialististen maiden- ja työväenliikkeen tukemana imperialistinen maailmanjärjestelmä hajosi lopullisesti.

Sosialistisesta maailmanjärjestelmästä muodostui imperialisminvastaisen taistelun ratkaiseva voima. Siinä vaiheessa sosialistisen maailmanjärjestelmän merkityksen yhteisessä imperialisminvastaisessa taistelussa ratkaisi sosialististen maiden nopea taloudellinen ja poliittinen kasvu ja voima, sekä hallitsevien marxilais-leniniläisten- ja työväenpuolueiden kyky selvittää nopeasti sosialismin kehityksen ongelmia.

Kuuban vallankumouksen näkyi maailman muutos

Monet siirtomaasorrosta kärsineet ja sittemmin vapautuneet kansat valitsivat sosialistisen kehitystien, koska se turvasi heille itsenäisyyden. Tällainen valtio oli mm. Kuuba ensimmäinen sosialistinen valtio Ameri-

kan mantereella. Lähes 400 vuoden ajan ensinnä Espanja ja sitten USA hallitsivat Kuubassa. Monet Espanjan siirtomaista pyrkivät itsenäistymään varsin varhain. Kuuban itsenäisyystaistelu alkoi 1868. Se päättyi ensi vaiheessa espanjalaisten kanssa solmittuun rauhansopimukseen v. 1878. Todellinen itsenäisyystaistelu Kuubassa alkoi 1895, jonka organisoinnin aloitti Jose Marti. Hän itse kaatui jo ensimmäisissä taisteluissa. Kuuba itsenäistyi v. 1902. Vuonna 1933 todelliseksi hallitsijaksi presidentin rinnalle nousi Fulgencio Batista. Batista menetti välillä asemansa, mutta kaappasi jälleen v. 1952 vallan silloiselta presidentiltä. Edelleenkin USA saattoi puuttua Kuuban asioihin ns. Plattin sopimuksen (22.5.1903) perusteella.

Vallankumous

Kuuban todellisen vallankumoustaistelun voidaan katsoa alkaneen Castron heinäkuun 26. p. 1953 johdettamasta hyökkäyksestä Santiagode Cuban sotilasparakeille. Silloin syntyi ”Heinäkuun 26. päivän liike”. Kuubassa nousivat 2.12.1956 maihin Granma aluksella 82 sissiä, jotka olivat valmentautuneet Meksikossa itsenäisyystaisteluun. Ryhmä joutui taisteluun Batistan voimia vastaan. Vain 12 sissiä selviytyi hengissä. He siirtyivät Sierra Maestran vuorille organisoimaan sissiliikettä. Tästä alkoi 2 vuotta kestänyt taistelu. Vuoristoalueella koottiin voimia ja julkaistiin 12.7.1957 ns. Sierran manifesti. Järjestön sotilaallinen menestys kasvoi, mutta sen 9.4.1958 julistama yleislakko epäonnistui. Batistan joukkojen ahdistamina vallankumoukselliset vetäytyivät takaisin vuoristoon. Silloin tavoite oli maan keskisten alueiden provinssien valtaaminen ja Batistan joukkojen sotilaallisten rakenteiden eliminoiminen.

Castron joukkojen ja opiskelijaliikkeen iskut kiihtyivät. Batista aloitti Sierra Maestralla sotilaallisen operaation, mutta tämä pysähtyi sissiliikkeen vastarintaan. Vallankumoukselliset alkoivat saada lisää kannattajia. Meksikossa järjestön tukivoimaksi oli jo siirtynyt Cuuban vallankumouksellinen opiskelijajärjestö. Heinäkuussa 1958 Venezuelassa järjestetyssä Kuuban vallankumouksellisten kokouksessa Castro asetettiin koko liikkeen johtoon. Sissit aloittivat etenemisen Orientin maakunnasta kahtena joukkona. Che Guevaran johtamat joukot valtasivat Santa Claran 27.12.1958 ja Castron veljesten joukot (Camillo Cienfuegos) valtasivat Santiago

de Cuban sekä Guantanamo. Vuoden lopulla sissit lähestyivät Havannaa. Batista joukkoineen pakeni Kuubasta uudenvuoden yönä 1959.

Sosialistinen Kuuba

Castro nimettiin pääministeriksi 16.2.1959. Toukokuussa käynnistettiin maa uudistus, jossa yli 1000 eekkerin maaomaisuudet kansallistettiin ja ulkomainen maanomistus kiellettiin. USA päätti lopettaa sokerin oston Kuubasta ja Castron hallitus haki apua Neuvostoliitosta. Anastas Mikojanin Kuuban vierailun yhteydessä 6.2.1960 maiden välillä solmittiin kauppasopimus. Sokeria vastaan Kuuba sai koneita, lannoitteita ja öljyä. Shell, Esso ym. kieltäytyivät jalostamasta Neuvostoliitosta tuotua öljyä. Tämän takia Kuuba kansallisti USA:n öljynjalostamot ja takavarikoi kaiken Kuubassa olleen yhdysvaltalaisen omaisuuden. Huhtikuussa 1961 USA yritti Castron syrjäyttämistä, mutta Siikojenlahden maihinnousuoperaatio epäonnistui täysin. Joulukuussa 1961 Castro julisti maan siirtyvän sosialistiselle kehitysuralle. Heti 7.2.1962 Yhdysvallat julisti Kuuban kauppasaartoon, joka jatkuu edelleen.

Vietnamin imperialismin vastainen taistelu

Vietnam kuului yhdessä Laosin ja Kambodžan kanssa vuodesta 1885 Ranskan Indokiinaan. Toisessa maailmansodassa tämän alueen otti Ranskalta haltuunsa Japani. Kommunistit organisoivat jo sodan aikana siirtomaavallan vastaista toimintaa, joka oli osa sosialismin puolesta käytävää taistelua. Syntyi mm. Viet Minh-liike. Sodan jälkeen Japanin hävittyä sodan julisti Ho Tši Minh 2.9.1945 Vietnamin itsenäiseksi. Ranska kuitenkin halusi pitää entisen siirtomaansa ja valtasi v. 1946 Vietnamin eteläosat. Tästä alkoi Indokiinan sota, joka päättyi Ranskan tappioon. Ranskan ja Vietnamin Demokraattisen tasavallan välinen rauha solmittiin 1954. Samalla sovittiin siirtomaavallan lopettamisesta. Etelään 17. kääntöpiirin eteläpuolelle syntyi keisarin hallitsema itsenäinen valtio. Siellä vallan kaappasi Ngo Dinh Diem ja julisti 26.10.



Kuva: Heikki Männikkö

DDR:ssä käynnistettiin 1950 luvun lopulla Leunan kemiantehdas, joka oli silloin suurimpia alan laitoksia Euroopassa. DDR:n jälkeen tehdas myytiin 1 eurolla kilpailijoille ja tuotanto lopetettiin. Kuva entiseltä Thälmanplatsilta tislaukolonnien suuntaan.

1955 Etelä Vietnamin itsenäiseksi tasavallaksi, jota USA alkoi voimallisesti tukemaan.

Pohjois-Vietnam suuntautui sosialistiselle kehityslinjalle jo 1954. Siellä aloitettiin maareformi ja suuntauduttiin sosialistiseen yhteiskuntakehitykseen. Etelässä syntyi v. 1957 kansallinen vapautusrintama taistelemaan Yhdysvaltojen miehitystä vastaan, joka nyt oli ottanut Ranskan paikan maan miehittäjänä. USA lisäsi apuaan Etelä-Vietnamille vuonna 1963 tapahtuneen sotilasvallankaappauksen jälkeen. Vuonna 1964 Tonkininlahden välakohtauksen jälkeen USA aloitti Pohjois-Vietnamin pommitukset ja alkoi lähettää vuodesta 1965 amerikkalaisia sotilaita maahan. Loppuvaiheessa yhdysvaltalaisia sotilaita taisteli Etelä-Vietnamissa n. 530 000. Etelä-Vietnamin hallituksen ja kansallisen vapautusrintaman välillä aloitettiin v. 1969 alussa neuvottelut rauhansopimuksesta, joka allekirjoitettiin tammikuussa 1973. Etelä-Vietnam jaettiin hallituksen ja vapautusrintaman hallitsemiin lukuisiin alueisiin. Vietnam jäi edelleenkin jaetuksi valtioksi. Lopullinen yhdistymistaistelu alkoi alkuvuodesta 1975, kun Pohjoisen joukot aloittivat hyökkäyksen maan yhdistämiseksi. Saigon vallattiin 30.4.1976 ja se sai nimen Ho Chi Minhin kaupunki. Virallisesti maa yhdistyi heinäkuussa 1976.

Imperialismi murtui sosialismin puolesta taistelussa

Kuuban ja Vietnamin siirtyminen sosialistiselle kehityslinjalle oli selkeä osoitus siitä, että vain sosialistinen järjestelmä kykeni turvaamaan kansakunnan itsemääräämisoikeuden. Se oli mahdollista vain sosialististen maailmanjärjestelmän kasvaneen voiman ansiosta. Kuuban ja Vietnamin taistelu itsenäisyyden ja sosialismin puolesta muodostui koko maailman työväenluokan yhteiseksi taisteluksi.

Yhteiskunnallinen luokkajako- epädemokratian juuret

Kansan äänen numerosta 5/19 numeroon 4/22 julkaistu kirjoitus-sarja Historiallisen materialismin perusteista on ollut ja on edelleen asiantuntevuudessa huomionarvoista luettavaa. Tosiaan: alkuyhteisöjen ja sosialismin väliin mahtuu kolme orjuusjärjestelmää, eli orjat ja orjanomistajat, feodalis-mi eli maaorjuus ja nykyisinkin vallitseva kapitalismi eli palkka-orjuus.

Orjuusjärjestelmän eräänä oleellisenä tunnusmerkkinä voi pitää luokkajaon syntymistä ja kehittymistä. Luokkajako jatkuu vielä sosialismissa, mutta antagonistinen eli so-vittamaton luokkajako tulee poistumaan. Samoin markkinatalous jatkuu ehkä pitkäänkin, mutta suunnitelmallisesti ympäristö huomioiden eikä kuten kapitalismissa, hallitsemattomana tuotannon anarkiana, missä voittojen tavoittelu on

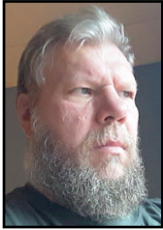
kaikki kaikessa tyyliin keinoilla millä hyvänsä.

Nykyään puhutaan hieman hämärtäen yleemmästä-, keski- ja alemmasta luokasta, joiden suhdetta toisiinsa ei sen kummempin analysoida. Nuo väestökerrokset, sosiaaliluokat, ovat marxilaisen tulkinnan mukaan porvaristo, pikkuporvarit ja ehdottomana enemmistönä oleva proletariaatti. Kapitalismiin pohjautuvassa yhteiskunnassa luokkajako on antagonistinen, ristiriitainen tuotannon yhteiskunnallisen luonteen ja yksityiskapitalistisen omistumuodon välillä. Tilanne työnantajan ja palkkатыöläisen osalta on epäyhdenvertainen, todellisemman demokratian vastainen.

Mitä sitten tarkemmin sanoen luokat ovat? Parhain näke-

mäni selvitys tästä löytyy V.I. Leninin mielestäni edelleen oikeaan osuvas-ta päättelystä: ”Luokiksi nimitetään suuria ihmisryhmiä, jotka eroavat toisistaan sen mukaan, mikä on niiden paikka historiallisesti määräytyneessä yhteiskunnallisen tuotannon järjestelmässä, mikä on niiden (enimmäkseen laeilla vahvistettu ja määritelty) suhde tuotantovälineisiin, minkälainen on niiden osuus työn yhteiskunnallisessa organisaatiossa, ja siis millä keinoin ja missä määrin ne saavat sen osan yhteiskunnallisesta rikkaudesta, joka on niiden käytettävissä.”

Sosialismissa luokkavastakohtaisuudet tasoituvat, jotka vasta kommunismiin siirtyessä lopullisesti katoavat. Ajallisesti tässä kehitysprosessissa menee varovaisen arvion mukaan satoja vuosia. Kommunismia pelätään, koska



sen perusteita ei ymmärretä, mikä on itsestään selvää, mikäli tiedot poimitaan pelkästään porvarillisista valamedioista. Porvaristo tekee kaikkensa pääoma-piirin puolesta, jotta heidän asemansa yhteiskunnan todellisina hallitsijoina säilyisi.

Vieläkin kuulee kauhutari-noita, missä kommunismi nähdään kaiken yksityisomistuksen vastustajana. Yksityisomistuksessa olevat suurimmat tuotantolaitokset varmaan kansallistetaan. Mutta kyllä henkilökohtainen omaisuus on sallittua, ei sitä jaeta muille yhteiseksi. Yhteiseksi, sosialismin oloissa vielä valtion omaisuudeksi, tulevat mm. tehtaot, kaivokset, pankit yms.

Ei kansan enemmistö, lähes kaiken yhteiskunnallisen rikkauten

tuottaja, tyhmää ole, se pystyy mihin vain, mikäli annetaan mahdollisuus tulla hallitsemaan omaa elämää ilman, että sitä johdettaisiin tahallisesti harhaan, mitä pääoman-edustajien ja heidän lakeijoiden toimesta vielä tänään tapahtuu.

Ajatelkaa, kaikki voisi olla toisin, näennäisdemokratian sijaan todelliseen kansanvaltaan, missä enemmistö todellisuudessa hallitsisi vähemmistöä, pitäisi sen ns. kurissa, eikä päinvastoin niin kuin nykyään porvarillisissa, parlamentarisissa demokratiassa tapahtuu. Köyhyysrajan alapuolella elävien määrä vain kasvaa, kansalaisten kaikinpuolinen manipulointi ja kontrolliointi lisääntyy. Muistaakseni Jarkko Laine taisi nuoruudessaan osua oikeaan todetessaan, että ”me vain nukumme, mutta systeemi valvoo.” Olisi jo korkea aika havahtua todellisuuteen.

Kai Leivo Lohja

Onko Ukrainan valtakoneisto fasistinen?

Median totuuksia

Ylen TV 2:n Ajankohtaisessa kakko- sessa 6.5.2014 toimittaja Marja Man- ninen vakuutti Kiovassa kirkkain sil- min, että Ukrainan vallankaappauk- sen jälkeen nimetty hallitus ei ole fasistinen eivätkä myöskään sii- nä olevat neljä Svoboda (Vapaus) -puolueen ministeriä ole fasiste- ja. Näin siitäkkin huolimatta, että jo- pa EU muutama vuosi sitten varoit- ti esimerkiksi kyseisestä puolueesta sen uusnatsiityhteyksien takia.

Helsingin Sanomissa 26.5.2014 toimittaja **Suvi Turtiai- nen** kirjoitti **Erkki Tuomiojan** Kio- van hallintoa puoltaneen blogin pohjalta: ”Myös ulkoministeri Erk- ki Tuomiojan mukaan Venäjän-mie- liset ovat lähempänä fasisteja, jos ideologian määritelmäksi otetaan muun muassa etnisyyteen pohjau- tuva nationalismi, demokratian hal- veksinta ja vastustajien väkivaltai- nen kohtelu. ’Itä-Ukrainassa - - sepa- ratisteiksi kutsutut aseistetut toimi- jat ja heidän kansainväliset tukijan- sa täyttävät lähes kaikki edellä mai- nitut fasismin tunnusmerkit, aina- kin huomattavasti selkeämmin kuin tällä polttomerkillä leimattu Kiovan hallitus’”.

Tuomioja unohti kuitenkin tärkeitä fasismin tunnusmerkkejä kuten mm. sen, että fasismi on mää- ritelty myös kapitalismin ja imperia- lismin äärimmäiseksi ilmenemis- muodoksi. Tätä toteutti kirkkaim- massa muodossaan saksalainen natsismi 1930- ja 1940-luvuilla. Län- siukrainalaisella nykyisellä fasismilla on juurensa nimenomaan yhteistoi- minnassa tämän saksalaisen edeltä- jänsä kanssa. Ja tämä tuodaan jatku- vasti esin esimerkiksi Ukrainan sisä- ministeriön alaisen kansalliskaartin vapaaehtoispatalojonien tunnuksis- sa ja toimintaperiaatteissa. Kapitalis- mia ja imperialismia edellä mainitun tunnusmerkin yhteydessä edustavat USA ja EU sekä Ukrainan president- ti Poroshenko ja muut oligarkit. Vii- meksi mainituilla on jopa omia ase- voimia Itä-Ukrainassa.

Vallankaappajien hallitus

Suomen Kuvalehti otti tehtäväkseen numerossaan 21.3.2014 esitellä Uk- rainan uutta hallitusta myönteises- sä valossa. Tarkoituksena oli poistaa Venäjällä ja muualla esitetyt epäi- lyt hallituksen fasistisuudesta. Halli- tukseen oli nimetty 20 ministeriä, joista kuusi tuli Isänmaa-puolueesta, neljä Svoboda-puolueesta ja loput 10 määriteltiin sitoutumattomiksi. Lehti luonnehti Isänmaa-puoluelai- sia ja sitoutumattomia maltillisiksi ja Svobodan edustajia nationalisteik- si. Svoboda-puolueesta lehti käyt- tää kuitenkin vielä erikseen nimik- keitä kansallismielinen, populistis- ten ja äärioikeistolainen. Yhteenve- tona lehti toteaa, että valtaosaa mi- nistereistä voidaan pitää maltillisina demokraatteina.

Jo Maidanin tapahtumien yh- teydessä ja useaan otteeseen vii- meisen puolen vuoden aikana on kuitenkin käynyt selvästi ilmi, että fasismi-epäilyt eivät ole olleet lain- kaan tuulesta temmattuja.

Svoboda-puolue

Maidanilla ja monessa muussa pai- kassa svobodalaiset ovat osallistu- neet aktiivisesti yhdessä uusnatsilai- sen Oikea Sektori -järjestön (sittem- min puolueen) kanssa tarkka-ampu- japrovokaatioihin, Leninin patsai-

Helmikuun 2014 Kiovan vallankaappauksesta asti on kansainvälises- sä ja kotimaisessa mediassa käyty kiivasta keskustelua Ukrainan val- takoneiston luonteesta. Ovatko Kiovan hallitus ja sen (sekä USA:n) ylläpitämät Ukrainan väkivaltaorganisaatiot fasistisia vai eivät? En- tä mikä on presidentti Poroshenkon rooli tässä suhteessa? Ja mistä on peräisin nykyinen ukrainalainen fasismi ja miten se ilmenee tänä päivänä maan vaikeassa kriisitilanteessa?

Länsimedia, toimittajat ja länsimieliset poliitikot eivät millään myönnä selkeitä tosiasioita näissä kysymyksissä, vaan tekevät kaik- kensa asioiden kääntämiseksi pääläelleen. Kun helmikuun valla- kaappausta lähdettiin tukemaan, niin sitä oli tuettava sitten loppuun asti. USA:n ja EU:n geopolitiittiset ja taloudelliset pyrkimykset eivät salli minkäänlaista suunnan muutosta omaksutuissa ajattelutavois- sa. Yhteistyöstä myöskään äärintationalistien kanssa ei luovuta. Huo- limatta siitä, että fasistiset ja äärioikeistolaiset voimat ottivat käy- tännössä haltuunsa Maidanin kapinaliikkeen.

Tämä kirjoitus on alunperin julkaistu Kansan äänen numerossa 5/2014. Toimituksessa katsottiin, että olisi tarkoituksenmukaista jul- kaista se uudelleen nykyisin Ukrainassa vallitsevan tilanteen valos- sa. Se toimii myös osaltaan kommenttina siihen, että lännessä pyri- tään jatkuvasti kiistämään järjestäytyneen ja laajamittaisen natsis- min olemassaolo Ukrainassa. Itse artikkelin tekstiä ei ole juurikaan korjailtu, vaikka monet yksityiskohdat siinä ovatkin jo vanhentunei- ta. Keskeinen sanoma on kuitenkin edelleen ajankohtainen. Vanhan kirjoituksen ohkeen on nyt kuitenkin liitetty eräänlaisena päivitykse- nä lyhyt katsaus uudempiin tapahtumiin. Monet asiat eivät ole muut- tuneet miksiäkään kahdeksassa vuodessa.

den ja toisen maailmansodan muis- tomerkkien hävittämiseen, 1940-lu- vun länsiukrainalaisen natsijohtajan Stepan Banderan maineen palautta- miseen jne.

Ukrainan parlamenttitalolla Kiovassa 14.10.2014 svobodalai- set ja muut nationalistit vastusti- vat Itä-Ukrainaan sovittua tulitau- koa ja vaativat samalla erityisase- man myöntämistä entisille UPA:n (Ukrainan kapinallinen armeija) tais- telijoille. Nämä banderalaiset ”met- säveljet” osallistuivat sodan aikana Saksan valtaamaan Ukrainan alueel- la SS-joukkojen myötä tunnettuihin tuhoamisoperaatioihin sekä hävi- tyn sodan jälkeen vielä 1950-luvun alkupuolelle asti palautetun neu- vostovalan vastaiseen maanalai- seen sissitoimintaan. Parlamentti- talolla vaadittiin myös kommunisti- sen ideologian kieltämistä. Hallituk- sen svobodalainen varapääministe- ri **Oleksandr Sytsh** on lähellä näitä banderalaisia ja häntä pidetään ää- rinationalismin ideologina (Komso- molskaja Pravdan Pietarin painos 24.4.-1.5.2014). Pahasti ei erehdytä, jos Svoboda-puoluetta pidetään fa- sistisena organisaationa.

Isänmaa-puolue

Suomen Kuvalehdessä maltillisiksi ja keskusta-oikeistolaiseksi mainit- tu Isänmaa-puolue on lähentynyt jatkuvasti Maidanin ajoista lähtien näitä svobodalaisia uusnatseja. Pää- ministeri **Jatsenjukin** (Isänmaa, nyt vaaleissa Kansanrintama) esiintymi- set ja puheet Itä-Ukrainan tapahtu- miin nähden ovat olleet kuin suo- raan natsi-Saksaa kuvanneista doku- menttifilmeistä. Isänmaa-puolueen johtohahmo **Julia Timoshenko** vaa- ti keväällä Itä-Ukrainan venäjänkie- lisen väestön hävittämistä. Hallitus pääministeri Jatsenjukin johdolla on sallinut Oikean Sektorin katupartioi- den ahdistella entisen presidentin **Janukovitshin** kannattajia, eikä ole pyrkinyt selvittämään kommunisti- sen puolueen puheenjohtajan mur- hayritystä ja asunnon polttoa. Myös- kään Odessan keväistä ammattiliit- tojen rakennuksen murhapolttoa ei ole alettu tutkia. Saati sitten male- sialaisen markustajakoneen alasam- pumista, joka selvästi yritetään pain- naa unohduksiin. Kommunistisen puolueen toiminta parlamentissa kiellettiin. Eivätkö jo nämäkin esi- merkit osoita myös Isänmaa-puo- lueen edustajien ajautuneen avoi- men fasismin kannalle?

Sitoutumattomat

Sitoutumattomista ministereistä osa on lähinnä ammattipohjalta, mutta esimerkiksi opetusministeri **Sergei Kvit** on lähellä ”banderalaisia” (em. Komsomolskaja Pravda). Kymme- nestä sitoutumattomasta ministe- ristä on epäilemättä joillain muilla- kin läheisiä suhteita äärintationalis- teihin. Eivät sitoutumattomatkan ole millään lailla puuttuneet esi- merkiksi pääministeri Jatsenjukin linjan toteuttamiseen, vaan ovat ol- leet yksimielisesti sitä kannattamas- sa. Sitoutumattomien ministereistä olivat Suomen Kuvalehdenkin mu- kaan keskeisissä tehtävissä Maidanin aukiolla ainakin terveysministeri **Oleg Musiy**, kulttuuriministeri **Jev- gen Nyshtshuk** sekä nuoriso- ja ur- heiluministeri **Dmytro Bulatov**. Li- säksi edellä mainittu opetusministe- ri ja yliopiston johtaja Sergei Kvit tu- ki aktiivisesti opiskelijoidensa osal- listumista Maidanin tapahtumiin.

Hallitus kokonaisuudes- saan

Edellä esitettyyn alkuperäiseen hal- litukseen on tullut puolen vuoden aikana muutoksia. Muun muassa puolustusministeri on vaihdettu jo kolmeenkin kertaan tappiollisten ja tehottomien sotaoperaatioiden joh- dosta. Svoboda-puolue ja sen tuke- na vain parlamentissa toimiva Udar- puolue sanoutuivat irti hallitukses- ta, mutta jatkavat kuitenkin tehtä- vissään lokakuun 26. päivän vaalei- hin ja uuden hallituksen muodosta- miseen asti.

Jos alkuperäinen hallitus ei ole kokonaisuudessaan muodol- lisesti fasistinen, niin sen kokoon- panosta kuitenkin valtaosa on käy- tännössä eri asteisia äärintationalis- teja ja näistä osa selviä fasisteja. Svo- bodan ja hallituksen sekä parlamen- tin ulkopuolella olevan Oikea Sekto- ri -puolueen vaikutusvalta on ollut suuri hallituksen toimintaan. Näi- den tehokas katutason ulkoparla- mentaarinen työskentely on johta- nut siihen, että hallitus on toteutta- nut jo puolen vuoden ajan toimen- piteissään lähinnä fasistista politiik- kaa. Eikä varmaankaan kovin vas- tentahtoisesti – ainakaan Donets- kin ja Luhanskin kansantasavalto- jen suhteen.

Pahasti ei myöskään erehdy- tä alkuperäisen hallituksen koh- dalla, jos sitä kokonaisuudessaan luonnehditaan fasistiseksi. Toiminta

on viimeistään osoit- tanut sen.

Huomion ar- voista on myös se, että hallituksen alai- sissa organisaa- tioissa äärintationa- listeilla on merkittä- västi vaikutusvaltaa. Esimerkiksi kansalli- sen turvallisuusneu- voston puheenjoh- tajan paikka on ollut svobodalaisil- la ja varapuheenjohtajan paikka Oi- kealla Sektorilla.

Asevoimat

Helsingin Sanomat kertoi 13.8.2014, että Itä-Ukrainan sotaan osallistuu noin 50 000 henkeä Ukrainan hal- linnon joukoissa. Saman lehden 11.9.2014 numerossa mainitaan pa- hamaineinen Azov-vapaaehtoispataljoona: ”Azov on yksi noin neljäs- täkymmenestä Ukrainan armeijan rinnalla taistelevasta vapaaehtois- patalojonasta. Sen tausta on ääri- oikeistossa, ...”. Jos verrataan näiden patalojonien kokoa esimerkiksi suo- malaiseen jääkäripataljoonaan, joka on vahvuudeltaan keskimäärin 750 henkeä, niin 40 patalojonan yhteis- lukumääräksi saadaan silloin 30 000 henkeä. Tämä on reilusti yli puolet Kiovan hallituksen Itä-Ukrainan jou- koista. Vapaaehtoispatalojonat kuu- luvat muodollisesti sisäministeriön alaisuuteen. Mistä tämä kertoo? Ai- nakin siitä, että vakinaisen armeijan kutsunnat ovat pahasti epäonnistu- neet, mikä onkin ollut yleisesti tun- nettuja. Sotatöihin lähteminen ei ole ollut haluttua virallisen järjestelmän puitteissa. Sen sijaan Oikea Sektori -puolueen ja muiden fasististen ja äärintationalistien ryhmien värväys- toiminta on toiminut samanhenkis- ten keskuudessa huomattavasti tehokkaammin. Käyttövoimana tässä ovat tietenkin olleet Venäjän vastai- suus ja 70 vuoden takaa periytyvä revanssihenki. Neuvostoliiton puut- tuessa tilalle käyvät tähän tarkoituk- seen nyt Itä-Ukrainan venäjänkieli- set ja heidän puolustajansa.

Azovin värvääjä

Demokraatti-lehdessä julkaistiin 3.10.2014 STT:n haastattelu, jossa Azov-pataljoonan värväyskeskuk- sen johtaja **Jaroslav Babytsh** ker- toi näkemyksiään toimittajalle. Ju- tun otsikkona oli ”Sota yhdisti Uk- rainan hallinnon ja äärioikeiston” ja alaotsikkona ”Azov-pataljoona pa- kottaisi Euroopassa asuvat muslimit vaihtamaan uskontoa”. Babytsh julis- ti: ”Hitler teki paljon oman kansansa hyväksi, kun taas Putin tuhoaa omaa kansaansa”. Putinista voidaan ideo- logisesti olla monta mieltä, mutta Babytshin rinnastus on lievästi san- noen yliampuva ja propagandisti- nen. Näin on kai ollut tarkoituksin. Babytsh kiistää Azov-pataljoonan olevan fasistinen tai uusnatsilainen. Miksi patalojoona käyttää sitten tun- nuksenaan toisen maailmansodan aikaisen saksalaisen SS-Reich-osas- ton tyyliä hakaristiä? Itä-Ukrai- nan aluepuolustusjoukoilla on sen sijaan ollut tunnuksenaan Yrjön ris- tin musta-oranssin nauha, joka on jo pitkään ollut Voiton päivän ja an- tifasismien symbolina. Samassa jutus- sa myös azovilaisten ideologi, histo- rian tohtori Oleg Odnozozenko ke- huu Hitlerin sisäpolitiikkaa onnistu- neeksi. Tästä voivat miljoonat nat- sien uhrin olla eri mieltä.

Azovin kaltaisia patalojonia



Tuhoaminen jatkuu niin kauan, kun markkinat halitsevat fasistien tuella.

on 40:n joukossa riittämin. HS 28.9.2014 kirjoitti: ”Esimerkiksi Ai- dar-pataljoona on toiminut juu- ri niin kuin Venäjän ja kapinallis- ten propaganda toittotti jo etukä- teen. Ihmisoikeusjärjestö Amnesty on raportoinut sen jäljiltä pahoinpi- telyjä, ryöstöjä ja sieppauksia”. HS:n 14.9.2014 mukaan ”...Donbass-patal- joona haluaisi kaksinkertaistaa ko- konsa 1200 taistelijaan”. Äärioikeis- toisuus ja natsismi tuntuvat vetä- vän puoleensa nykypäivän Länsi- Ukrainassa.

Ukrainan vaalit 26.10.2014

Edellä esitetyn lähihistorian valossa nyt pidettyjen parlamenttivaalien alustava tulos ei lupaa mitään oleel- lista muutosta Ukrainan valtakoa- neiston tulevaan politiikkaan. Nykyi- nen hallituskin tulee jatkamaan aina siihen asti, kun uusi hallitus on saatu muodostetuksi. Siihen voi kulua ai- kaa. Sen verran eripuraisia ovat vaa- lien voittajaryhmittymätkin esimer- kiksi Itä-Ukrainaan suhtautumises- ta. Puoluelistojen perusteella valiti- tiin noin 430-henkiseen parlamen- tiin puolet sen edustajista. Loput tu- levat alueiden yksittäisistä valituis- ta edustajista. Nämä eivät ole vie- lä selvillä, mutta oligarkeilla ja ääri- nationalisteilla tulee olemaan vah- va edustus näidenkin joukossa. Uus- natseja ja fasisteja ei tule myöskään puuttumaan.

Tämän hetken tietojen mu- kaan on puoluelistoilta tulossa par- lamenttiin kuusi yli viiden prosentin äänikynnyksen ylittänyttä puoluetta tai liittoutumaa. Noin 22 prosentin ääniosuuden keräsivät presidentti Poroshenkon blokki ja pääministe- ri Jatsenjukin Kansanrintama. Kol- manneksi nousi länsiukrainalainen Oma Apu-puolue noin 11:llä prosen- tilla. Lähes 10 prosentin osuudella ylsi neljänneksi entisen valtapuolu- een Alueiden puolueen seuraajaryh- mittymä. Tämä Oppositioiblokki tu- lee olemaan ainoa jollain tavoin ve- näjänkielisiä edustava ryhmä parla- mentissa. Viidenneksi tuli noin seit- semällä prosentilla **Oleg Ljashkon** äärintationalistinen Radikaalipuolue ja kuudentena parlamenttiin pääsi nykyisen sotakiikhoilijan Julia Timo- shenkon Isänmaa-puolue kuudella prosentilla.

Vaikka uusnatsilainen Svobo- da-puolue jäikin parlamentin ul- kopuolelle, niin sen ja Oikean Sek- torin lähellä olevia aktiiveja ja hen- genheimolaisia löytyy kaikista edel- lä mainituista ryhmittymistä Oppo- sitioblokkia lukuunottamatta. Kom- munistinen puolue jäi tunnetuista syistä parlamentin ulkopuolelle. Sii- hen kohdistuneet painostus- ja vai- notoimenpiteet ovat pakottaneet sen lähes illegaalisene toimintaan. Kaiken kaikkiaan vaalitulosta ar- vioitaessa Kiovan valtakoneisto siir- tyi nyt entistä enemmän oikealle ja äärintationalismin suuntaan.

Jaakko Ahvola
Helsinki

Ukrainan operaation uusi vaihe (1/2)

Edellisessä huhtikuun lopun artikkelissa kuvasin tilannetta, joka vallitsi Ukrainassa ennen erityisen sotilasoperaation alkamista ja arvioin itse operaation ensimmäisiä tuloksia. Lukuisten tietovuotojen perusteella Venäjän johto oli jostain ihmeen syystä sitä mieltä, että Ukrainan asukkaat ottavat venäläiset joukot vastaan kukkavihkokin, Ukrainan valtio hajoaa ja Zelenskyi pakenee. Mutta näin ei käynyt.

Kun selvisi, että Venäjän joukkojen hyökkäys oli tyrehtynyt ja joukot vetäytyivät Kiovaista ja Harkovan tuntumasta, niin Istanbulissa alkoi neuvottelut, jotka olivat vähällä päättyä tuloksellisesti. Laadittiin alustavat sopimukset, joita itse pidin mahdollisina vielä konfliktin ensi päivinä ja joita nykyään tarjoilee Elon Musk.

Joukkojen asema tulilinjalla

Koko kesän Donbassissa on käyty taisteluja, joiden tuloksena Venäjän armeija on onnistunut etenemään jonkin verran. Mutta sitten jo syyskuussa Ukrainan joukkojen onnistui saavuttaa huomattavaa menestystä pohjoisessa palauttamalla itselleen Harkovan läänin kokonaan ja jopa osia Luhanskin tasavallasta, joka oli eräällä hetkellä kokonaan vapaa Ukrainan joukoista. Ja lokakuussa ukrainalaiset onnistuivat miehittämään eteläisen Hersonin läänin eräitä osia ja siten alkoivat uhata läänin pääkaupunkia Hersonia.

Tämän artikkelin kirjoittamishetkellä Hersonista evakuoidaan joukoittain siviilejä, jotka eivät tahdo jäädä sodan jalkoihin. Mutta mitäpä näistä siviileistä. Venäläismielisen hallinnon lisäksi kaupungista on jo kuljetettu pois 1700- ja 1800-lukujen venäläisten sotapäälliköiden Ushakovin ja Suvorovin patsaat. Sotiasiantuntijoiden mielestä ukrainalaisten nykyisen suuren ylivoiman

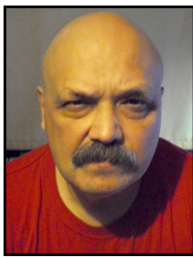
oloissa venäläisten joukkojen on hyvin vaikeaa puolustaa Hersonia. Tästä syystä ei olekaan ihmeellistä, että jo ennen Ukrainan joukkojen Hersonin vastahyökkäystä Venäjän johto teki päätöksen osittaisesta liikekannallepanosta. Puolustusministeri Shoigun ilmoituksen mukaan armeijaan kutsutaan noin 300 000 henkeä.

Liikekannallepanosta

Liikekannallepanon julistamisen välttämättömyyttä on jo pitemmän aikaa käsitelty asiantuntijatasolla. Asiantuntijoiden ja jopa niidenkin joukossa, jotka periaatteessa tukivat sotilasoperaatiota, oli paljon epäilijöitä. Eräiden mielestä liikekannallepanon julistaminen oli myöhässä, koska vihollinen oli jo alkanut saada uudempiä aseita ja oli viemässä päätökseen uusien joukko-osastojen muodostamisen. Toisten mielestä liikekannallepano oli huonosti järjestetty ja se vain kärjisti entistään sosiaalista jännitystä yhteiskunnassa. Valitettavasti epäilijät olivat oikeassa. Eräillä paikkakunnilla liikekannallepano oli kaoottista.

Oli useita tapauksia kutsut- taessa armeijaan eläkeläisiä ja yleensä asepalveluun keltovotonta väkeä, opiskelijoita, suurten lapsiperheiden isiä, vakavasti sairaita ja jopa ulkomaanlentojen pilotteja. Eräillä paikkakunnilla sotilaat ja poliisi pidättivät satunnaisia vastaantulijoita. Toisaalta saatettiin myös hylätä vapaaehtoinen jostain ihmeellisestä syystä. Oli sellaisia- kin tapauksia, kun armeijaan kutsutut joutuivat itse ostamaan itselleen välttämättömät varusteet hengissä pysymiseksi sodan oloissa.

Liikekannallepanon virheet joutui tunnustamaan myös presidentin lehdistösihteeri Peskov toteamalla, että on pakko suorittaa epätavallinen, mutta hyvin tarpeellinen työ virheiden korjaamiseksi ja tätä työtä ”nykyään tekevät kotimaamme toimittajat ja kansa-



Sergei Skvortsov

laisjärjestöjen edustajat”. Miten kaikki tämä oli mahdollista? Syynä oli voimistunut hallinnollinen kaaos valtiollisen toiminnan kaikilla aloilla. Erään analytikon mukaan kaikki ylhäältä tulevat käskyt täytetään äärimmäisen suoraviivaisesti ja pienimmällä mahdollisella tulosten ymmärtämisellä.

Nyt liikekannallepano näyttää lähestyvän päätöstään. Osa virheistä on todellakin korjattu, noin 10 000 virheellisesti armeijaan joutunutta on palautettu koteihinsa ja heille on jopa luvattu maksaa ”hyvitys”. Mutta kyse ei ole ainoastaan virheistä, vaan siitä, että sosiaalisen jännityksen kasvun syynä ei ole ollut vain syntynyt epäjärjestys. Jos tähän asti väestö on kokenut erityisen sotilasoperaation jonkinlaisena sen arkielämästä kaukaisena tapahtumana, niin nyt liikekannallepano on koskettanut valtavaa määrää ihmisiä. Jos aiemmin taisteluihin osallistui lähinnä ammattilaisia, jotka suostuivat enemmän tai vähemmän vapaaehtoisesti jatkamaan palveluaan armeijassa, niin nyt armeijaan on otettu siviiliväestöä, olkoonkin että se on joskus suorittanut asepalveluksen.

Merkittäviä tapahtumia

Tämän kaiken tuloksena viranomaisen kannatus on hiipunut merkittävästi. Tässä asiassa olen samaa mieltä Venäjän pääpropagandistin Margarita Simonjanin kanssa siitä, että ”poliittiset teknologit muistelevat nykyään taannoista eläkeuudistusta vain koululaisten aamukokouksena”. Tämä on jo vakava asia, koska jääkaappi voittaa aina television ja Venäjän kansalaisten elintaso laskee nopeasti ja uhkaa realistisesti johtaa

sosiaalsiiniin mul- listuksiin. Tänä aikana tapahtumien kulku on kiihtynyt entisestään. Syyskuun 26. päivän vastaisena yönä Nord stream- kaasujohdolla suoritettiin ti- hutyö, jonka tuloksena johto lakasi toimimasta. Valitettavasti en pysty varmasti sanomaan, kuka on syyllinen tähän tapahtumaan, koska vahinkoa aiheutui konfliktin m- lemmille osapuolille - sekä Venäjälle että Länsi-Euroopalle. Muuten voimistuvan vastakkain asettelun olois- sa voidaan tehdä myös vähemmän järkeviä päätöksiä.

Sitten jo muutaman päivän kuluttua liikekannallepanon alkamisesta eli 23.-27. syyskuuta suoritettiin kansanäänestys täysin tai vain osittain Venäjän joukkojen miehittämien Donbassin, Hersonin ja Zaporizhzhjan alueiden liittämistä Venäjään. Virallisten tietojen mukaan liittämisen puolesta äänesti noin 90 % äänestykseen osallistuneista ja jo 5. lokakuuta presidentti Putin allekirjoitti lain kyseisten alueiden liittamisestä Venäjään.

Ukrainan vastaus seurasi välittömästi

Tutkinnan mukaan vuonna 2018 avatulla Krimin sillalla, joka yhdistää Krimin ja Krasnodarin aluepiirin, tapahtui aamulla 8. lokakuuta räjähdys sillan yli ajaneessa kuorma- autossa. Sen tuloksena syttyivät tuleen ja räjähtivät myös sillalla olleet säiliövaunut. Neljä henkeä sai surmansa ja silta kärsi huomattavia vaurioita. Uhreja olisi voinut olla huomattavasti enemmän, jos kuormurin kuljettaja ei olisi siirtänyt ajoaan perjantai-illasta lauantai-aamuun, kun liikenne ei ollut enää niin vilkasta.

Aikoinaan Krimiltä valittu senaattori Olga Kovitidi nimitti Krimin siltaa ”maailman parhaiten vartioituksi kohteeksi”. Ehkä sodan oloissa se pitääkin paikkansa, mutta Neuvostovalan jälkeiselleholtit-



tomuudelle eivät viranomaisetkaan ole voineet mitään. Tutkintakomitean kansalaispiireille toimittaman selonteon mukaan räjähdelaissa ollutta kuorma-autoa ei ollut tosi- asiassa tarkastettu ja sillan ylittäneidenkin mielestä tarkastukset olivat olleet ylimalkaisia.

Nyt siltaa korjataan vauhdikkaasti. Virallisten tietojen mukaan junaliikenne on palautettu ennalleen. Autoliikenteen puolella sillan voivat ylittää vain henkilöautot, kun taas rahtiliikenne tapahtuu lautoilla tai Pohjois-Krimin kautta. Tämän tapahtuman tuloksena Krimin sillan vaurioituminen vaikuttaa merkittävästi Krimin ja koko eteläisen Ukrainan logistiikkaan erityisope- raation toteuttamisessa ja toimii mahdollisesti alkusoihtona Ukrainan asevoimien pääiskulle etelässä.

Asialla on toinenkin puoli. Krimin sillalla on sekä strateginen että kansantaloudellinen, mutta Venäjän valtiollisen propagandan ponnistusten tuloksena vielä suurempi symbolinen merkitys. On kaikinpuolin korostettu Putinin lausuntoa siitä, ettei tsaarin eikä Neuvostoliiton aikana sellaista siltaa olisi pystytty rakentamaan. Tosiasiassa, kun Ukraina oli osa Neuvostoliittoa, niin sellaista siltaa ei tarvittukaan. Tästä syystä Krimin sillan räjäyttäminen oli merkittävä isku viranomaisten arvovallalle, jotka eivät pystyneet huolehtimaan niin tärkeän kohteen turvallisuudesta.

Sergei Skvortsov, 24.10.2022
NKPn keskuskomitean ensimmäinen (pää-)sihteeri

-2. osa lehden seuraavassa numerossa

Kahdeksan vuotta Maidanista

Toimittaja Laura Halminen kirjoitti Helsingin Sanomissa 25.3.2022 puolitoistasivuisen artikkelin ”Millainen on Ukrainan joukkojen Azov-rykmentti?” Teksti päättyy tutkija Teemu Saressalon toteamukseen: ”Azov edustaa kuitenkin vain joitakin prosentin kymmenesosia Ukrainan asevoimista.”

Herää kysymys, että onko tässä kaikki? Kun tarkoitetaan asevoimien natseja. Azovissakin todetaan kirjoituksen mukaan olevan korkeimmillaan 10–20 prosenttia sotilaista natseja. Muita vastaavanlaisia pataljoonia tai rykmenttejä ei tekstissä juurikaan mainita. Lukija voi saada herkästi kuvan, että natsit ovat lähes täysin marginaalissa Ukrainan armeijassa. Niihin ei kannata kiinnittää erityisempiä huomioita. Natsipataljoonista puhuminen olisi siis silkkaa propagandaa.

Kiusallista lännen maineelle on ollut tukea natseja sodan tähän astisissa vaiheissa. Kun kaikki vähänkin asiaan perehtyneet tahot ovat tiedonneet, että lännen kouluttamat natsi- ja äärikansallismieliset joukot ovat muodostaneet Ukrainan armeijan keskeisen ytimen, niin asialle on katsottu olleen välttämätöntä tehdä jotain.

Se jotain on ollut natsien olemasaolon lähes täydellinen kieltäminen. Huolimatta siitä, että vuodesta 2014 asti on kansainvälisissä tietolähteissä ollut riittävästi dokumentointia ukrainalaisesta natsismista koko laajuudessaan.

Mariupolin kaupunki oli azovilaisten natsien kotipaikka sekä toiminta- ja vastuualue. Kun toukokuun lopulla 2022 nämä joukot antautuivat Azovstalin terästehtaan uumenista Venäjän joukko-osastoille, niin käytännössä siihen päättyi Azovin pataljoonan (rykmentin) värikäs historia – ainakin toistaiseksi. Ukrainalaisia sotilaita oli kaikkiaan noin kaksi ja puoli tuhatta, joista reilusti yli puolet oli azovilaisia ja muut näiden tukijoukkoja. Myöhemmässä vankienvaihdossa Venäjä vapautti 215 ukrainalaista sotavankia ja sai vaihdossa takaisin 55 venäläistä. Ensin mainittujen joukossa oli Azovin natsipataljoonan komentaja Denys Prokopenko ja hänen neljä apulaiskomentajaansa. Takaisin saatujen venäläisten mukana tuli myös pidätettyä ollut ukrainalainen, mutta venäjämielinen oligarkki ja poliitikko, Viktor Medvedtshuk. Azovilaisten komentajat sijoitettiin sopimuksen mukaan Turkkiin aina sodan loppuun

asti pysyviksi. Vankienvaihdon epäsuhdetta on kritisoitu Venäjällä.

Zelenskyi ja natsit

Ote Helsingin Sanomista 2.3.2022 Juuso Määttäsen jutusta. Ukrainan presidentti Zelenskyi piti 24.2 puheen, joka oli suunnattu mm. Venäjän kansalle:

”Teille kerrotaan, että olemme natseja. Mutta voiko kansa, joka uhrasi yli kahdeksan miljoonaa henkeä voitossa natsismia vastaan, tukea natseja? Miten minä voin olla natsi?”

Zelenskyi on viime aikoina useamminkin toistanut, esimerkiksi haastatteluissaan, tätä samaa teemaa. Yleensä hän on lisännyt siihen vielä perustelun, että hänellä, juutalaisena, ei voi olla mitään tekemistä natsismien kanssa. Tuskin häntä on kuitenkaan henkilökohtaisesti kritisoitu ja väitetty hänen kuuluvan ukrainalaisiin natsijärjestöihin, vaan siitä, että hän ei ole puuttunut natsien häikäilemättömään toimintaan. Tunnettua on, että Zelenskyi on myötäillyt natseja ja päästänyt näitä levittämään vaikutustaan myös julkishallinnon piiriin. Samaa tapahtui myös presidentti Poroshenkon aikana. Saksalaistyyppinen natsismi on Ukrainassa saanut

huomattavaa jalansijaa. Piilevänä ilmiönä se nousi pinnalle hyvin voimakkaasti vuoden 2014 tapahtumien yhteydessä.

Natsijärjestöjen marssit, väkivaltainen käyttäytyminen, toisen maailmansodan sotilashautausmaiden muistomerkkien tuhoaminen, natsikulttuurin tuominen koulujen opetukseen, ukrainalaisten sodanaikaisten, banderalaisien natsijohtajien ja kollaboraattorien kunnian palauttaminen, natsisymbolien julkinen käyttäminen jne. ovat näkyviä esimerkkejä natsismien vaikutuksesta. Nämä ovat kaikki täysin ristiriidassa siihen nähden, mitä Zelenskyi puheissaan toi esille. Ukrainalaisilla natseilla oli myös oma osuutensa presidentin mainitsemiin kahdeksaan miljoonaan uhriin sodan aikana. Natseilla on myös lukuisia sodankäyntiin liittyviä organisatioita. Tunnetuimpia näistä lienevät Azovin ja Aidarin pataljoonat.

Viime loppusyksynä 2021 äänestettiin YK:ssa natsismien torjuntaan liittyvästä päätöslausumasta. Ukraina ja Yhdysvallat olivat ainoat maat, jotka olivat päätöslausuman hyväksymistä vastaan.

Ukrainan kommunistisen puolueen sivuilla 1.12.2021 ker-

rottiin presidentti Zelenskyin myöntäneen ”Oikea sektori”-natsijärjestön komentajalle Dmitri Kotsiubailolle Ukrainan virallisen sankarin arvonimen ja arvostetun kultatähtimitalin. Kunniakirjan ja mitalin luovutus tapahtui Zelenskyin toimesta Ukrainan parlamentin istunnon yhteydessä. Kotsiubailo esiintyi militanttina tietenkin maastopuku yllään. Näin valtio oli osoittanut yhteenkuuluvaisuutensa natsilaisiin toimijoihin.

Ukrainan kommunistisen puolueen sivut suljettiin viime vuodenvaihteessa. Puolue oli ollut kiellettyä vuodesta 2015 alkaen. Se oli kuitenkin pyrkinyt toimimaan ja pitämään verkkosivujaan yllä sulkemiseen asti. Sivuille oli tuotu jatkuvasti esille kirjallista ja kuvallista aineistoa natsien toiminnasta aina vuodesta 2014 alkaen. Vaaleihin osanotto oli ollut tietenkin estettyä. Puolueen pääsihteeri Petro Simonenkon tilanteesta ei ole ollut tarkkaa tietoa. Viimeisen tiedon mukaan hän osallistui 28-29.10.2022 Kuubassa pidettävään kansainväliseen kommunististen ja työväenpuolueiden 22. kokoukseen.

Jaakko Ahvola

KANSAN ÄÄNI KUULUU MUUTOKSEN PUOLESTA

Suomessa tietävät, miten toisten tulee elää

Suomalaiset ovat viime aikoina olleet läikähtyä omahyväisyyteen-sä. Nyt tämä uho näyttää laantu-van, eihän sitä koko ajan jaks-a ol-la maailman paras, vaikka mie-li tekisi. Tämä paremmuusajatte-lu on lähtöisin läntisestä kristilli-sestä arvoyhteisöstä, jonka jäse-niä ja mallioppilaita me olemme.

Ensimmäisen maailmansodan länti-set voittajavaltiot nöyryyttivät Sak-saa petomaisilla rauhanehdoilla, saattaen Saksan kansan äärimmäi-seen kurjuuteen. Pelastajaksi nousi Adolf Hitler natsipuolueineen. Kapi-talistit Saksassa ja muissa maissa nä-kivät Hitlerissä pelastajan kommu-nismin kauheudelta ja tukivat nat-seja taloudellisesti. Saksan noustua uudelleen sotilasmahdiksi läntiset demokratiat USA, Ranska ja Iso-Bri-tannia ohjeistivat sitä hyökkäämään Neuvostoliittoa vastaan siinä toivos-

sa, että molemmat vuodattavat ve-rensä kuiviin ja sen jälkeen läntinen arvoyhteisö kukistaa yhteistuumin voitolle jääneen osapuolen. Tavoi-te oli mitä ihanin, tuhota kaikkien demokraattien vastustama pahan valtakunta, Neuvostoliitto ja saada hyötykäyttöön Saksan siirtomaat ja teollisuus. Mutta taas kävi, miten ei ollut suunniteltu. Hitler hyökkäsi ensin Englantiin ja läntiset demo-kratiat joutuivat vastentahtoiseti taistelemaan Neuvostoliiton rin-nalla omaa syöttilästään natsi-Sak-saa vastaan.

Seuraava yritys pahan val-takunnan Neuvostoliiton hävit-tämiseksi onnistui, kun yhdysval-talaiset vaaliasiantuntijat varmisti-vat Boris Jeltsinin uudelleenvalin-nan Venäjän presidentiksi. Kolme toverusta Ukrainan presidentti Leo-

nid Kravtshuk, Valko-Venäjän Sta-nislav Shushkevitch ja Venäjän Boris Jeltsin päättivät Valkovenäläisessä metsikössä yksimielisesti lakkauttaa Neuvostoliiton. Koko vapaa maail-ma iloitsi Neuvostoliiton lakkaut-tamisesta. Mutta mikään muu kuin herran armo ei ole ikuista ja runsai-den ruokajuomien uuvuttama Boris Jeltsin luovutti ihan demokraattises-ti Venäjän presidenttiyden seuraa-jalleen Vladimir Putinille. Taas sattui sellaista, mitä ei ole ennen sattunut.

Kristikansa huokaa ihmisten tappamista ja tuhoa Ukrainassa, mutta Yhdysvaltojen aseeteollisuu-den osakkeet nousevat. Porvari ei opi omasta eikä muiden kokemuk-sesta mitään, sen pitää aina työntyä toisten asioita sotkemaan.

Viljo Heikkinen Lapinlahti, 28.8.2022

Parapsykologiaa ja muuta humpuukia

Sheila Ostrander ja Lynn Schroe-der julkaisivat kirjan ”Parapsyko-logiaa Neuvostoliitossa” (Kirjayh-tymä,1975), missä käsiteltiin mai-nitun ilmiön saavutetuista tutki-mustuloksista. Mitä parapsykolo-gia sitten on? Lyhyesti parapsyko-logia tutkii vielä tunnistamatto-mia ns. paranormaaleja ilmiöitä ja tilanteita kuten telepatiaa, ufoja yms. Hyvin usein päällimmäisek-si tunteeksi jää pintaan käsitys, että yritetään etsiä sellaista, mi-tä todellisuudessa ei edes ole ole-massa. Tuntuu että paranormaali-en ilmiöiden etsijät elävät osit-tain jossain ihmeellisessä fanta-sia-maailmassa.

Että tieteellistä kommunismia kan-nattavassa Neuvostoliitossa hai-rahduuttiin parapsykologian tutki-miseen, voi tuntua yllättävältä. Vie-lä yllättävämpää on Kustannusliike Edistysten toimesta julkaistu Aleks-ander Dubrovin ja Veniamin Puski-nin kirjoittama teos ”Parapsykolo-gia ja moderni luonnontiede” (Prog-ress,1986) missä yritetään todistaa marxilaisittain parapsykologian pe-rusteiden olevan todellisuutta reaa-limaailmassa. Uskokoon ken tahtoo! **Uskonasioihin ajautuu myös tunnettu tiedemies filosofi Karl R.Popper** (1902-1994) väittäessään ettei marxilaisuus täytä tieteen tun-nusmerkkejä, sillä marxilaisuus ei hänen mukaansa ole periaattees-

sa osoitettava vääräksi. Eikö ole-kin kauheata! Marx muutti teoriaa tilanteen mukaan, mikä Popperin mielestä teki siitä näennäistiedettä, vaikka juuri teorian kehittyminen ja eteenpäin vieminen on mielestäni eräs tärkeä osoitus tieteellisyydestä. Positivismin verifiointi eli to-dentamisperiaatteen vähättelemi-nen kuului Popperin asevarastoon, jonka tilalle hän tarjosi falsifiointia eli kumoamista.

Popperin käsityksistä poike-ten asteittain kehittävä tiede ei itseään korjaavana prosessina ole kumoamista, vaan yleensä vähit-täistä kasautumista vankan perus-tan päälle. Popperin tunnetuin teos on epäilemättä ”Avoin yhteiskunta ja sen viholliset”, jossa hän paljastaa antikommunistisen katsomuksen-sa. Kirjaa on porvarillisissa tiedotus-välineissä ylistetty, mutta kokonaan on unohdettu vuonna 1968 julkais-tu vastine Popperin kirjaan, eli mer-kittävän brittiläisen marxilaisen fi-losofin Maurice Cornforthin (1909-1980) erinomainen ”The Open Phi-losophy and The Open Society”. Saa-dakseen tieteellisen käsityksen filo-sofiasta ja yhteiskunnasta, kannat-taa lukea myös Cornforthin teos ”Science versus Idealism : An Exami-nation of ”Pure Empirism” and Mo-derne Logic ”.

Kun Popperin näkemykset jättävät paljon toivomisen varaa, voidaan samaa sanoa vielä suurem-malla syyllä kotimaisen Matti Puola-kan (1947-2018) käsityksistä joissa marxilaisuus yritetään kumota marxilaisella terminologialla.Puolakka oli Uusi historia ry. nimisen yhdis-tyksen kantava voima, missä histo-riaa todella yritetään kirjoittaa uu-siksi vahvasti antikommunistisen asenteen hengessä. Mielestäni yri-tykset kumota marxilaisuus perus-teiltaan ovat kerta toisensa jälkeen epäonnistuneet. Popperin, Puola-kan ja vastaavien teorioista tulee minulle vahvasti mieleen Engelsin poleeminen kiistakirjoitus eli ”Anti-Dühringin” loppupäätelmä silloisen ”tieteen mullistajan” Eugen Dührin-gin opeista: suuruudenhulluudesta johtuvaa syyntakeettomuutta. Siitä-hän marxilaisuuden kumoajat tun-tuvat kärsivän, ehkä tietämättään.

Paljon olisi tehtävissä myös kotoisen Vasemmistoliiton riveis-sä. Mieleen tulee V.I.Leninin teos ”Vasemmistolaisuus lastentautina kommunismista”. Ehkä Vasemmisto-liittolaisten kannattaisi lukea mainit-tu kirja uudestaan ja yrittää päästä ”penikataudista” eroon, koska yh-teiskunnan tulevaisuus kuuluu kui-tenkin kommunismille.

Kai Leivo, Lohja

Palopaikka tulisi eristää

YK on lähtenyt siitä, että ”palo-paikka tulee eristää”, että vahin-got saadaan rajattua. Tämä tar-koitti asevientikieltoa sotaa käy-viin maihin. Sodilla on välittömiä ja välillisiä seurauksia, joista välit-tömät näkyvät uutiskuvissa mate-riaalisina tuhoina, kuolonuhreina ja loukkaantuneina, välilliset pa-kolaisuuksina, osallisten talouk-sissa, järjestelmien romahduksi-na, ympäristön ja ilmaston tuhoi-na. YK:ssa on nähty sodan totaa-linen tuhovoima, siksi noin 140 maata tyytyi paheksumaan Ve-näjän hyökkäystä ja 40 maata ei halua ”eristää palopaikkaa” vaan ”ruokkia tulta, sotaa”.

Viimeisen MS:n jälkeen meillä on kokemuksia lukuisista pienemmistä sodista, useimmiten pakolaisuusksi-na (mm. Vietnam, Chile, Irak, Soma-lia ym.), mutta on myös positiivisia kokemuksia viennin kasvuna mm. Korean-sodan ”konjunkturi”. Venä-jän ”heikkouden” voidaan tulkita an-taneen meille yksikamarisen edus-kunnan ja itsenäisyydenkin? Mikään

sota Toisen MS:n jälkeen ei ole uhan-nut eurooppalaista taloutta kuin Uk-rainan-sota, ”palopaikat on pystytty eristämään”, Libya, Syyria, Jemen ym. Ukrainan-sota tuottaa jonnekin hyvää (esim. halpaa energiaa) ja Eu-roopalle pahaa valtavina kustannuk-sina, pakotteista, pakolaisuudesta ja Ukrainan aseistamisesta.

Sotien vaikutuksista ei yleen-sä puhuta ylisukupolvisina kus-tannuksina, jotka konkreettises-ti näkyvät tulevaa varten varustau-tumisena vaikka hävittäjähankinta-na tai väestösuojien rakentamise-na. Kansakuntien henkiset vauriot kustannustekijänä sivuutetaan ko-konaan, kuinka viha myrkyttää tule-via sukupolvia. Meillä on omat ko-kemuksemme tästä, suhteestamme Venäjään, joka konkretisoituu meil-le itärajalaisille, elinehtojen heikke-nemisenä tai paranemisena.

Talvi tuo omat ongelmansa sodan liikkuville rintamille kasva-vina rakennusten tuhoina eli pako-

laismäärien kasvuna. Tämä vaikuttaa koko Eurooppaan, lisäten pakottei-den aiheuttamaa taakkaa. On sel-vää, että sota ei ennen talvea lopu ja pelottavinta on, että Venäjä tuli-si saamaan sodalle yhtä avointa tu-kea kuin Ukraina saa ”lännestä”. YK:n hyökkäyksen tuomitsevassa pää-töslauselmassa ”passiivisen” tuken-sa Venäjälle ilmaisi 85 % maailman kansoista, vaikka paheksuikin hyök-käystä. Täytyy muistaa, että USA suurvaltana on myös saanut tukea omille operaatioilleen.

YK:n roolia tulee pienten kan-sakuntien korostaa, kuten Olof Pal-me korosti, kaksinapaisessa maail-massa. ”Palopaikan rajaaminen” ei saa jäädä YK:n ainoaksi tehtäväksi. Rauhanneuvottelut tulee käynnis-tää sen aluetoesta ja ”jälkisammutus sekä palopaikan jälkivartiointi” eli rauhanturvaaminen kuuluvat sen tehtäviin. Asehankinnoilla ”ei saada sotaa koskaan loppumaan”(Hector). **Hannu Ikonen, Lieksa**

Miksi Nord Stream provokaatio?

Syyskuun lopulla (26.9.) kohdis-tettiin Itämerellä Tanskan Born-holmin saaren luona merenalai-siin Nord Stream kaasuputkiin terrori-isku. Tämä käytännössä tuhoisi kaasuputket ja teki tyhjäk-si mahdollisuuden kuljettaa nii-den kautta Venäjältä kaasua Eurooppaan ja Saksaan. Sabotaasita hyötyivät USA:n kaasuntoimit-tajat, joka pystyvät nyt markki-noimaan omaa LNG kaasuaan Eurooppaan. Terroriteko toteutti Bide-nin helmikuussa esittämän uh-kauksen estää Nord Stream put-kiston toiminta.

Tapahtumasta syytettiin ensinnä Ve-näjää. Myös Suomen YLE:n kanavilla jatkuvasti esitettiin Venäjä syyllisek-si tähän sabotaasiin. Se saikin monet toteamaan Venäjän olevan kummal-linen maa. Se pommittaa omat oi-keudenkäyntiä odottavat sotavan-kinsa, hallussaan olevan ydinvoim-alan ja oman kaasuputkensa. Tälle voisi nauraa, ellei kyse olisi hyvin va-kavasta asiasta. Monet tuntuvat us-kovan tätä YLE:n Suomessakin tois-tamaa lännen narratiivia. Varsinkin Puola-Suomi-akselilla se uppoaa ih-misten tajuntaan kuin häkä.

Nord Stream sabotaasia on lavastettu ns. false flag-iskuk-si, jonka tekijäksi asetetaan Venäjä. Tätä taktiikkaa lännen tiedotus on kehittänyt pitkään nyt Ukrainassa ja aiemmin Syyriassa. Syyriassa la-vastettiin kaasuisuja, joiden avulla Syyrian hallitus esitettiin syylliseksi

Luonto kuuluu myös susille

Susien kannanhoidollinen met-sästys on herättänyt keskustelua suurpetojen kohdalla viime aikoi-na. Kannanhoidollista metsästys-tä ajavat metsästäjät, joilla on tarvetta päästä ammuskelemaan ja valokuvaamaan saalista ja levitel-lä kuvia, sekä videoita sosiaalisessa mediassa sankaritekona. Tie-dän, miten kantani herättää nä-rästystä ja on tunteita nostatta-vaa, mutta susien ei ole mahdol-lista esiintyä sosiaalisessa ja tie-dotusvälineissä tullakseen kuul-luksi heistä esitettyjen värien väittämien johdosta.

Väitetään, miten sudet ovat tunkeu-tumassa asuntoihin ja käyvät syö-mässä kissan kupista ja tunkeutu-vat karjasuojiin tekemään hävitys-tä ja ovat todella röyhkeitä. En esi-tä kaikkia väittämiä, jotka ovat vailla todellisuutta. Olen selvittellyt muu-tamien väitteiden esittäjiä ja löytä-

kaasuaseen käyttöön. Näin julkista mielipidettä käännettiin Syyrian hal-litusta ja presidentti Bašar al-Assa-dia vastaan. Venäjää vastaan se on näyttänyt onnistuvan Naton eska-laatiosodan aikana myös Ukrainas-sa. Merkittävää on, että eri puolilla Eurooppaa on alettu esittää epäi-lyjä, että suunnitellaanko seuraa-vaksi esimerkiksi pienen taktisen ydinpommin räjäyttämistä jossain Ukrainassa, josta sitten voidaan syyt-tää Venäjää. Tämä on tullut monelle politologille mieleen.

Tästä liikkuu nyt uutta tietoa. Sen mukaan Ukrainan viranomai-set valmistelevat ns. ”likaista pom-mia”, vähätehoista ydinasetta, joka sisältää radioaktiivisia aineita. Tällä Provokaation valmistelijat toivovat heikentävänsä mm. BRICS-maiden luottamusta Venäjään. Arvioidaan, että onnistuneen operaation jäl-keen useat maat kääntävät selkän-sä Venäjälle. Lähteiden mukaan val-mistelutyössä ovat mukana Zhov-ti Vodyn kaivos- ja käsittelytehdas sekä Kiovan ydintutkimuslaitos. Kehitystyössä auttavat Iso-Britan-nian asiantuntijat.

Sabotaasin tekijätahosta ei ole epäilystäkään. USA:n nestekaa-sun toimittajat keräävät suuria voit-toja. Venäjä on menettänyt kaasun toimitusreitinsä Eurooppaan

Wanha Seppä, Peräseinäjoki

Rikollisuuden loppu

Varastaminen loppuu ensimmäi-senä. Kommunismin toteutumi-nen johtaa siihen, uskovat monet kommunistit. Kommunismi on paras yhteiskuntajärjestelmä, kirjoitti C.T. Russell 1897, Vartio-torni-lehden päätoimittaja. Jär-jestelmän muutos tulee Jumalan valtakunnan kautta. Vartiotorni 2017.

Raha poistuu käytöstä. Velat ovat menneisyyden paha muisto. Asun-not ovat ilmaisia. Terveystenhoito on maksutonta. Ruokaa on runsaas-ti, eikä siitä makseta mitään.Varasta-minen loppuu, koska se on tarpee-tonta. Kaikkea saa kyllikseen päivit-täin vapaasti. Pelkkä käsite varasta-misesta unohtuu nopeasti. Lukkoja ei enää valmisteta varkaiden pelos-ta, vaan sama avain sopii kaikkiin au-toihin. Samoin asuntojen ulko-ovet avautuvat kenen tahansa avaimel-la. Riittävästi on kaikenlaisia tarviki-keitä jokaiselle, joita valmistetaan

työnilosta. Luonnonvarat ovat yhti-teisiä. Aineellinen hyvinvointi tekee tilaa virkistykselle ja lukuisille erilai-sille harrastuksille ja nautinnoille.

Sota, armeijat, ja sota-aseet ovat täysin unohdettuja. Aseiden metallit käytetään hyödyllisten työ-kalujen valmistukseen. Ydinaseis-ta valmistetaan sähköä. Kansakun-nat elävät yhtenä perheenä vailla mitään eristäviä rajoja. Ketään, ei-kä mitään tarvitse pelätä. Järkensä menettäneitä, väkivaltaisiksi muut-tuneiden taltuttamiseksi on poliisil-la lamauttavia keinoja, eikä heidän-kään tarvitse käyttää asetta.

Mikä voisi olla ihmiskunnalle parempaa!

Unto Kiskinen

tietokirjailija Jokioinen

Lähteet:

Vartiotorni- lehti 2017. heinäkuu. si-vu 11. Marxismin – Leninismin teo-ria. Moskova 1961.

On palattava neuvottelupöytään

Ennen Ukrainan kriisin (Naton eskalaatiosodan) kärjistymistä muistutimme Kansan äänessä useaan kertaan, että Venäjän vastainen valheellinen propaganda ja suunsoitto myös Suomen osalta on sitä luokkaa, että sen varassa toimivien poliitikkojen on mahdotonta poliittisen tilanteen muutoksessa palata enää normaaliin päiväjärjestykseen. Oli täysin selvää, että tätä Venäjän vastaista propagandaa ja sen kehittelyä ohjailtiin Lännen taholta. Kansan äänessä muistutimme siitä, että Venäjän oli ennakkoon pakko huomauttaa, miten jossain kulkee se punainen viiva, jonka ylittämisen johtaa vastatoimiin. (Katso KÄ 2/22 etusivu)

Kansan ääni sen jo sanoi ennen Naton eskalaatio-sotaa

Ennen Naton eskalaatiokriisin kovenemista Kansan äänen numerossa 1/22 otsikoimme etusivulla "Tilanne kärjistyy-uusi turvallisuussopimus Eurooppaan." Silloin sanoimme selkeästi, että ainoa mahdollisuus estää konflikti, on neuvotella uusi Euroopan turvallisuussopimus. Olimme ensimmäinen julkinen tiedotusväline, joka sanoi tämän asian. KÄ: n numerossa 2/2022 kerroimme, että viime vuoden joulukuussa Venäjä teki esityksen Nato- ja EU-maiden hallituksille neuvotteluista, joissa voidaan sopia myös Venäjän turvatakuut sen jälkeen, kun Nato-maat olivat vastoin ETYJ:n periaatteita ryhmittäneet sotakalustonsa kiinni Venäjän rajoihin. Esityksessä vedottiin ETYJ-maiden sopimuksiin mm. Istanbulissa v. 1999, Astanassa v. 2010 sekä Euroopan turvallisuuden peruskirjaan ym. Nämä esitykset synnyttivät Nato- ja EU-piireissä lähinnä pilkkaa. Ei haluttu ymmär-



Kuva: Heikki Männikkö

STOP-Nato-liike vietti 8.10. 2022 toimintapäivää. Muistutettiin, että militarisoinnin sijaan rahaa olisi käytettävä rauhanomaisiin tarkoituksiin, elämisen perustarpeiden turvaamiseen.

tää Euroopan jakamattoman turvallisuuden periaatetta

Sanna puhuu pehmoisia

Äskettäin järjestettiin Prahassa EU:n epävirallinen huippukokous, johon Sanna Marin osallistui. Täällä hänelle esitettiin median toimesta kysymys, miten hän arvioi Bidenin ja hänen virkamieskuntansa pyrkimyksiä löytää diplomaattinen ulospääsy Ukrainan konfliktista. Ymmärrettyään kysymyksen Sannaan kerrotaan sanoneen: "Tie ulos Ukrainan sodasta on, että Venäjä lähtee Ukrainasta". Tämän jälkeen mm. Brysselin YLE:n kirjeenvaihtaja jakoi Marinin kommentin sosiaaliseen mediaan, jossa se on herättänyt huomiota ja levinnyt hyvin laajalti.

On tärkeä huomata, että tässä Marinilla olisi ollut tuhannen taalan paikka esittää, että tulee aloittaa neuvottelut uudesta eurooppalaisesta rauhansopimuksesta. Tätä ei myöskään esittänyt Niinistö, joka puhui YK:n 77. yleiskokouksessa.

Ainoa tie: Uusi turvallisuus-sopimus Eurooppaan

Tällainen kommentti Sanna Marinilta osoittaa sitä, että jossain kehitellään selkeää suunnitelmaa Venäjän kaatamiseksi. Tämä osoittaa Sannan toimivan niissä piireissä, joissa odotetaan Venäjän menevän polvilleen ja maan hallinnon kaatuvan. Jo 10 vuotta Nato- ja EU-piireissä on rakennettu taktiikkaa, jolla voidaan ottaa Venäjän luonnonvarat ja hallinto lännen markkinavoimien kontrolliin. On kuitenkin turha toivoa, että Venäjän kansa suostuu tähän. Siksi ainoa keino päästä ulos Ukrainan konfliktista, on palattava tilanteeseen, jossa Venäjä/Lavrov esittävät viime joulukuussa neuvotteluja. Eurooppaan on luotava uusi turvallisuussopimus. Maailman valtioiden tulee maksua ja kehittää uusi rauhahan ja yhteistyöhön perustuva linja. Hyvänä esimerkkinä olisi linja, jota BRICS-valtiot kehittävät keskinäisessä kanssakäymisessään.

KÄ/toim.

Luottamuksesta vihaan ja sen hinta

Täällä itärajan tuntumassa pohditaan suhdettamme Venäjään ehkä toisella tavalla kuin Pohjanlahden rantamilla. Suhde ja luottamus on kasvanut arkipäiväksi ja sen väentymisen vihaksi, vaatii uudenlaista asennoitumista, oppimista uuteen.



Kuva: Heikki Männikkö

Itämerestä on muodostunut Naton sisämeri, jossa seilaa tiheässä Naton aluksia amfibiorhmineen. Kuvan USS Kearsange mukanaan 2000 merisotilasta kävi elokuun alussa Helsingissä. Vielä ei tiedetä sen osuutta Nord Streamin räjäytyksessä.

Tätä asiaa on monilla tahoilla pohdittu Nato-suhteemme kehityksen kautta, mutta vähemmän on pohdittu, mitä olisi merkinnyt YYA-sopimuksen jatkuminen. YYA-sopimus ei ollut pelkkä "alistusasiakirja", joksi se usein nykyään leimataan. Se oli vuorovaikutukseen "pakottava" asiakirja kaikissa keskinäiseen luottamukseen liittyvissä kysymyksissä. Naapuruussuhdesopimuksesta (1992) jäi keskusteluun "pakottavuus" pois.

NL:n hajoaminen, uuden "demokraattisen" Venäjän synty loi epävarmuuden tilan Jeltsineineen ja Tsirinowskeineen, että kuinka turvattu on rajamme ja kansakuntamme? Kysymystä ratkoimme Hornetein, hyökkäyshävit

täjin ja EU-jäsenyyksin, vaikka sillä ei puolustuksellista ulottuvuutta ollutkaan, mutta henkisesti se viitoitti tietä länteen, loitommaksi epämääräisestä Venäjästä. YYA:n mukainen, moraalinen "puolueettomuus" alkoi hiipua historiaan. **Euroon liittyminen tai Nato-jäsenyys ei enää "kansan ääntä" kaivannut,** olihan EU-jäsenyydestä äänestetty. Henkinen tila uusien, "Nato-yhteensopivien" hävittäjien hankinnalle toimi edustuksellisen demokratian kautta, olihan Natomukumpuussopimuksen hyväksytty muutama vuosi aiemmin, "virkamiestyönä".

Kunkin talousyhteisön (mm. EU) kehittäjät ovat asemoineet itsensä sen keskiöön, halunneet laa-

jaa rajakauppaa. Suomi on – valitettavasti – etsinyt jonkinlaista henkistä, "läntistä tilaa", rajakaupan mahdollisuuksien sijaan.

Mitä tämä kaikki konkreettinen on maksanut YYA:n jälkeen? Hintalappuja voidaan laittaa hävittäjähankinnoille, puolustusmenojen jatkuvalle kasvulle ja EU:n nettojäsenmaksuille. Näin laskien summa nousee yli 100:n mrd:n euron. Kovan laskelman toinen puoli on kasvava köyhyys, leipäjonot, jotka syntyivät EU:n liittymisemme jälkeen ja kasvavat jatkuvasti, SOTE-sektorin jatkuvat budjettiongelmot, eläkkeiden leikkaukset.

Kansakunnan henkisellä tilalla on myöskin hintansa, mutta sitä on vaikea taivutella tilinpidon sarakkeisiin. Taloudellinen eriarvoistuminen alkoi jo ennen EU-jäsenyyttämme, mutta huomattava on, että siitä se sai uutta potkua. H-tilasta kertovat monet tekijät koulukiusaamisista syrjäytymisiin ja mielenterveydellisistä syistä eläköitymisiin. Viha "ravitsee" tämän tyyppistä pahoinvointia.

Olemme ajaneet kansakuntamme tilaan, josta on vaikeaa rakentaa uutta luottamussuhdetta Venäjään. Konkreettiset, taloudelliset "pelimerkit" on menetetty, mutta historiallisille "luottamusta herättäville toimille" on sijaa YYA:nkin jälkeisessä maailmassa. Maailmalla on tilausta puolueettomuudelle.

Hannu Ikonen, Lieksa

Nato-vastaisessa mielenosoituksessa 8.10.-22 Naiset Rauhan puolesta järjestöstä puhui Ulla Klötzer

Elämme tällä hetkellä kammottavaa kylmän sodan aikaa. Suomalaisia on aivopesty perusteellisesti poliitikkojen ja valtamedian voimin. Russofobia vallitsee. Ulkoministeri Haavisto kättelee maailmanlaajuisen ydinaseistetun sotakoneiston NATO:n pääsihteerin Stoltenbergiä onnellisesti hymyillen.

Pääministeri Marin osallistuu miljardöörien nuorisokoulun, Young Global Leadersin, kokouksiin. Hän on myös osallistunut Bilderbergin ryhmän kokoukseen. Ryhmä edustaa globaalista politiikan, teollisuuden ja median valtaeliittiä. Silti - meitä ei ole kovin montaa täällä osoittamassa mieltä tänään.

Ihmiset liikehtivät Euroopassa

Mutta muualla onneksi tapahtuu. Brysselin sanktioiden, ja sen takia tavasiin nousevien energian- ja muiden hintojen johdosta, Euroopassa vihaist kansalaiset osoittavat raivoisesti mieltä, polttavat sähkölaskuja ja vaativat äänekkäästi muutosta.

Jo keväällä osoitettiin mieltä monin paikoin. Syyskuussa tahti tiheni ja osallistujamäärät kasvoivat. Tässä on vain muutama esimerkki: Prahassa oli noin 70000 mielenosoittajaa. Raportteja ilmestyy siitä, että enemmän italialaisia liittyy valtakunnalliseen protestiin energiahintoja vastaan. Ranskassa valtakunnallinen lakko pysäytti valtaosan ydinvoimatuotannosta. Pariisissa oli satojen ihmisten pidätyksiä. Itävallassa, joikaisessa liittovaltiossa noin 30000 ihmistä lähti kaduille.

Saksassa esiintyi mielenosoituksia eri paikoissa. Noin 11000 mielenosoittajaa nähtiin pelkästään itäisessä Saksassa, Mecklenburg-Vorpomerissa. Siellä korostettiin, että Nato ei ole tae hyvinvoinnille ja rauhalle.

Nyt lokakuussa Englannissa tuhannet ihmiset eri puolilla maata kerääntyivät kaduille protestoimaan elinkustannuksia vastaan. Englannissa ennustetaan 45 miljoonan ihmisen kohtaavan polttoaineköyhyyttä tammikuuhun 2023 mennessä. Se koskettaa kahta kolmasosaa väestöstä.

Pakotteet toimivat USA:n pussiin

Sotaa kannattava New York Times kirjoitti hiljattain (21.9.22) Brysselin pakotteiden lamauttavasta vaikutuksesta Euroopan teollisuuteen ja työväenluokkaan. Lehti totesi, että kaasukatkon takia tehtaiden on leikattava tuotantoaan nopeasti. Kymmenettuhannet työntekijät menettävät työpaikkansa. Lehti povasi, että Euroopan energiantensiiviset teollisuudenalat tulevat siirtymään halvempiin maihin – kuten Yhdysvaltoihin.

Saksalainen Handelsblat-lehti raportoi myös hiljattain siitä (29.9.22), kuinka Washington houkuttelee saksalaisia yrityksiä halvalla energialla ja alhaisilla veroilla. Se mitä tällä hetkellä tapahtuu Euroopan kaduilla ja toreilla on vain pieni esimakua tulevasta.

USA onnistui Nord Stream-tavoitteissaan

Lopuksi muutama sana Nord Stream kaasuputken räjähdysistä, joita länsimainen media käyttää russofobian edelleen voimistamiseen. On kuitenkin muistettava, että USA:lla, paitsi atomipommien käytöstä – ainoana maana – on myös kokemusta kaasuputken räjäyttämisestä. Halloweenin aikoihin vuonna 1982, CIA räjäytti Siperiassa kaasuputken, jonka piti tuoda kaasua etenkin Saksaan. Se oli osa USA:n kylmän sodan brutaalia peliä murentaa Neuvostoliittoa.

Nord Stream putken kohdalla presidentti Joe Biden, senaattori Ron Johnsson ja Puolan presidentti Andrzej Duda ovat avoimesti puhuneet putken käytöstä poistamisen puolesta. Kun räjähdykset olivat tapahtuneet, Puolan entinen ulkoministeri, nykyinen EU-parlamentaarikko Sikorski, onnitteli avoimesti USA:ta Twitterissä.

Rahaa löytyy militarisointiin

Hallitus suunnittelee leikkauksia ja säästöjä kansalaisten kuristamiseksi. Mutta NATO:n ja USA:n tarpeiden tyydyttämiseksi rahaa löytyy 10 miljardia amerikkalaisia ydinasehävittäjiä varten sekä 30–40 miljardia ylläpito- ja huoltokustannuksiin. Eikä se lopu tähän. Nyt kerrotaan jo, että hinta voi nousta 75 prosenttia inflaation, nousevien korkojen ja euron heikentymisen vuoksi. Yhdyn kansainvälisesti laajasti käytettyyn sanomaan:

USA out of Europe – NATO out of existence, USA ulos Euroopasta – NATO hävitettävä, ENOUGH IS ENOUGH – GENUG IST GENUG – NU RÄCKER DET – NYT RIITTÄÄ !!!

Ulla Klötzer



Kuva: Heikki Männikkö

Naiset rauhan puolesta- järjestön edustajia 8.10.-22 Nato-protestissa: Lea Launokari (vas.), Hannele Salava (kesk.) ja Ulla Klötzer (oik.)